

LENİNGRADLI YABANCI

GERARD DE VILLIERS TAY

SAS Özel Sayı No: 8
Copyright: Libraire Plon/Tay Kitapçılık ve
Ticaret Limited Şirketi, 1990 Dr. Şevki Bey
Sokak. 10/3 Türbe - İstanbul. Tel: 516 08 20

Gerard de VILLIERS

SAS

LENİNGRADLI YABANCI

TAY YAYINLARI

Orijinal Adı: L'INCONNU DE LENİNGRAD

Türkçesi
Sibel GÜVENİR

Dizgi

Baskı

Kapak Baskısı

Metinler Matbaası

Gündüz Ofset

Seçil Ofset

I. BOLUM

Fredrik Skytten, Uспенki Ortadoks katedralinin yakınındaki Satamakatu'nun girişine park etmiş; otuz metre ilerisinde, 7 no'lu binanın merdivenleri başında tartışan çifti inceliyordu. Dikkati daha çok kıvrıcık, sarı saçlı, boynu inanılmaz derecede uzun, siyah elbise giymiş kadına yönelmişti. Elinde hafif

bir ceket tutuyordu. Haziranın başı olmasına rağmen, Finlandiya'da hava sıcaktı. Yanındaki iriyan, esmer, bıyıklı, adam tam bir doğuluydu. Fredrik Skytten onları rahatça inceleme fırsatı bulmuştu. Çifti Hesperia Oteli'nin gece kulübüne kadar izlemişti. Onları bir an bile gözden kaçırmamış ve Arap olduğuna karar verdiği adam ne zaman genç kadının beline sanlsa, içi kıskançlık ve öfkeyle dolmuştu. Bir keresinde Arap'ın dudakları o uzun boyna sürünmüş ve Fredrik Skytten bağırmmamak için kendini zor tutmuştu. Kendine gelebilmek için votka bardağını bir dikişte boşaltmış ve bir yenisini ısmarlamıştı. Badem şeklinde yeşil gözleri, insanın hemen

5

dikkatini çeken dolgun dudaklarıyla, Aija Sunblad ona hiç bu kadar güzel görünmemişti. Fredrik, arzudan deliye dönmüş bir halde, çocukluğundan beri aşık olduğu bu kadından gözlerini ayıramıyordu. O zamanlar bir süre flört etmişler ve birkaç hafta boyunca Fredrik kendini cennette sanmıştı. Fakat bir gün arzusuna gem vuramamış ve hiç utanmadan Aija'ya sürtünerek boşalmıştı.

-Beni iğrendiriyorsun, demişti Aija onu iterek. Bu olay kısa aşk hikâyelerinin sonu olmuştu. Yuvarlak suratıyla, gözlükleri ve tenindeki kızıl lekelerle, Fredrik'in Don Juan'a benzediği pek söylenemezdi... Geçen seneler içinde Aija daha çok kalpler kırmış ve araya kendisini sinemaya götürmesine ya da elini tutmasına izin vererek Fredrik Skytten'e yüklenmeyi sürdürmüştü. O zaman ona çok esmer, egzotik erkeklerden hoşlandığını söyleyecek kadar güvenmişti. Belki de böyle birini bulmak için gazetecilik mesleğini seçmiş ve Helsinki'ye taşınmıştı. Fredrik Skytten de onun arkasından gelmiş ve bir mucizenin gerçekleşmesini bekleyerek, onunla düzenli bir şekilde görüşmekle yetinmişti. Aija STT Ajansı'nda çalıştığı için sık sık yabancı ülkelere seyahat ediyordu, fakat Fredrik Skytten her seferinde onun dönüş tarihlerini öğrenmeyi başarıyordu. Bekâr olduğu için pek çok macera yaşıyordu. Fredrik'in bazılarında haberi vardı. Fakat, Aija'nın tedbirsizliği sayesinde bunlardan birine ilk kez tanık oluyordu. Onu yemeğe davet etmek için aramış ve

genç kadın Hesperia'nın diskosunda bir randevusu olduğunu söyleyerek reddetmişti.

Kendine hakim olamamış ve soluğu Hesperia Oteli'nde almıştı. Aija ve kavalyesini bulması zor olmamıştı. Saat on buçuk olmasına rağmen hava hâlâ aydınlıktı. Görünme tehlikesini göze alarak, onları Aija'nın oturduğu binaya kadar izlemişti.

6

Ve şimdi korkunç acı çekiyordu... Görünüşe göre "Arap" Aija ile birlikte eve girmek istiyordu.

"Umarım reddeder" dedi Fredrik kendi kendine.

Bu çok aptalcaydı. Aija'nın hayatından bir sürü erkek geçmişti, fakat bunun gözlerinin önünde gerçekleşmesini istemiyordu. Birden aynıldılar ve Aija binanın kapısını itti. Ne yazık ki birkaç saniye sonra "Arap" da genç kızın ardından içeri girdi.

—Sürtük!

Fredrik Skytten öfkesini kontrol edemeyerek, Fiat marka arabasının direksiyonuna bîr yumruk indirdi. Sonra hiç düşünmeden hareket etti ve kendini çarşının karşısındaki limanda buldu. Üzerinde "Margona" yazılı ışıklı bir tabela dikkatini çekti. Bu rıhtıma demir atmış, hem bar, hem lokanta olarak düzenlenmiş bir gemiydi. İçeride, ellerinde kocaman bira bardaklarıyla erkeklerle sohbet eden, donuk bakışlı bir sürü konsomatris vardı. Fredrik birbiri ardına üç kadeh votka ısmarladı. Alkol öfkesini yatıştırmış, fakat tehlikeli merakının önüne geçememişti. Garson kıza parayı uzattıktan sonra Katajanokka'ya doğru yola çıktı. Bu kez Satamakatu'da durmak yerine, Ortadoks kilisesine çıkan, soldaki sokağa girdi. Arabasını kilisenin merdivenlerinin karşısına park etti. Arazinin eğimi yüzünden bulunduğu yer, Aija'nın dairesinin tam karşısına geliyordu. Farlarını söndürüp, yanından hiç ayırmadığı dürbününü çıkarttı. Bu kötü alışkanlığı çok uzun zaman önce edinmişti. Aklına estiğinde röntgencilik yapar, bazen de gördüklerinden etkilenerek kendi kendini tatmin ederdi. Heyecandan nefesi kesilmişti. Bu işi Aija bir erkekle birlikteyken hiç yapmamıştı.

* * *

7

Aija Sunblad kendini rahatsız hissediyordu.

Metresi olmadığı erkeklerle dairesine çıkmaktan hoşlanmıyordu. Fakat FKÖ'nün Helsinki'deki delegasyon üyesi Halil Aynam çok ısrar etmişti... Onu aylarca önce tanımış ve hiçbir kötü davranışta bulunduğunu görmemişti. Bir hayrandan çok, bir arkadaş gibiydi. Yine de genç kadın onun hoşuna gittiğini hissediyordu...

Halil Aynam oturma odasındaki saunaya hayranlıkla baktı. Finlandiya'da pek çok sauna vardı, fakat çoğu ortak kullanıyor ya da para karşılığı girilebiliyordu.

Aija bara yaklaştı.

Votkadan ve Crimee şarabından başka içkim yok.

—Meyva suyu da olur, dedi Halil Aynam.

Aija ona bardağını uzattı ve genç adamın keskin bakışlarıyla karşı karşıya geldi. Adam baştan çıkarıcı bir gülümsemeyle dudaklarını aralayınca bembeyaz dişleri görüldü.

—Bu kadar güzel bir kadının tek başına yaşadığına pek sık rastlanmaz, dedi.

—Bu mahallede böyle çok insan var, hem ben boşandım.

Halil'in gülümsemesi daha da yayıldı.

—Bana bir Arap arkadaşınız olduğunu söylediler, fakat sizi birlikte hiç görmedim.

—Bu doğru değil, dedi Aija sakın bir sesle. Şu anda hayatımda kimse yok.

Filistinli cevap vermeden başını salladı ve oda kapısına doğru birkaç adım attı. Aija içinde bir burulma hissetti. Başlıyordu... Adam içeriye girmeden ona yetişecek zaman bulamadı. Yatağa doğru gideceğine komodinin önünde durdu ve Aija'nın bir adamla çekilmiş fotoğrafının bulunduğu çerçeveyi eline aldı. Genç kadının yüz hatları gerilmişti. Halil Aynam ona eğlenen bakışlarla bakıyordu.

8

—İşte Arap arkadaşınız... Yakışıklıymış...

—Hayır, o benim dostum, hem fotoğraf da çok eski. Gelin, dinlenmem gerekiyor, yarın sabah erken kalkacağım.

Halil önüne geçerek kıpırdamasına engel oldu.

—Niçin yalan söylüyorsunuz? diye sordu yumuşak bir sesle.

Gözlerini genç kadının dudaklarına dikmişti. Aija yanından geçmek isteyince Halil onu kolundan yakalayıp kendine yaklaştırdı.

—Bekleyin.

Genç kadın boğazının düğümlendiğini hissetti.

Araplar bazen çok kaba olabiliyorlardı.

—Gitmeniz gerekiyor, dedi.

Halil cevap vermeden onu kendine çekti.

—Hayır, dedi sakın bir sesle.

—Niçin?

—Çok güzelsiniz.

Sesi boğuklaşmıştı. Birden eli genç kadının göğüslerinde gezinmeye başladı. Aija geri çekildi.

—Bırakın beni.

Hiç zorlanmadan kadını kaldırarak yatağa taşıdı.

Vücudunu Aija'nın vücudu üzerine yerleştirdi. Aija karşı koymak istedi, fakat adam onu bastırınca bir çığlık kopardı.

—Bırakın beni, polis çağıracağım.

—Hayır, dedi Filistinli. Polis çağırmayacaksın.

Diziyle genç kadının bacaklarını ayırdıktan sonra, karşı koymalarına aldırmadan elbisesini beline kadar sıyırdı. Sonra göğsüne eğildi ve genç kadın adamın dişlerini göğüslerinin ucunda hissetti. Aynı anda külotluçorabını çıkarmaya çalışıyordu.

—Hayır, diye bağırdı Aija, hayır!

Tecavüz edilmek üzere olduğunun bilincine varmaya başlamıştı. Adam üzerinden kalkınca, onun cesaretini kırmayı başardığını düşündü. Fakat

9

fermuar sesi ümidini bir anda suya düşürdü. Sadece soyunmaya çalışıyordu. Yine adamın ağırlığı altında ezilmeye başlamıştı. Külotluçorap parçalandı ve genç kadın altına başka çamaşır giymediğini hatırlayarak paniğe kapıldı.

—Durun! Durun! diye yalvardı.

Tecavüz Finliler'in alışkın olmadıkları bir şeydi.

Bu yüzden ne yapacağını bilemiyordu. Halil kendinden emin görünüyor, bu da onu daha korkunç bir hale getiriyordu. Genç kadın, adamın organını bacaklarının arasında hissettiğinde bağıarak tepinmeye başladı.

Artık çok geçti. Halil yumuşak denilebilecek bir

davranışla ona sahip olmuştu bile. Aija yeniden bağırdı. Fakat bu Halil'in içinde hareket etmeye başlamasına engel olmadı. Pantolonu bileklerine kadar inmiş, serbest kalan eliyle göğsünü sıkarak boğuk boğuk nefes alıyordu.

* * *

Fredrik Skytten damarlarındaki kanın donduğunu hissediyordu. Her şey o kadar çabuk gelişmişti ki, engel olmaya fırsat bulamamıştı. Şimdi sadece Arap'ın aşağı yukarı hareket eden beyaz kalçalarını görüyordu.

Korkunçtu. Her yanı titriyordu. Dürbünü bıraktı. Bir an aklından adamı öldürmek geçti. Birden arkasında yanan farları farketti. Polis arabasıydı. Çabucak kontağı çalıştırıp hareket etti. Bu kadar alkollüyen durdurulursa başına iş açılabilirdi... Kafasında korkunç düşüncelerle Satakamatu'yu geçti. O aptal Arap Aija'ya tecavüz etmişti. Duyduğu nefretle bütün vücudu sarsılıyordu.

* * *

Halil artık kendini tutamıyordu. Aija bir ölü gi-

10

bi solgun, gözlerini kapatmış, hareketsiz yatıyordu. Filistinli onu heyecanlandırmak için çok uğraşmıştı. Elbisesinden dışarı taşan göğsünü uzun uzun yalamış, fakat, başka zaman onu hemen heyecanlandıran bu hareket, bu kez hiç zevk vermemişti.

Adamın düzensiz hareketlerinden yakında boşalacağını anladı. Çabuk kurtulabilmek için, yatağın kenarından destek alarak kalçasını yukarı kaldırdı.

Halil, sonunda onun da zevk aldığını sandı.

—Hoşuna gidiyor, değil mi? Bunu sık sık tekrarlarız...

Aija birden adamın sarsıldığını hissetti. Şu anda tek düşüncesi adamın bir an önce çekip gitmesiydi. Sonra saunaya girer, temizlenirdi.

Halil üzerine abanmış dinleniyordu. Aija ondan kurtulup üstünü başını düzeltti. Yanakları ateş gibi yanıyordu. Hemen banyoya gitti. Çıktığında Halil ayağa kalkmıştı.-Siyah gözlerinde alaycı bir bakış vardı. Sanlmak için elini uzattı, fakat genç kadın bir sıçrayışta geri çekildi.

—Defolun! diye bağırdı öfkeyle. Yarın sabah polise gideceğim.

—Tekrar geleceğim, diye cevap verdi Arap küstahça. Seninle yine sevişeceğim ve polise de gitmeyeceksin. Gözleriyle birbirlerine meydan okudular ve bakışlarını ilk kaçıran Aija oldu. İtiraf etmek istemese de, Filistinli'nin bu yeni tavrının nereden kaynaklandığını biliyordu.

Adam hiç acele etmeden odadan çıktı. Aija onun gidişini çabuklaştırmak için arkasından itti. Halil sıırttı. Genç kadın bir silah bulabilmek için çevresine bakındı, fakat saunada kullandığı kayın ağacı dallarından başka bir şey bulamadı. Halil arkasına dönünce dalları onun suratına savurdu.

—Aptal!

11

Güzel yüzü yaşlardan görünmez olmuştu. Halil alayla ona baktı.

—Sonunda senin de hoşuna gitti, değil mi? Tekrar denemeliydik.

Genç kadın, içgüdüsel bir hareketle tırnaklarını yüzüne geçirince, Halil acıyla çığlık atarak geriye sıçradı. Sonra genç kadının üzerine yürüyüp onu olanca ağırlığıyla duvara yapıştırdı.

—Devam edersen burada kalır ve o güzel kalçalarını ikiye ayırırım, diye homurdandı. Hem gelecek sefere bu kadar nazik davranmam.

Aija yutkundu.

—Gelecek sefer olmayacak. Polise gideceğim...

—Gitmeyeceksin.

Son bir kez genç kadına sarıldıktan sonra, kapıyı açmaya gitti.

—Yakında görüşürüz, dedi çıkmadan önce. İyi bir kız olursan çenemi tutarım.

Aija bir süre yerinden kıpırdayamadı. Hırpalanmış, aşağılanmış, altüst olmuştu. Böyle bir şeyin kendi başına gelebileceğini hiç düşünmemişti. En kötüsü de kendisini bu kadar güçsüz hissetmesiydi...

* * *

Fredrik Skytten, Halil Aynam'ı 7 no'lu binanın girişinde gördüğünde öfkeyle sigara içiyordu. Katajanokka'nın çevresinde bir tur attıktan sonra tekrar gözetleme yerine geçmişti. Daha tam olarak karanlık çökmemişti ve yanılmadığından emindi. Filistinli yürüyerek Kanavakatu'ya doğru ilerlemeye

başladı. Fredrik Skytten, aralarına yeterli bir mesafe bırakarak, arabayla izlemeye koyuldu ve adamın biraz ilerideki Volvo'ya bindiğini gördü. Öfkesi daha da artmıştı. Arap, Aija'nın evine gire-

12
bilmek için her şeyi ayarlamıştı.

Volvo, dümdüz devam edip köprüden geçmek yerine, sağa dönüp, gecenin bu saatinde kuşkusuz kapalı olan, Helsinki'nin en iyi lokantalarından Kultainen Sipuli'nin bulunduğu küçük alana geldi.

Fredrik Skytten görünmekten korkmadan arkasından gitti. Nefret gözlerini kör etmişti. Direksiyonu, Aija'ya tecavüz eden adamın boynuymuş gibi sıkıyordu.

Arap yavaşlayarak, lokantanın boş otoparkında durdu. Fredrik biraz daha devam etti. Tam arabadan ineceği sırada, gözleri yanındaki koltuğun üzerinde duran kutuya takıldı. Bu, ren geyiği avında kullanılan, hayvanı parçalamaya yarayan, yirmi santimden daha geniş, "Puukko" adı verilen geleneksel Fin bıçağıydı. Fredrik bıçağı, göl kenarında yaptırdığı küçük evine götürmek için almıştı. Ava çıkacak olursa böyle bir aletin pek çok yararını görürdü. Kutuyu açarak silahı aldı ve kemerine yerleştirdi. Sonra yürüyerek lokantanın otoparkına doğru ilerledi. Serin hava bile öfkesini yatıştıramamıştı.

Anlaşılmaz bir güç, sanki onu ileri itiyordu. Yaklaşınca arabanın boş olduğunu ve Arap'ın telefon kulübesine girdiğini farkettiler. Sırtını dönmüş, varlığından habersiz, numaralan çeviriyordu.

Fredrik Skytten kararsızlıkla duraksadı. Alkol yüzünden hafifçe titriyordu. Birden eli kemerine kaydı ve parmakları bıçağın sapında kenetlendi. Silahı çıkarıp, dimdik uzatarak adım adım telefon kulübesine doğru ilerledi. Bir saniyelik bir tereddütten sonra, bıçağı rakibinin sırtına sapladı.

Halil Aynam acıyla bağırarak, ahizeyi elinden düşürdü. Fredrik bıçağı üst üste saplıyordu. Filistinli sonunda telefon kulübesinden çıkmayı başararak, kendisine saldıran adamın nefretle kınışmış yüzünü gördü. O anda bıçak midesine gömüldü ve atarda-

13

marlarından birini kesti.

Gözleri kararıp, dizlerinin üzerine düştü. Fredrik

Skytten bundan yararlanarak, yaralı ren geyiklerine yaptıkları gibi, bıçağı boynunun arkasına sapladı. Bıçağı tekrar tekrar kurbanının vücuduna saplamaktan kendini alıkoyamıyordu. Bu cinayet ona anlaşılmas bir zevk tattırmıştı. Bir an, genç kadının bütün aşıklarını öldürebileceğı fikrine kapıldı. Sonra doğrularak, elinde bıçakla arabasına doğru uzaklaştı. "Puukko"yu arabanın döşemesine atarak, şehre doğru hareket etti. Halil'in cesedi telefon kulübesinin önündeydi. Şafaktan önce kimse onu bulamazdı.

Yol bomboştu. Radyoyu açtı. Müzik çaldığından istasyonu değıştirmeye gerek duymadı. Altmış kilometre ileriden sola döndü. Göl kenarındaki küçük evine yaklaşıncaya yavaşladı. Arabasını park edip, bıçağı aldı ve sendeleyerek kapıya yöneldi.

Birkaç gece kuşu hariç, çevrede tam bir sessizlik hüküm sürüyordu.

Zorlukla içeriye girdi ve bıçağı masanın üzerine fırlattıktan sonra, votka şişesinden bir yudum çekti. Saunayı yakıp masaya oturdu. Gözlerini kapayınca Arap'ın yerdeki cesedini ve aşağı sallanan ahizeyi yeniden görür gibi oldu. Sauna ısınırken "Puukko"yu aldı ve aniden masanın tahtasına sapladı.

Sanki Aija'nın aşığını bir kez daha öldürüyordu.

14

II . BOLUM

Helsinki Havaalanı'nı geçince, yol bir ormanın içinden yılan gibi kıvnlarak ilerliyor, sadece bir açıklığa ya da göl kenarına gelindiğinde güneş yeniden görülebiliyordu. Malko, hava aydınlık olmasına rağmen farlan yanan arabaları geçti. Yılın büyük bir bölümünde günler çok kısaydı. Finliler, farlarını hiçbir zaman söndürmemeyi adet haline getirmişlerdi. CIA'nın onu Finlandiya gibi sakin bir ülkeye göndermesi ender rastlanan bir olaydı. Burası Fransa'nın üçte ikisi büyüklüğünde, orman ve göllerle kaplı, on iki ayın dokuzunda karlı ve güneşin senede sadece on yedi gün görünebildiğı bir yerdi. Finlandiya'nın Sovyetler Birliğı ile uzun bir sınırı vardı. Fakat orası bile son derece sakindi. Bazen biri Batı'ya geçmek istediğinde sınır polisleri, Sovyetler Birliğı ile yapılan anlaşmaya göre kaçakları

geldikleri ülkeye göndermek zorunda olmalarına

15

rağmen, sessizce İsveç'in yolunu gösterirlerdi. Bu ve bunun gibi karıştıklar, ikinci Dünya Savaşı'nda Almanya'nın müttefiki ve Rusya'nın ezeli düşmanı olan Finlandiya'nın Bilimsel Sosyalizm'in güzelliklerinden kaçınmasına yol açardı.

Sovyetler'in müttefiklerine güveni oldukça, burada demirperdenin kâğıttan farkı yoktu. Ne dikenli tel, ne mayın, ne de gözetleme kuleleri vardı. Sadece birkaç devriye ve bazı panolar göze çarpıyordu. Oysa Sovyetler Birliği'nin ikinci şehri Leningrad'dan sadece birkaç yüz kilometre uzaktaydılar.

Malko, kiraladığı Volvo I40'ın direksiyonunda, şehre girdi. Hâlâ görevinin ne olduğunu bilmiyordu. Stockholm aktarmalı uçağına binmeden önce, Paris'te biraz alışveriş yapmıştı. Uçakta yer bulmakta güçlük çekmişti. Finlandiya gözle görünür şekilde geliyordu.

Sağa saparak, Intercontinental'in karşısına park etti. Finlandiya'da güneş ender olarak bu denli ısıtırdı. Finliler mümkün olduğunca az çalışmak için bu havanın tadını çıkarıyor olmalıydılar.

Odasına girer girmez CIA'nın bölge şefi Donald Gast'ı aradı. Birleşik Devletler Haberleşme Servisi'nde çalışıyor görünüyordu.

—Ben geldim, dedi Malko telefon bağlanır bağlanmaz.

—Yarım saat sonra görüşebilir miyiz? diye sordu Amerikalı. Garın tam karşısındayım. Kaivokatu 10 numarada. Katu sokak demek. Dördüncü kattayım. Onu görmek için acele ediyor gibiydi. Malko, bu telaş karşısında şaşırarak telefonu kapattı.

* * *

—Donald Gast!

16

CIA bölge şefi, Malko'nun elini koparırcasına sıktı. Amerikalı, elli yaşlarında, tostoparlak, gözlüklü, çok kısa kesilmiş gri saçları olan bir adamdı. Oturduğunda, Malko bir an adamın pantolonunun patlayacağı hissine kapıldı.

—Kahve içer misiniz?

Amerikalıların her zamanki gibi fazla sert olan kahvesi, bol şekerle içilebilir hale gelmişti. O sırada

kapı çalındı. Uzun, sıtan bir yüz görüldü. Donald Gast ona girmesini işaret etti.

—Gel içeri, Jimmy.

Jimmy, Donald'ın yanında daha da zayıf görünüyordu.

—Jimmy Mac Lane, özel FBI ajanı.

Malko, şaşkınlığını belli etmedi. Birbirine düşman iki federal örgütün adamlarının, işbirliği içinde olduklarına pek sık rastlanmazdı. Jimmy oturup, kahvesini aldı.

—Yolculuğunuz iyi geçti mi? diye sordu Donald Gast nazikçe.

—Mükemmeldi, dedi Malko. Neler oluyor?

Sovyetler ülkeyi işgale mi hazırlanıyorlar?

—Hayır, diye karşılık verdi Gast gülümseyerek.

Elçilikte yedi yüz kişiler, bu kadarı yeterli. Çok sakinler.

Centilmenlik anlaşmalarına uyuyorlar. Belki de sizi boşu boşuna getirdik, fakat elimizde korkunç bir hikâye var. Jimmy size anlatsın.

FBI ajanı ellerini san saçlarının arasında gezdirdi.

—Biliyorsunuz, terörizme karşı mücadele veriyoruz.

Şimdi çok daha aktif bir politika izliyoruz ve bu uğurda gerçekten çok çalışıyoruz. Hatta bu iş için kredi bile alıyoruz.

Malko antiterörist mücadeleden bahsedildiğini daha önce de duymuştu. CIA, bu tutumdan hiç hoşlanmamıştı.

Donald Gast gülümsüyordu. FBI ajanı

17

devam etti.

—Her büyük Avrupa şehrine olduğu gibi, Helsinki'ye de haberalma kaynakları yerleştirdim.

Böylece Ortadoğu terörü hakkında bilgi topluyordum.

—Burada Araplar var mı? diye sordu Malko.

—Aşağı yukarı iki yüz tane: Libyalılar, Filistinliler, Iraklılar. Çoğu Finli kadınlarla evliler. Buranın kadınları esmerlere bayılıyor. Yine de Finliler göç konusunda titiz davranıyorlar. FKÖ'nün burada da bir bürosu var.

—Bu insanlar terörizmle mi ilgililer?

—Şimdilik bu söz konusu değil, dedi Donald Gast. Jimmy, siz devam edin.

—Ben Filistinliler'in arasına bir casus saldım.

Halil Aynam adında, her ay ücret ödediğimiz bu adamın görevi bütün Arapları ve onlarla ilişkisi bulunan

Finli kadınlan izlemekti. Son olarak, dedikodulara göre esrarengiz bir Arap aşığı olan, Aija Sunblad adında Finli bir gazeteciyi araştırıyordu. Görünüşe göre kadının temiz bir geçmişi var ve politik olaylarla hiç ilgisi olmamış.

—Burada bulunduğuma göre, daha başka şeyler olmalı, dedi Malko.

—Halil Aynam geçen hafta öldürüldü, dedi Jim Mac Lane. Bir telefon kulübesinde vahşice bıçaklanmış. Üzerinde yirmi bıçak yarası vardı.

—Fin polisi ne diyor?

—Bunun bir delinin işi olduğuna karar verdiler. Silah olarak "Puukko" adında, geleneksel bir av bıçağı kullanılmış. Halil Aynam'ın üzerinden hiçbir şey eksilmemiş. Bugüne dek kimse tutuklanmadı.

—Hepsi bu mu? diye sordu Malko hayal kırıklığına uğrayarak.

—Hayır, tam olarak değil. Halil Aynam, ölümünden birkaç saat önce bir gece kulübünde, Aija

18

ile dans ediyormuş. Gazeteci sorgulama sırasında bir şeyler içmek için birlikte yukarı çıktıklarını, yarım saat sonra da ayrıldıklarını söyledi. Sonra ne yaptığını, Aija da bilmiyor.

Bu bir terörizm olayından başka, her şeye benziyordu.

—Galiba her yerde olduğu gibi Finlandiya'da da deliler var.

—Tabii, diye doğruladı Donald Gast. Fakat Jimmy'nin unuttuğu bir ayrıntı var. Halil öldürüldüğü sırada, kendisine telefon ediyordu. Aija Sunblad'ın evinden az ilerideki bir telefon kulübesindeydi. Telefona Jimmy'nin kansı çıkmış ve biraz beklemesini söylemiş. Jimmy telefona geldiğinde kimse yokmuş. Katil o arada saldırmış olmalı.

—Buradan da, Halil'in Aija'nın evinde önemli şeyler öğrendiği ve kendisini tehlikede hissederek, hemen bağlantı kurmak istediği sonucunu çıkartabiliriz, diye tamamladı Jimmy. Sokak ortasında öldürüldüğüne göre edindiği bilginin çok önemli olduğu kesin.

Malko başını salladı.

—Teröristler genellikle ateşli silahlar kullanırlar...

—Doğru, dedi Donald Gast, fakat belki de katil

dikkat çekmek istemiyordu. Ya da bilemediğimiz bir başka neden var. Halil Aynam, Aija Sunblad'ın evinden çıktıktan sonra izlenmiş olmalı...

—Kadın işin içinde mi? diye sordu Malko. Polis bunu düşünmedi mi?

—Tabii, fakat hiçbir şey bulamadılar. Temiz olduğunu, onunla bir macera bile yaşamadığını söylüyorlar.

Halil ile bir iş kokteylinde tanışmışlar ve bizim isteğimiz üzerine, Halil onunla yakınlık kurmuş.

Bu olay ne bir casusluk, ne de terörizm olayına
19

benziyordu.

—Benden istediğiniz nedir? diye sordu Malko.

—Ufak bir soruşturma, diye cevap verdi, Donald Gast. Resmi olarak bizim büro için çalışıyor olacaksınız, fakat giderleri Jimmy karşılayacak. Patronlar da işi onaylıyorlar. Burada, böyle bir işi yapabilecek kimse yok. Fin polisi çok yavaş. Aija'nın sorgulamasından hiçbir şey elde edemediler. Hiç tanık

yok. FKÖ'dekiler de bizler kadar şaşkın. Ama ben rastlantılara inanmam. Halil Aynam heyecanlı bir tip değildi. Jimmy'i, Aija'nın temiz olduğunu söylemek için aradığını sanmıyorum. Mutlaka söyleyecek çok önemli bir şey bulmuş olmalı. Jimmy ona, sadece gerekli olduğunda aramasını söylemişti. Finliler, ülkelerinde telefonların dinlenmediğini söyleseler de, biz dikkatli davranıyoruz. O yüzden her şeye sıfırdan başlamanızı istiyoruz.

—Nereden?

—Aija Sunblad'dan. Bir kurt varsa, mutlaka onun çevresindedir. Fin polisine kalırsa, buradaki bütün Filistinliler ve Libyalılar bebek kadar masumlar. Malko şaşkınlığını zorlukla gizleyebiliyordu.

—Aija Sunblad'ın bana niçin güveneceğini anlayamıyorum. Üstelik Fincem çok yetersizdir.

—O, İngilizce de dahil, dört dil biliyor. Siz bir profesyonelsiniz. Onun temiz olup olmadığını hemen anlarsınız.

—Onunla nasıl karşılaşacağım?

Amerikalı saatine baktı.

—Tam bir saat sonra. Özel televizyon kanalı MTV'nin Intercontinental'de düzenlediği kokteylde. Bir şey bulamazsanız bile, çok güzel bir kadınla

eğlenceli vakit geçirmiş olursunuz.

—Teşekkürler, dedi Malko. Fakat Helsinki bana pek eğlenceli görünmüyor...

20

—Yakında anlarsınız.

—Aija'ya yaklaşmak için bir plan yapmak gerekiyor.

Eğer bir olaya karıştığınan şüpheleniyorsanız...

Amerikalı hafifçe güldü.

—Tabii. Kokteylden önce en iyi casuslarımızdan biriyle tanışacaksınız. Aija'nın çalıştığı STT Ajansı'nda gazetecilik yapıyor. Adı Ilnari Kaarnola. Sizi Avusturyalı bir meslektaşısı olarak gerçek isminizle tanıştıracak.

Görünüşe göre, Malko gazeteci olmaktan bir türlü kurtulamayacaktı. Fakat Helsinki'de, Kâbil'dekinden çok daha az tehlike olduğu kesindi.

Amerikalı kâğıda bir adres karalayıp Malko'ya uzattı.

—işte, sizi bekliyor. Polis örgütünde dostları olduğu için pek çok şeyden haberi var. Sovyet aleyhtarı olduğundan bizimle işbirliği yapıyor. Göreceksiniz, iyi bir adamdır. Sadece çoğu Finli gibi votkaya biraz fazla düşkündür. Sonra kendi kanatlarınızla uçmaya başlayacaksınız. FBI ajanı endişeyle onlan izliyordu.

—Umarım bir sonuç elde edebilirsiniz. Washington'da paranoyak olduğum söylenmeye başlanacak.

* * *

Ilnari Kaarnola, üzeri kâğıt dolu masasının başına oturmuş, yumuşak bir sesle telefonda konuşuyordu. Bir an ahizenin ağzını kapatarak, Malko'ya oturmasını söyledi. Yrjönkatu sokağındaki bürosu çok ufaktı.

Uzun bacaklı, güzel bir sansın içeri girip, Malko'ya bazı kâğıtlar bıraktıktan sonra tekrar dışarı çıktı. Ilnari Kaarnola sonunda telefonu kapattı, yü-

21

zünde temiz bir gülümseme vardı.

—Siz Donald'ın arkadaşı mısınız?

Malko başını sallayınca, kalemını alıp, üzeri imzalarla dolu bir kâğıda eğildi.

—Arkadaşların izin günlerini ayarlıyordum, dedi gülümseyerek. Sizi ilgilendirir mi bilmem, ama

Aija Sunblad 22 Haziran'da tatile çıkıyor. Bu iş tam bir bela ve şu anda size ayıracak pek fazla zamanım yok. Benden ne beklendiğini biliyorum. Kokteylde sizi Aija ile tanıştıracam. Avusturyalı bir meslektaşım olduğunuzu söyleyeceğim. Adınız neydi?

—Malko Linge.

Finli ayağa kalktı.

—Birazdan görüşürüz.

—Halil olayı hakkında hiçbir şey bilmiyor musunuz? diye sordu Malko bu çok acele görüşmeden hayal kırıklığına uğrayarak.

—Belki bu gece bir şeyler öğrenirim. Böyle konuları telefonda konuşmak istemiyorum. SUPO'da (x) bir tanıdığım var, fakat gidip onu görmem gerekiyor. Biliyorsunuz, artık bu olaydan bahsedilmiyor, bir yabancıydı o...

Finliler ırkçı değillerdi, fakat yabancı düşmanlardılar.

Bu ülkede yabancılar parmakla gösterilecek kadar azdı. Malko dışarı çıktı. Finli gazeteciyle tanışmak için sabırsızlanıyordu.

* * *

Aija Sunblad her şeye değerdi. Malko bakışlarını ondan ayıramıyordu. Gözleri o denli çekikti ki, doğulu olduğu söylenebilirdi. Yüzünün çekiciliğiyle çelişen, kuğu gibi boynu Malko'yı büyülemişti. Hayranlarının arasında bir tanrıçadan farkı yoktu. İçerideki misafirlerin çoğu erkekti. Malko, Ilnari Kaarnola'yı bir kanepeye oturmuş, hararetle bir ko-

22

(x) Gizli Polis Örgütü
nuşma yaparken buldu.

—Güzel kız, değil mi? Üstelik şu sıralarda kimseyle ilişkisi yok.

Ona Aija'yı gösteriyordu. Genç kadının üzerine oturan mavi elbisesi, hatlarını daha da belirginleştirmişti. Çok neşeliydi. San saçlarını arkaya savurarak, kahkahalar atıyor, çevresindeki erkekleri adeta ipnotize ediyordu.

Malko uzun bir süre onu inceledi. Ilnari Kaarnola, içkisinden son bir yudum alıp kalktı.

—Gidelim!

Tam Aija'nın bulunduğu gruba yaklaşmışlarken, hepsi birden gülmeye başladılar. Finli gazeteci Malko'nun

kulağına eğildi:

—Ona ortak saunalarını paylaşmayı teklif ediyorlar. Inari Kaarnola, Aija'nın kolunu yakalayıp, genç kadını içtenlikle kucakladı. Malko, Fince konuşmanın arasında kendi adının geçtiğini duydu ve Aija Sunblad gülümseyerek ona elini uzattı.

—Finlandiya'ya hoşgeldiniz, Bay Linge. Hangi konuda çalışıyorsunuz?

—Sauna uygarlığı! diye cevap verdi Malko.

Aija şaşırılmışa benzemiyordu.

—Doğru! dedi bir kahkaha patlatarak. Bizde bu bir delilik halini almış. Sauna ve bisiklet. Aslında çok sağlıklı bir şey. Hiç denediniz mi?

—Henüz değil, diye itiraf etti Malko.

O çekik, yeşil gözler en dindar rahibi bile baştan çıkartabilirdi.

Abartılı bir görünümü olmamasına rağmen, Aija'nın alışılmışın dışında, güçlü bir cazibesi vardı.

Oysa ruj sürmenin dışında hiç makyaj yapmamış ve sadece tek bir yüzük takmıştı. Ayrıca altın bir bileziği ve bileğine doladığı timsah derisi vardı. Bunlar Finlandiya'da bulunan türden şeyler değildi.

23

Inari Kaarnola gözden kaybolunca, Malko kendini genç kadınla başbaşa buldu. Davetliler gitmeye başlamışlardı. Büfe, bir çekirge sürüsünün hücumuna uğramışçasına temizlenmişti.

Garsonun taşıdığı tepside bir kadeh Moet kaparak Aija'ya uzattı. Genç kadın o sırada saatine bakıyordu.

—Aceleniz mi var? diye sordu Malko.

—Saunaya girmek istiyordum, fakat bir hayli geç olmuş.

—Size soracak pek çok sorum var, dedi Malko.

Benimle yemek yer miydiniz?

Aija sadece kısa bir süre tereddüt geçirdi. Anlaşılan Inari'nin giriş konuşması epeyce etkili olmuştu.

—Evet, fakat çok geç kalmamak şartıyla.

—Umarım eşiniz sizi yemeğe götürmemden rahatsız olmaz.

Aija gülümsedi.

—Eşim yok ve yalnız yaşıyorum. Finlandiya'da pek çok kadın benim durumumda. Burada erkekte çok İcadın yaşıyor. Erkeklerse sadece spor yapmayı,

çalışmayı ve içki içmeyi düşünüyorlar. Üstelik böyle bir kadın çok pahalıya mal oluyor ve vergiler de çok yüksek.

—Nereye gidiyoruz? diye sordu Malko.

—Kulosaari Adası'nda, Kulosaari Casino adında çok güzel bir yer var.

Birden yanlarından geçen bir kadın, garsonun uzattığı tepside içki almaya çalışırken, kadehi Malko'nun koluna devirdi.

—Oh, çok özür dilerim.

Malko kendini Aija'nın tam tersi bir kadınla burun buruna buldu. Uzun boylu, esmer kadın, kahverengi gözlerini hiç kırpmadan ona bakıyordu. Sanki kendisini Malko'nun kucağına atmak için sabırsızlanıyor gibi bir hali vardı.

24

Malko gülümsedi.

—Üzülme, önemli değil. Uğur getirir.

Tekrar Aija'ya döndü, fakat genç kadın kokteylin son konuklarından biriyle konuşuyordu. Esmer kadın peçeteyle kolunu temizlemeye çalışıyordu.

Aija'nın çevresinde yeni bir grup oluşmuştu.

Malko onun yanına gitmek istedi, fakat diğeri önüne dikilmişti.

—Sizi tanımıyorum, dedi açgözlülükle. Helsinki'ye yeni mi geldiniz?

—Sadece uğradım. Adım Malko Linge. Avusturyalı bir gazeteciyim.

Kadının gözleri biraz daha parlamıştı.

—Ben Viyana'yı Çok iyi bilirim! Burada ne yapıyorsunuz?

—Finlandiya'daki yaşam hakkında bir röportaj hazırlıyorum.

—Şansınız var, ben siyasi mülteciyim. Libyalıyım.

Arapça ve Fransızca dersleri veriyorum. Öğrencilerim arasında biraz önce sizinle birlikte olan hanım da var. Size Finliler hakkında eğlenceli hikâyeler anlatabilirim.

Gözlerini Malko'nun gözlerine dikmişti. Onu avucuna düşürmeyi aklına koymuş olmalıydı.

—Neden olmasın? dedi Malko anlamamazlığa gelerek.

—Arayın beni. Adım Samira Beaj. 134543. Sabahları arasanız daha iyi olur. Ya sizinki?

—Ben burada oturuyorum, dedi Malko. 345 no'lu oda.

Numarayı not edip, kâğıdı cebine yerleştirdikten sonra Aija'nın yanına gitti.

—Çabuk dost oluyorsunuz.

—Sanırım onu tanıyorsunuz.

—Tabîi, kendisi mültecidir. Bir Finli'ye rastladı ve adam onun oturma izni almasına yardımcı oldu.

25

Bana Arapça ve Fransızca dersleri veriyor.

—Haydi gidelim, dedi Malko.

Tam kapıdan çıkacaklarken, Inari Kaarnola'yı farketti ve teşekkür etmek için yanına gitti. Inari kulağına eğildi.

—Sonra zamanınız olursa büroma uğrayın. Gece yansına kadar oradayım. Sanınn. Halil Aynam cinayeti hakkında bir şeyler öğreneceğim.

Aija Sunblad holde bekliyordu. Malko onu Volvo'suna götürdü. Bu kadından mı, yoksa CIA'nın habercisinden mi bilgi alacağını merak ediyordu.

26

III . BOLUM

Malko sinsice, yanakları pembeleşen Aija'nın kadehini bir kez daha doldurdu. Genç kadın özel sorulardan ustalıkla kurtuluyordu. O ana kadar basit bir kaç konu dışında konuşmaları olmamıştı. Malko'yla yemek yemeyi sadece potronunu memnun etmek için kabul ettiği belliydi. Malko kadehini kaldırdı.

—Finlandiya'ya!

—Umarım saunalar hakkında her şeyi öğrenirsiniz.

Eğer burada uzun süre kalacaksanız sizi göl kenarında düzenlenen sauna partilerinden birine davet ettirebilirim. Çok eğlencelidir. Davetliler sıcak saunadan sonra buz gibi göl suyuna girerler. Eğer çok üşürlerse kayın ağacı dallarıyla vücutlarına vururlar!

—Sonra da sevişirler mi? diye sordu Malko.

—Hayır, diye başını salladı Aija şaşırarak. İsveçliler öyle yapar. Biz Finlandiya'da çok namuslu-

27

yuzdur. Karma saunalarımız bile yoktur.

—Niçin, Finlandiya'da sevişilmez mi?

—Elbette fakat saunalarda değil.

—Sizin gibi güzel bir kadının şimdiye kadar evlenmemesi

çok ilginç, dedi Malko ikinci kez.

—Burada pek çok güzel kadın var. Benim isimse hem oyalayıcı, hem de çok fazla seyahat gerektiriyor.

—Gezileriniz sırasında kimse sizi kapmaya çalışmadı mı?

—Kimse Finlandiya'da yaşamaya hevesli değil. Hem iklimi sert, hem de dokuz ay süren geceler alışık olmayanlar için çok zor. Ben yalnız olmaktan memnunum.

—Bir erkeğinin olmaması sizi rahatsız etmiyor mu?

—Ben gayet iyi idare ediyorum, dedi genç kadın kuru bir sesle.

Malko hesabı istedi. Bu gece ona pek fazla şey kazandırmamıştı. Dönüş yolunda Aija yine ilgisiz görünüyordu. Malko ona nasıl yaklaşabileceğini bilemiyordu.

—Teşekkürler. Eğer bilgiye ihtiyacınız olursa beni ajanstan arayabilirsiniz, dedi genç kadın arabadan inerken.

—Mutlaka arayacağım.

Malko hayal kırıklığına uğramış bir halde onun evine girişini seyretti. Araştırması kısa süreceğe benziyordu. Tam otele dönerken Ilnari Kaarnola ile olan randevusunu hatırladı. Belki ondan ilginç haberler alabilirdi.

* * *

Ilnari Kaarnola Malko'yu görünce göz kırptı.

—Gidip Mikado'da bir şeyler içelim. Bu saatte sadece orası açıktır.

28

Yürüyerek bara vardıklarında, pencere kenarında bir masaya yerleştiler.

—Samira Beaj adında birini tanıyor musunuz? diye sordu Malko.

—Tabii, çok sempatik bir kızdır. Bu gece kokteylde o da vardı. Niçin sordunuz?

—Benimle konuştu da. Bana verecek haberleriniz var mı?

—Evet, polis Halil Aynam'ın katilini tesbit etmiş. SUPO, Aija'nın Fredrik Skytten adında bir çocukluk arkadaşının ona delice aşık olduğunu öğrenmiş. Cinayet gecesi, bir devriye arabası adamı Aija'nın evi önünde görmüş. Çok garip bir hali varmış.

Gece yansı Ortodoks kilisesinin karşısına park etmiş.
Polisleri görünce uzaklaşmış.

—Cinayetle ilgisi nedir?

—Aija'nın o gece kurbanla birlikte Hesperia'nın
gece kulübünde olduklarını ve daha sonra eve birlikte
döndüklerini öğrenmişler.

—Peki polislerin gördükleri araba, Aija'ya aşık
olan adamın mıymış?

—Evet, çok ilginç bir tesadüf. Üstelik Fredrik
bara gidip körkütük sarhoş olmuş. Daha sonra olanları,
düşünürsek...

—Onu sorgulamaya almamışlar mı?

—Adam evinde yok. Yann sabah Aija ile konuşacaklar.
Belki nerede olduğunu ondan öğrenebilirler.

—Aija arkadaşından şüphelenildiğini biliyor
mu?

—Hayır, daha değil. Belki de adam delidir. Kış
bitince akli dengesini kaybedenlere rastlanıyor.

—Bana gelişmeleri haber verirsiniz, değil mi?
diye sordu Malko.

İnari Kaarnola homurdandı. Artık gözlerini açacak
halde bile değildi.

29

* * *

Aija Sunblad, SUPO'nun merdivenlerini tırmandı.
Jan Luotsi onu bizzat karşıladı. Bürosunda çay
hazırlatmıştı.

—Sizi daha önce fotoğraflarda görmüştüm. Fakat
tanışma fırsatım olmadı.

—Neler oluyor? diye sordu genç kadın.

—Fredrik Skytten adında birini tanıyor musunuz?

—Evet, fakat...

—Onun Halil Aynam'ın katili olduğunu düşünüyoruz.

—Fakat niçin? diye sordu Aija sarsılmış bir halde.

Onu senelerden beri tanırım, son derece sakın bir
insandır.

—Size aşıkta, değil mi?

—Evet, fakat ben onu hep bir arkadaş olarak kabul
ettim.

—Kendisi öyle düşünmemiş, dedi polis. Tanıklarımız
var. Sizi gece kulübünden beri izliyormuş.

Arabasını evinizin önüne park etmiş. Kurban evinizden
çıktığında onu takip etmiş olmalı.

—Fakat o adam benim aşığım değildi. İlk kez evime geldi ve yarım saat kaldı.

—Size inanıyorum, dedi polis iç geçirerek. Belki de Fredrik Skytten öyle sandı. Bulduğumuz tek açıklama bu.

Aija başını eğdi. Bu olay pek çok tehlikeli sorunlara yol açabilirdi.

—İtiraf... etti mi? diye sordu sıkılğan bir sesle.

—Henüz onu bulamadık. Evinde yok. Göl kenarında küçük bir yeri olduğunu biliyoruz, fakat nerede olduğunu öğrenemedik. Belki siz biliyorsunuzdur. Polis genç kadının güzelliğine hayran kalmıştı. Skytten'in ona neden delice aşık olduğunu anlayabi-

30

liyordu.

—Fredrik'in yerini bilmiyorum, müdür bey. Belki de Hamenlinna'da ailesinin yanındadır.

—Orada da yok.

Genç kadın saatine baktı.

—Bana daha ihtiyacınız var mı? Belge imzalamam gerekiyor mu?

—Hayır, hayır, dedi polis gülümseyerek. Çay içmeyecek misiniz?

—Teşekkürler. Bir randevum var.

—Sizi ararsa bana haber verirsiniz, dedi Jan Luotsi genç kadını geçirirken. Sakın ona bir şey anlatmayın. Bizimki sadece bir şüphe. Yanılıyor olabiliriz.

—Umarım, dedi Aija.

Merdivenleri inerken bir yandan da sakın olmaya çalışıyordu. Kalbi deli gibi çarpıyordu. Bu kadar büyük bir güçlkle karşılaşabileceğini hiç düşünmemişti.

Ateşle oynuyordu. Beyaz Golf üyle bir süre gittikten sonra, kenardaki telefon kulübesini farkettiler.

Hemen aşağı inip, bir numara çevirdi.

Telefonu kapattığında rahatlamıştı. Böyle zamanlarda birinden akıl almaya ihtiyaç duyuyordu.

Birkaç yüz metre gittikten sonra arabayı tekrar durdurdu. Kenarda bir telefon kulübesi daha vardı.

Tekrar az önce aradığı numarayı çevirdi. Bu kez karşısındakini ikna etmişti.

—Beni yarın öğlen Kulosaari'nin çıkışında bekleyin, dedi adam. Daha önce gelemem.

Aija, başlarına bir felaket gelmemesi için dua

ederek, ahizeyi yerine koydu.

31

IV. BOLUM

Jimmy Mac Lane ve Donald Gast, sessizce Malko'nun raporunu dinliyorlardı.

—Mantıklı görünüyor, dedi FBI ajanı Malko'nun anlatması bittiğinde. Peki ama Aija'nın evinden ayrıldıktan sonra, Halil niçin benimle konuşmak istedi.

—Bunun bir aşk cinayeti olduğuna inanmıyorum, dedi Donald Gast kuşkusunu gizlemeyerek.

Bence onun da gizli bir servisle ilişkisi var. Aija'dan bir şey öğrenemediniz mi?

—Büyüleyici, fakat çok katı ve akıllı. Tabii bu bir suç değil.

—Kahretsin!

—Belki de ikinci bir açıklaması daha vardır, dedi Malko. Bu cinayetin bizimle bir ilgisi yoktur. Fakat öldürülmeden önce, Halil Aynam Aija'nın evinde bir şey bulmuş olabilir.

32

—Belki, dedi CIA bölge şefi. O zaman işe sıfırdan başlamak gerekiyor. Bu da uzun zaman alabilir.

—Buradan birini görevlendirmek daha iyi, dedi Malko. Helsinki'de daha fazla kalmak istemiyordu.

—Langley'de saat beş. Teleks çekip sizin ne yapmanız gerektiğini öğreneyim. Dönmeniz istenirse, yarın sabahki uçakla ayrılırsınız.

Malko odasına henüz dönmüştü ki, telefon çaldı.

Arayan Ilnari Kaarnola'ydı.

—Büroma gelebilir misiniz? Size bir haberim var.

Malko beş dakika sonra büroya varmıştı.

—Henüz polislerin bilmediği bir şey öğrendim.

Soruşturmayla ilgilenen muhabirimiz, Fredrik'in daha önce balığa götürdüğü biriyle karşılaşmış. Göl kenarındaki evin adresini öğrenmiş. İsterseniz oraya polislerden önce gidebilirsiniz.

—Çok mu uzak?

—Elli kilometre kuzeyde.

—Polise haber vermeniz gerekecek.

—Size öncelik tanıyabilirim. Bir saat sonra orada olursunuz. Skytten belki de orada saklanıyordun

Malko beş dakika sonra yola çıkmıştı. Yanına silah almamıştı. Görüşmeye gittiği profesyonel bir katil değildi.

* * *

Malko çevresine bakınarak arabayı durdurdu. Yeşil kapılı küçük evi bulması zor olmamıştı. Çevrede hiç hayat belirtisi yoktu. Kuş cıvıltılarının dışında tam bir sessizlik hakimdi. Arabadan inip eve giden patikada yürümeye başladı.

Garajın önüne gelince içeriye bir göz attı. Bir anda kalbi hızla çarpmaya başladı. İçeride bir araba vardı. Katilin birkaç metre ötesinde olduğunu düşününce tedirgin oldu. Silah almamakla tedbirsizlik

33

etmişti.

Birden evden gelen müzik sesini duydu. Pencereye yaklaşınca, içeride bir adamın masanın üzerindeki radyolu teypten yükselen müziği dinlediğini gördü. Malko kapıyı çaldı. Adam sevimsiz gözlerle kapıyı açtı.

—Fredrik Skytten?

—Evet.

—Girebilir miyim, Bay Skytten? Sizinle önemli bir konuda konuşmak istiyorum.

—Siz kimsiniz?

İngilizcesi kötüydü, fakat anlaşılabilirdi.

—Biraz sohbet etmek istiyorum. Helsinki'den geliyorum ve...

Skytten homurdanarak arkasını döndü. Tekrar Malko'nun karşısına geçtiğinde elinde koca bir bıçak vardı. Bıçağı sallayarak, Malko'yu geri çekilmeye zorladı.

—Bay Skytten, ben...

Finli'nin şakası yoktu. Malko onun garaja ulaşmak istediğini anladı. Elinde bıçağı, deli gibi koşuyordu. Aija Sunblad, Fredrik Skytten'in evinin az ilerisinde park etmiş Volvo'yu farkettiler. Sonra da göl boyunca koşan iki adamı gördü. Sadece bir kez karşılaştığı Malko'yu tanımamıştı.

—Neler oluyor? dedi yanındaki adam.

—Anlamıyorum. Öndeki arkadaşım, fakat arkadakini tanımıyorum.

—Polistir, diye homurdandı yanındaki.

—Hayır, hayır, onların arabaları mavi, beyaz olur.

Yanındaki adam evin açık kalmış kapısına baktı. İçeride kim olduğunu bilmiyorlardı.

34

—Biraz ileri gidip beni bekleyin. Sizi görmesinler, dedi arabadan indikten sonra. Paniğe kapılmaktan da vazgeçin.

Sesi bir çocukla konuşur gibi sertti. Aija onun emirlerini yerine getirdi. Aklında tek bir düşünce vardı: Skytten'in peşindeki kimdi?

Malko bir çelme takıp, Skytten'i yere düşürdü. Elindeki bıçağı hâlâ bırakmamıştı. Malko bir tekme de bıçağı uzağı savurdu. Sonra kendini Skytten'in üzerine bırakarak, daha önce bir CIA eğitim kampında öğrendiği gibi karşısındakinin kolunu kıvırdı.

En ufak bir direnmede kol dirsekten kırılabilirdi.

—Sakin karşı koymayın, yoksa kolunuz kırılır.

Ben polis değilim...

—Kimsiniz o halde?

—Önemi yok, dedi Malko.

Planı çok basitti. Adamı eve götürüp, itiraf ettirecekti.

Tam eve yaklaştıklarında, Malko açık bıraktıkları kapının hafifçe aralık olduğunu farketti. Birileri gelmişti. Çevresine bakındı, fakat olağandışı bir şey göremedi.

—Burada yalnız mıydınız?

—Evet.

—Birini bekliyor muydunuz?

—Hayır.

Gözünü evden ayırmadan durdu. Fredrik'ten hemen bir şeyler öğrense iyi olacaktı.

—Halil Aynam'ı niçin öldürdünüz? diye sordu.

Skytten hafifçe başını eğdi ve Fince bir şeyler mırıldandı.

—Onu niçin öldürdünüz? diye tekrar sordu Malko.

Daha önceden tanıyor muydunuz?

—Hayır, diye homurdandı Skytten. Ona tecavüz etmişti.

35

—Kime?

—Aija'ya.

—Fakat siz nereden biliyorsunuz. Kendisi mi

söyledi?

—Onları gördüm. Sokağın karşısından evi gözetliyordum. Tam bir salaktı. Oysa Aija o kadar mükemmel ki!

Başka bir dünyadaymış gibi dalgın konuşuyordu. Malko artık hiçbir şey anlayamıyordu. Aija bu tecavüz olayını polise neden haber vermemişti? Buralara kadar geldiğine hiç pişman değildi...

—Bana her şeyi anlatmalısınız.

Üç saniye sonra bir patlama duyuldu. Fredrik Skytten acıyla bağırdı. Malko kendini yere atıp Skytten'e baktı. Sol gözünün altında, oluk gibi kan akan bir delik vardı.

—Bay Skytten! Bay Skytten!

Hafif bir iniltiden başka bir ses duyulmuyordu. Malko tam başını kaldırmıştı ki, bir patlama daha oldu. Fredrik Skytten'in katili onu da öldürmek istiyordu. Kalbi deli gibi çarpıyordu. Nefesi kesilerek olduğu yerde hareketsiz kaldı. Uzun bir süre sonra kalkmayı denedi. Fakat o an bir patlama daha duyuldu. Hemen kendini yere attı. Nereden ateş edildiğini anlaması olanaksızdı. Birden az ilerisindeki otların ezildiğini ve üzerine doğrultulmuş namluyu gördü.

36

V. BOLUM

Malko'yu kurtaran delice bir refleks oldu! Saklandığı yerde biraz daha geri çekileceğine, kalkıp eve doğru koşmaya başladı. Arkasından iki el silah sesi duyuldu, fakat peşindeki adam ani hareketinden o kadar şaşırılmıştı ki isabet ettiremedi. Malko açık kapıdan içeri dalıp kapıyı kapattı. Ahşap duvara dayanıp dışarıdan gelen gürültülere kulak kabarttı. Zaman ilerledikçe biraz daha sakinleşiyordu. Birden dışarıdan bir motor sesi duyuldu. Bu bir tuzak da olabilirdi. Biraz bekleyip, sanki çıkmaya hazırlanıyormuş gibi aniden kapıyı açtı. Hiçbir hareket olmamıştı. Evden çıktığında Fredrik Skytten'in cesedinden ve Volvo'sundan başka hiçbir şey göremedi. Acaba onu niçin öldürmüşlerdi? Katil polisin gelebileceğini düşünüp kaçmış olmalıydı. Peki Malko'ya neden saldırmışlardı? Acaba Skytten'in ona bazı açıklamalarda mı bulunduğunu

37

sanmıştı?

Otoyola henüz çıkmıştı ki bir anormallik olduğunu hatırladı. Saklanmak için eve girdiğinde masanın üzerindeki teypli radyo yerinde yoktu. Onu yalnızca katil almış olabilirdi. Anlaşılan henüz Finlandiya'yı terketmeye hazır değildi.

* * *

İki Amerikalı şaşkınlıkla Malko'nun anlattıklarını dinliyorlardı.

—Katili görmediniz mi? diye sordu Donald Gast.

—Hayır. Ne arabasını, ne de kendisini görebildim. Fredrik Skytten'i öldürmeye gelmişti. Benim varlığımdan rahatsız oldu ki, tanık bırakmamak için benide öldürmeye kalkıştı...

—Korkunç bir durum, dedi CIA bölge şefi. Kimse o evin nerede olduğunu bilmiyordu. Onu nasıl bulabildiler?

—Biz nasıl bulduysak, başkaları da aynı bilgiyi elde etmiş olabilir. Asıl sorun onu neden öldünnek istedikleri.

—O radyolu teybin çalınması da ilginç, dedi Jim Mac Lane.

—Siz ne düşünüyorsunuz Malko? diye sordu Donald Gast.

—Hiç. Bazı şeyleri anlayamıyorum. Skytten bana cinayeti kişisel sebeplerle işlediğini itiraf ediyor, fakat birkaç dakika sonra sanki önemli bir tanıkmiş gibi ortadan kaldırılıyor.

—Halil Aynam'ın bana söyleyeceği önemli bir şey vardı. Yoksa gece vakti aramazdı. Görevi de belliydi: ona terörist grupları ortaya çıkarması için para veriyordum, dedi Jim Mac Lane.

—Skytten'in terörist olmadığı kesin, diye karşı çıktı Malko. Aija Sunblad ise biraz garip. Eğer Fred-

38

rik doğruyu söylediye, tecavüze uğradığını polise anlatmaması bana tuhaf görünüyor.

—Belki de utanmıştır, dedi Donald Gast.

—Olabilir, diye kabul etti Malko. Fakat Halil Aynam'ın o gece anlatacağı bir şey vardı. Bunu da ancak Aija'nın evinde öğrenmiş olabilir.

—Malko olayı yarıda bırakmamalıyız, dedi Jim

Mac Lane. Daha bu iş için bir sürü kredim var.

—Ne yapabilirim?

—Halil'in ne bulduğunu araştırabilirsiniz. Aija ile ilgilenebilirsiniz.

—Fakat bunun için haftalarca uğraşmam gerekebilir, diye karşı çıktı Malko.

Donald Gast üzerinde bir şeyler not ettiği kâğıdı Malko'ya uzattı.

—Aija Sunblad Arapça dersleri almak için Samira Beaj'ın okuluna gidiyor. Ders saat yedide bitiyor. Onu orada yakalamaya çalışın.

* * *

Malko, Samira Beaj'ın ders verdiği binanın karşısında, arabasının içinde bekliyordu. Jim Mac Lane ve Donald Gast pek çok tahminlerde bulunmuşlar, fakat bir sonuca varamamışlardı. Finlandiya polisine göre ise, ne Fredrik Skytten, ne de Aija Sunblad'ın terörizmle bir ilgileri yoktu.

Öğrenciler binadan çıkmaya başlamışlardı. Bir tramvay görüş alanını kapayınca, Malko arabasından çıkıp karşıya geçti. Geri çekilmeye fırsat bulamadan Samira Beaj'ın çıktığını gördü. Genç kadın şaşkınlıkla ona bakıyordu.

—Beni görmeye mi geldiniz?

Malko doğruyu söylemeyi tercih etti.

—Hayır, dedi. Aija Sunblad'ı görmek istiyordum.

Her akşam buraya geldiğini söylediler.

—Çok işi olduğu için dersleri sık sık aksatıyor.

39

Belki ben size yardım edebilirim...

Sesinde belirli bir alaycılık vardı.

—Maalesef, dedi Malko. Finlandiya hakkında bazı sorularım vardı.

—Neyse, dedi Libyalı. Belki siz bana yardım edebilirsiniz.

—Nasıl? diye sordu Malko şaşkınlıkla.

—Beni şehre götürerek. Tramvaydan nefret ediyorum. Araba alma imkânım da yok.

—Sizi kim Helsinki'ye yolladı? diye sordu genç kadın yanına yerleştikten sonra. Burada hiç olay çıkmaz. Beyrut'u düşününce... Hava o kadar güzel ki! Margona'da bir şeyler içmek istemez miydiniz?

—Neden olmasın?

Samira Beaj, Aija hakkında tam bir bilgi kaynağıydı. Malko kendine votka, Libyalı'ya da Cointreau ısmarladı. Genç kadın göğüslerini Malko'nun görebileceği şekilde öne eğilmişti. Gözlerinde hayvanca bir pırıltı vardı.

—Beyrut'u bilir misiniz?

—Biraz, dedi Malko tedbirli olmaya çalışarak.

—Gazeteci olduğunuza göre pek çok yere gitmiş olmalısınız... Tehlikeyi sevdiğiniz belli oluyor.

—Mecburum, dedi Malko Liezen şatosunun düşmanlarının kanıyla onarılmış duvarlarını düşünerek.

—Helsinki'ye nasıl geldiniz? diye sordu Malko, Beyrut'tan çok uzak.;

—Filistinliler gibi yaptım. Onlar pasaportları olmadığı zaman, İtalya veya Yunanistan'a tatile gelen Finliler'le evlenirler. Ben de daha önce benim gibi bir kadın görmemiş bir Finli ile karşılaştım. Geri döndüğünde benimle evlenmek istediğini söyledi. Böylece adım Samira Oiltamaki oldu. Neyse ki boşandım, ama pasaportum hâlâ geçerli.

40

—Niçin boşandınız?

—Birincisi beni ren geyiklerinden başka hiçbir şeyin olmadığı kuzeye götürmek istiyordu. En önemlisi de çok kötü sevişiyordu.

Samira konuşurken bir yandan da Malko'yu, baştan çıkartıcı bakışlarla süzüyordu. Malko tatlı bir sıcaklığın vücuduna yayıldığını hissetti. Fakat aklı hâlâ Aija Sunblad ve Halil Aynam'ın esrarengiz bir şekilde öldürülmesiyle meşguldü.

—Aija Sunblad niçin Arapça öğreniyor?

—Bütün Finliler gibi güney hayranı. Her sene Akdeniz'e gidip marsık gibi kara erkeklerle alem yapıyorlar. Bir tanıdığım her yıl sevgililerinin çıplak fotoğraflarını çekip, buradaki evinin duvarlarına asıyor. Kışın daha çabuk geçmesine yardımcı oluyormuş.

Malko, genç kadının bunları onu şaşırtmak için mi, yoksa heyecanlandırmak için mi anlattığını merak ediyordu.

—Bu Arapça öğrenmek için yeterli bir sebep değil, diye ısrar etti.

—Tabii, fakat mesleği gereği bir dil daha bilmesi

iyi olabilir.

Malko ilk kez Aija ve orta doğu arasında bir bağlantı olduğu hissine kapıldı.

—Aija rüyalarınıza giriyor galiba. Çok güzel olduğu bir gerçek. Onun kadar ince olabilmeyi isterdim

—Siz de çok güzelsiniz, dedi genç kadınla gerçekten ilgilenmeye başlayarak. Benimle yemek ister miydiniz?

—Elbette. Ben de yalnızım. Gidip üstümü değiştireyim.

—Hiç gereği yok, dedi Malko. Böyle de göz kamaştırılıyorsunuz.

* * *

41

Samira Beaj'ın gözleri boşluğa bakıyordu. Göğüslerinin uçları, beyaz kazağının altından belli oluyordu. Bazen masanın altından elleri birbirine değiyor ve Samira geri çekilmeye hiç yeltenmiyordu. Malko kendini iyi hissediyordu. Birkaç saat önce atlattığı ölüm tehlikesi, yine önüne geçilmez bir sevişme arzusu uyandırmıştı. Samira da bunu farketmiş olmalı ki, davetkâr bir gülümsemeyle ona bakıyordu.

—Gelin, size evde Libya kahvesi ikram edeyim.

Açık hava iyi gelmişti. Malko birden onu belinden kavrayarak kendine çekti. Ceketine rağmen, genç kadının göğüslerini teninde hissedebiliyordu.

—Yemek için teşekkürler.

Dili teşekkür etmeyi çok iyi biliyordu. Malko göğüslerinden birini kavrayınca genç kadın inledi.

—Gelin, evim uzak değil.

İçeriye girdiklerinde, çantasını masanın üzerine bırakıp Malko'yu yatağa sürükledi.

—Bekleyin beni.

Az sonra tekrar Malko'nun yanına döndüğünde üzerinde şeffaf bir gecelik vardı. Göğüslerinin uçları ve karnının altındaki siyah üçgen hemen göze çarpıyordu. Tahrik edici, ağır bir parfüm sürmüştü.

—Kahve birazdan hazır olur, dedi.

Malko'nun yanına geldi ve öpücüğüne bıraktığı yerden devam etti. Malko eliyle göğüslerini okşadığında, genç kadın inlemeye ve doğuya has ateşliliğiyle onu soymaya başladı. Samira aşka susamış gibiydi.

Birden kalkıp teybe Arap müziği koyarak, Malko'nun karşısında dansöz gibi kıvranmaya başladı.

Malko onu yakalamaya çalıştıysa da genç kadın kaçmayı başararak geceliğini çıkardı. Göğüsleri son derece iriydi.

—Gel, dedi Malko.

42

—Bana nasıl sahip olmak istiyorsun?

Malko daha fazla konuşmasına fırsat vermeden onu ters çevirip kalçalanndan kavradı ve yatağa bastırdı. Samira boğuk bir sesle inledi.

—Sen gerçek bir erkeksin. İsteddiğini yap.

* * *

Yatağa çömelmiş kendini Malko'ya bırakmıştı. Genç adam da kendine sunulan zevkin tadına varmaya çalışıyordu. Samira'nın iniltileri iyice artmıştı.

—Göğüslerimi okşa!

Malko denileni yaptı. Çıplak vücudundan insanı çılgına çeviren bir cinsellik yayılıyordu.

Malko, Samira'nın sol elini karnına götürdüğünü hissetti. Kendi kendini okşuyordu. O an tam zamanı olduğunu düşünerek kendini bıraktı.

* * *

Malko rahatlamış bir halde arabasına döndü. Güzel zaman geçirmesine karşın soruşturmasında hiçbir ilerleme olmamıştı.

—Aija Sunblad, bir günlüğüne Paris'e gitmek için izin istemiş, dedi Jim Mac Lane telefonda.

—Onu izlememi mi istiyorsunuz? diye sordu Malko Finlandiya'dan uzaklaşacağı düşüncesiyle mutlu olarak.

—Evet. Polis bu sabah Fredrik Skytten'in cesedini buldu. Uçağınız 16.20'de kalkıyor. Onunla birlikte seyahat etmemeniz daha iyi olur. Aija Sunblad Finnair'in 17.45 uçağında yer ayırttı. Onu Roissy'de görürsünüz.

—Sorun değil, dedi Malko.

Telefonu kapatarak valizini hazırlamaya başladı. Bir yandan da Finli kadının onu nereye götüreceğini merak ediyordu.

* * *

43

VI. BOLUM

Malko, resmi formaliteleri tamamlayan yolcuları gözetliyordu. Kendisini son derece formda hissetmesine

rağmen endişeliydi. Onu John Purdale adındaki CIA görevlisi karşılamıştı. Havaalanından sonra genç kadını izleyecek olan oydu.

—O mu? diye sordu Amerikalı kulağına eğilerek.

Malko, gösterilen yere bakınca, beyaz tayyör giymiş şansını farkettil. Aija Sunblad'ın uzun boynu uzaktan bile dikkat çekiyordu.

—Evet, dedi Malko.

—Çok güzelmiş.

Bu yabancı bir ülkedeki ilk görevi olduğu için çok heyecanlıydı. Malko Aija'yı gözden kaçırmıyordu. Genç kadının transit bölgesinden ayrılmadığını görünce çok şaşırdı. Sonra çantasından bir uçak bileti çıkardı.

—Sanki programını değiştirmiş gibi, dedi Amerikalı. Aija Sunblad Paris'e gitmiyordu. Fakat nereye gidecekti? Kalkmak üzere olan pek çok uçak vardı.

44

Sonunda görevli ona bir kart uzattı ve genç kadın mağazalara doğru acele etmeden uzaklaştı. Az sonra elinde bir paketle çıkarak 6 no'lu kapının bulunduğu salona yöneldi.

—Gidelim, dedi Malko John Purdale'e.

Bir anda soluğu, uçuşlar hakkında bilgi verilen panonun önünde aldılar.

—6 no'lu kapıdan Zürih'e gidiliyor, dedi Amerikalı. Malko hemen satış gişesine yöneldi. Uzun kuyruğu görmezlikten gelerek gişedeki memura gülümsedi.

—Bayan, Zürih için bilet almak istiyorum.

—Gişe kapandı bayım.

Malko kalbinin duracağını sandı.

—Swissair'i arayın. Valizim yok ve mutlaka gitmek zorundayım.

Altın rengi gözleri mucize yaratmıştı. Genç kız bir yere telefon edip durumu anlattı.

—İsminiz?

—Linge. Malko Linge.

—Tamam. Biletinizi hazırlıyorum. Biraz acele edin. Yolcu alınmaya başlandı.

Malko kapıya geldiğinde salonda bir tek hostesten başka kimse yoktu. Acaba Aija Zürih'te ne yapacaktı? Ya da kiminle buluşacaktı?

* * *

Kloten Havaalanı'na geldiklerinde, uçaktan ilk önce Malko çıktı ve zaman kazanmak için adımlarını sıklaştırdı. Sonunda genç kadının elinde kahverengi deri bir çantayla, acele adımlarla yürüdüğünü gördü. Bu kez çıkışa yönelmişti. Görünüşe göre onu karşılamaya kimse gelmemişti. Malko tehlikeyi göze alarak onun bindiği taksinin arkasındaki arabaya atladı.
—Nereye gideceğiz? diye sordu şoför.

45

Malko ona yüz dolar uzattı.

—Öndeki taksiyi izleyin.

—Polis misiniz?

—Evet.

İki araç Zürih'in merkezine doğru ilerlemeye başladı. Sonra öndeki taksi Seidenhof Oteli'nin önünde durdu. Aija Sunblad otele girene kadar Malko taksiden inmedi. Genç kadının Zürih'e neden geldiğini bilmiyordu, fakat yolculuk yapma şekli biraz tuhaftı.

Saat akşamın on bir buçuğuydu. Bir süre Aija'nın çıkıp çıkmayacağını merak ederek bekledi, sonra rahatlayarak Zürih'teki en iyi otellerden biri olan Baur en Ville'e gitti. Artık kiralık bir araba bulmaktan başka bir işi kalmamıştı. Belki de bu küçük bir aşk kaçamağıydı, fakat Zürih'e gelmek için Paris'ten aktarma yapmak biraz garip bir davranıştı.

* * *

Alman İsviçre'sinde güneşle birlikte kalkılırdı. Yeni kiraladığı Ford Sierra'nın direksiyonunda, Seidenhof'un girişini bir an bile gözden kaçırmıyordu. Aija Sunblad'ın görünmesi için saat dokuza kadar beklemesi gerekti. Siyah gözlükler takmış, bir gün önceki beyaz tayyörünü giymişti. Yürüyerek Bahnhofstrasse'ye doğru uzaklaştı. Malko da peşindeydi. Cadde hayli kalabalık olduğundan farkedilmesi zordu. Aija Sunblad İsviçre Bankası'nın görkemli girişine gelince binaya girdi. Malko yürümeye devam edip bankanın karşısında durdu. Finli bir gazeteci buraya ne yapmaya gelmiş olabilirdi? Aija'nın aylığı İsviçre bankalarında hesap açmaya yetmezdi. Aija Sunblad yarım saat sonra bankadan çıktı ve

otelinin yolunu tuttu. Saat onu çeyrek geçe, genç ka-

46

din otelden ayrılıp bir taksiye bindi. Malko çok geçmeden onun havaalanına gittiğini anladı. Şoförüne biraz bahşiş vererek, alana daha önce varmayı başardı. Neyse ki bir tesadüf eseri, öğleyin kalkacak olan Zürih - Helsinki uçağında yer ayırtmıştı. Aija Sunblad'ın bilet alışı ve gümrükten geçişini seyretti. Acaba o bankaya niçin gitmişti? Bu tür durumlarda ya para çekilirdi, ya da para yatırılırdı.

* * #

Uçaktan ilk çıkan yine Malko oldu. Helsinki Havaalanı'ndaki kürkçü mağazasının önüne dikilmiş, Aija Sunblad'ı gözetliyordu. Onun haricinde yolcular uçaktan çıkmışlardı. Acaba yine aktarma mı yapmıştı?

Ciddi bir şekilde endişelenmeye başlamıştı ki, son yolcular arasında Finli gazeteciyi gördü. Birden bir ayrıntının farkına vardı. Bu kez elinde deri çantası yoktu. Genç kadın havaalanından çıkarak bir taksiye bindi. Malko artık onu izlemenin gerekli olmadığını düşündü. Biraz daha kalıp bir başkasının elinde de aynı çantadan olup olmadığını kontrol etti. Bu kez gerçeği yakalamıştı. Aija Sunblad yasadışı bir işle uğraşıyordu. Bankadan para çekmiş, gümrükte yakalanmamak için de ya çantayı emanete bırakmış, ya da birisine vermişti.

* * *

İki Amerikalı Malko'nun anlattıklarını heyecanla dinliyorlardı. Sessizliği Donald Gast bozdu. —Bu işi kimin için yaptığını öğrenmemiz gerekiyor. Bana bu para, terörist bir örgüte aitmiş gibi geliyor. Önce kız Arapça öğrenmeye başlıyor, sonra Halil onun evinde bir şeyler öğreniyor ve şimdi de

47

bu yolculuk. Kimin için çalıştığını araştırmalıyız. —Bence kısa süre sonra tekrar yolculuğa çıkacaktır, dedi Malko. Çantasını emanette uzun zaman bırakamaz. Inari Kaarnola'dan gittiği yerleri öğrenebiliriz. Ben otele gidiyorum. Bir haber alırsanız beni arayın. Bern bürosunda Aija'nın bankada kiminle görüştüğünü öğrenebileceğiniz kimse yok

mu?

—Uğraşırım, dedi Donald Gast.

—Zürih'te şüpheli hesaplar hakkında polisle işbirliği yapan tanıdıklarımız var, fakat kolay iş değil, dedi Jim Mac Lane. Hesap sahibinin suç işlediğine dair ayrıntılı bir dosya vermek gerekiyor.

—Elinizden geleni yapın, dedi Malko.

* * *

—Malko?

Bu Samira Beaj'ın sesiydi.

—Ortadan kayboldun. Seninle yemeğe çıkmak istiyordum.

—Seyahatteydim, dedi Malko.

—Aija ile mi birlikteydin?

—Niçin söyledin bunu? diye sordu Malko şaşırarak.

—O da seyahate çıkmıştı da. Issız bir adada buluşmuşsunuzdur belki...

—Rastlantı. Onun Helsinki'den ayrıldığını bilmiyordum. Seninle yemeğe çıkmayı ben de isterim.

—Peki o halde, yarım saat sonra Happy Days'te buluşalım.

* * *

Happy Days, başlarını arkaya atarak güneşten faydalanmaya çalışan müşterilerle doluydu. Malko, Samira Beaj'ın geldiğini görünce içini hoş bir duygunun kapladığını hissetti. Genç kadın yuvarlak ya-

48

kalı, göğüslerini neredeyse açıkta bırakan bir bluz ve daracık bir pantolon giymişti.

Siyah gözleri insanın aklını başından alacak kadar güzeldi. Finli müşteriler sanki yiyecekmiş gibi bakışlarını üzerinden ayıramıyorlardı.

Malko'yla kucaklaştığında, Samira'nın aklından neler geçtiği hemen belli oluyordu.

—Güneş ne kadar hoş! Yolculuğun iyi geçti mi?

—Paris'e bir görüşme yapmaya gittim.

—Ah, Paris! diye iç geçirdi Samira özlemle. Libya'da otururken oraya sık sık giderdim. Hangi otele kaldın?

—Plaza'da.

—Orası benim için çok pahalı, dedi Samira gülerek. Fakat pek çok Libyalı gider.

Pizzalan geldiğinde, Malko genç kadının, kumaşın altında serbestçe hareket eden göğüslerini seyrediyordu.

Görünüşe göre pantolonunun altına da bir şey giymemişti ve mıknatıs gibi bütün erkeklerin bakışlarını üzerine çekiyordu.

Birden kapıda esmer bir genç belirerek çevresine bakındı. Samira'yı görünce gülümseyerek masalarına yaklaştı.

Malko'yu başıyla selamladıktan sonra Samira'ya Arapça bir şeyler söyledi.

—Kimdi o? diye sordu Malko adam uzaklaştıktan sonra.

—Öğrencilerimden biri. Benim gibi Libyalı bir mülteci. Ama onun parası var. Yakında Amerika'ya gidiyor.

—Senden hoşlanıyor gibi bir hali vardı.

—Aija'ya da kur yapıyor. Henüz çok genç. O yaşta herkesi aşık olunur.

—Zevkli olduğu kesin, dedi Malko gülümseyerek. Sense sanki rahatsız olmuş gibisin.

49

—Sülük gibi yapışıyor bana. Çok sıkıcı.

Malko sanki kadın gerçeği söylemiyormuş gibi bir hisse kapıldı, fakat ne olduğunu anlamaya çalışmadı.

—Bunun zehirden farkı yok, dedi pizzasını iterek.

—Sana kahve ikram edeyim, dedi genç kadın arabaya giderlerken.

Eve girer girmez vücudunu Malko'ya yapıştırdı.

—Beni geçen günkü gibi al, diye yalvardı.

Otele döndüğünde Donald Gast'den hemen aranmasını isteyen bir mesaj aldı.

DU

V I I . BÖLÜM

—Aija'nın Leningrad'da izlenmesi gerekiyor, dedi FBI ajanı. Donald'ın öğrendiğine göre oraya röportaj için gidiyor. Yolculuk tarihini ajansı uzun süre önce ayarlamış. Fakat Zürih olayıyla bir bağlantısı olabilir.

—Leningrad Helsinki'den sadece 300 kilometre uzakta, dedi Malko soğuk bir gülümsemeyle. Ama Sovyetler Birliği'nde olduğunu size hatırlatmama izin verin. Tabii orada beni tanıdıklarını da. İnsan şansını bu kadar zorlamamalı.

—Olacağın önüne geçilmez! diye sözünü kesti
Donald Gast. Ben bu sorunu düşündüm. Sovyet elçisi
Sergei Çokalovof ile aram iyidir. Öbür gün Aeroflot
ile bir grup Amerikan turisti yola çıkıyor. Size
bir pasaport ayarlarız. Yolculuğa katılmak isteyen
yakın bir dostum olduğunuzu da söyleyince vize işini
halletmiş oluruz.

—Pekâlâ, ya sonra?

—Orada sonsuza kadar kalmayacaksınız. Sov-
51

yetler burada sadece beş günlük vize veriyorlar. Leningrad'da
işinizi görmeniz için yeterli. Sizin kim
olduğunuzu anlayacak zamanlan bile olmaz... Bir
sorunla karşılaşırsanız bile Carelie'den ülke dışına çıkabilirsiniz.
Şimdi üç fotoğrafınıza ihtiyacım var.
Gerisiyle ben ilgilenirim.

—İnşallah, dedi Malko endişeyle.

Sonunda bir gün şansını zorlamanın cezasını çekecekti.
Ruslar, onun avuçlarına düşmesinden büyük
mutluluk duyarlardı. Ne de olsa Malko'dan öğrenebilecekleri
pek çok gizli bilgi vardı.

—Aija Sunblad Rusya'ya sık sık gider mi? diye
sordu.

—Bizim bildiğimiz kadarıyla ilk kez gidiyor.
Finliler kendilerine 1938'de ihanet eden Ruslar'ı
pek sevmezler.

—Sovyetler Birliği'ne dövizle girmesi mümkün
mü?

—Tabîi, dedi Donald Gast. Ruslar ülkeye dolar
girmesinden mutluluk duyuyorlar. Sizin yanınıza
da biraz vereceğim. Böylece oradaki günlük hayatınız
kolaylaşır. SSCB'de geçerliliği olan tek para dolardır.

—Ben de paralarının ruble olduğunu sanıyordum.

—Orada pek değeri yok. Her türlü malın bulunduğu
mağazalar sadece dolar kabul ediyor.

Malko çok iyi Rusça konuşmasına rağmen Rusya'ya
uzun yıllardır ayak basmamıştı. Aslında tehlikeye
rağmen bu yolculuk onu biraz heyecanlandırmıştı.

—Vize alabileceğinizden emin misiniz?

—Elbette Aija Sunbladin orada kiminle buluşacağını
öğrenmek için her şeyi yapanm, dedi CIA
bölge şefi.

* * *

52

Malko, havaalanında pasaportunu KGB'nin yeşil apoletlerini taşıyan üniformalı sınır muhafızına uzattığında kalbi deli gibi çarpıyordu. Fakat görevli fazla incelemeden geçiş mührünü basıvermişti. Malko sınırlarının gitgide daha çok gerildiğini hissediyordu. Aija iki saat sonra Rusya'da olacaktı. Bu ülkede her şey önceden planlandığı için genç kadının, kendisinin kalacağı Leningrad Oteli'nden daha mütevazı olan Sovietskaya'da kalacağını biliyordu. Aralarındaki mesafe oldukça fazlaydı ve Rusya'da ulaşım hiç de kolay değildi.

Rehber onu resepsiyona götürüp odasının anahtarını verdikten sonra ortadan kayboldu. Burada hayat yüz yıl önce durmuş gibiydi. Malko saatine baktı. Aija'yı karşılamak için daha bir saati vardı. Turistlerle ilgilenen bürolar birinci kattaydı. Malko üzerinde "ulaşım" yazılı bir levhanın asıldığı kabine yaklaştı.

—Bir taksiye ihtiyacım var, dedi.

—Bu çok kolay, dedi görevli mükemmel bir İngilizceyle. Ne zaman için?

—Şimdi.

Görevlinin eli havada kalmıştı.

—Şimdi olanaksız. Ancak yarına olabilir.

—Niçin?

Genç kadın gözlerini tavana dikti.

—Siz batılılar her şeyin kolay olduğunu sanıyorsunuz!

Şoför buraya gelmesi için haber ulaştırmak gerekiyor. Yarın sabah dokuz sizce uygun mu?

—Teşekkürler, dedi Malko.

İyi başlıyordu doğrusu. CIA bu tür sorunları hiç düşünmemişti. Malko sokaktaki taksilerden birine yaklaştı.

—Havaalanı?

Şoför cevap bile vermedi. Malko hemen bir ikincisine yöneldi. Sonunda üçüncüsüne oldukça fazla

53

bir miktar olan 10 ruble gösterdi.

—Ben ruble istemem, dedi adam kötü bir İngilizceyle.

—Dolar?

—Dollari? Da, da, Karacho.

Malko Rusça konuşmamak için büyük bir gayret

gösteriyordu.

—Havaalanı?

—Olmaz yoldaş, belgelerim yok, dedi şoför başını sallayarak.

—Sovietskaya Oteli?

* * *

Sovietskaya Oteli'nin girişi çok hareketliydi.

Malko yeni gelenlere bakıyordu. Aralarında pek çok Rus vardı. Sonunda bu çirkin ortamı birdenbire değiştiren Aija Sunblad içeri girdi. Sanki başka bir gezegenden geliyor gibiydi. Malko'nun kalp atışları hızlandı. Genç kadının iki elinde de çanta vardı. Bir tanesi geçen gün gördüğü deri çantaydı. Rehberi anahtarını uzattıktan sonra Aija Sunblad asansöre yöneldi. Malko biraz bekledikten sonra anahtarları dağıtan kıza yaklaştı.

—Aijâ Sunblad hangi odada?

—1634, dedi kız elindeki listeye bakarak.

Malko asansöre binmişti bile. Bu eski otel oldukça büyüktü. Her katta en az elli oda vardı. Malko koridorda "babuşka" adı verilen, oteldeki işlerin iyi yürümesiyle görevli, iriyarı bir kadına rastladı.

1634 biraz ilerideydi. Odanın yerini gördükten sonra aceleyle asansöre yöneldi. Artık beklemekten başka yapacak bir şey yoktu. Otelin köşesinde pek çok taksi bekliyordu. Malko ulaşım sorununu nasıl çözebileceğini anlamıştı. Dolar buradaki insanları mıknaş gibi çekiyordu.

Aija Sunblad tekrar ortaya çıktığında, Malko'nun midesi kazınmaya başlamıştı bile. Genç kadın, bir otobüsün önünde bekleyen kalabalığa karıştı. Malko gruba eşlik edenlerden birine yaklaştı.

—Bu otobüs nereye gidiyor?

Sovyet onu şüpheli bakışlarla süzdü.

—Baleye. Biletiniz var mı?

—Hayır, dedi Malko uzaklaşırken;

Biraz rahatlamıştı. Önünde iki saat vardı. Hemen altıncı kata çıkıp farketmeden 1634 no'lu odanın anahtarını aldı.

Burası oldukça ufak bir odaydı. Masanın üzerinde iki çanta duruyordu. Biri açıktı. İçindeki kadın eşyaları görülebiliyordu. Diğeri ise deri çantaydı. Malko dışından içinde ne olduğunu anlamaya çalıştı.

Büyük olasılıkla çanta para tomarlarıyla doluydu. Aceleyle açık olana bir göz attı. Ama bir şey bulamadı. Kapıyı hafifçe araladı. "Babuşka" yerine dönmüştü. Odada biraz daha kalırsa tehlikeli olabilirdi. On beş dakika sonra bir kez daha denedi fakat boşunaydı. Pencereye baktı. Çıkış olanağı yoktu. Köşeye sıkışmıştı. Nihayet bir saat sonra bir horultu sesi duyuldu. "Babuşka" görev yerinde uyumuştur. Malko hemen dışarı çıktı. Anahtarı yerine koymaya cesaret edemeyerek, parmaklarının ucuna basarak koridoru geçti. Kalp atışları ancak asansöre bindikten sonra yavaşladı. Aşağıda, anahtarı masanın üzerine bırakarak "iyi geceler" dedi. Görevli kız başını bile kaldırmadı. Leningrad Oteli'nde herkes uyumuştur. Malko sabahleyin taksi bulabilmeyi ümit ediyordu. Aija yola erken çıkabilirdi.

55

VIII. BOLUM

Gündüz gözüyle Sovietskaya çok daha çirkin görünüyordu. Malko, turist gruplarını bekleyen otobüs sıralannın arkasında bir aşağı bir yukarı dolaşıp duruyordu. Saat sekiz buçuk olmuştu. Malko yediden beri bekliyordu. Dolarlar sayesinde, sabah geldiği taksiyi bekletmeyi başarabilmişti. Aija hâlâ ortalıkta yoktu. Oysa otelin tek bir çıkışı vardı. Sonunda Malko'nun kalbi deli gibi çarpmaya başladı. Aija Sunblad elinde deri çantayla dışarı çıkıyordu. Bir Sovyet bankasında bu kadar fazla parayla hesap açtıramayacağına göre, çantayı birine verecekti. Genç kadın gerideki otobüslerden- birine binerken rehber Malko'ya yaklaştı.

—Ruski Museum?

—Hayır, diye cevap verdi Malko.

Ne istediğini biliyordu.

—Ruski Museum, dedi şoföre.

Malko müzeye geldiklerinde arabadan inip bir

56

köşeye gizlendi. On dakika sonra Aija Sunblad'ın bindiği otobüs gelmişti. Malko onun öne geçmesine fırsat tanıdı. Kalabalık o kadar fazlaydı ki, Malko görünmekten korkmuyordu. Aija, diğer ziyaretçiler gibi tabloları seyrediyordu.

Bir ara kalabalığın arasına karıştığında, Aija Sunblad ile arasındaki mesafe açıldı. Malko ilk tedbirsizliğini yaparak bomboş iki salondan geçti.

Genç kadın biraz ilerisinde, ona doğru dönmek üzereydi.

Malko hemen saklandı. Tekrar arkasına baktığında,

Aija Sunblad ortadan kaybolmuştu. Her ya

na baktı. Fakat kadından hiç iz yoktu.

* * *

Malko merdivenin yanındaki iki salonu da aradı.

Ya onu kaybetmişti, ya da böyle ararken bir anda karşı karşıya geleceklerdi.

Gitgide daha çok sıkılarak salonları bir bir araştırdı.

Sonunda kasketli bir grubun arasında, Aija'nın

san saçlarını farketti. Az sonra genç kadın gruptan

ayrıldı. Malko'nun kalbi o anda duracak gibi oldu:

Aija Sunblad'ın elinde deri çanta yoktu.

Diğer ziyaretçilere bir göz attı. Fakat kimsenin

elinde öyle bir çanta göremedi. Birden çantayı alan

kişinin müzeden çıkmak zorunda olduğunu düşündü,

Malko hemen kalabalığı yarararak çıkışa yöneldi.

Bahçeyi geçtikten sonra çevresine bakındı. Demir

kapının yanında üç adam vardı. Ortadaki, geniş

omuzlu olanı, elindeki deri çantayı sallıyordu. Malko

demir kapıya vardığında adamlar ortadan kaybolmuşlardı.

O anda bir Volga hareket etti. Malko

arabanın içindekileri göremedi. Taksiyle izlemek

istediyse de, üç otobüsün yolu kapattığını gördü.

Hayal kırıklığı ve öfke içinde geri döndü. O anda

yeni bir şoka uğradı. Karşıdan Aija geliyordu. Ar-

57

kasını dönmek istediye de bakışları karşılaştı. Malko

genç kadının kendisini tanıdığından emindi.

İyice morali bozularak taksiye bindi ve Leningrad

Oteli'ne gitti. Artık Aija'yı izlemesine gerek

yoktu. Genç kadın Malko'nun burnunun dibinde

çantayı sahibine vermişti. Artık Aija Sunblad'ın yasadışı

hayatta tam bir profesyonel olduğuna emindi.

* * *

Oteldeki bar sadece dolar kabul ediyordu. Malko,

Aija Sunblad'ın böyle bir iş için neden Rusya gibi

çok iyi kontrol edilen bir ülkeyi seçtiğini anlayamıyordu.

Malko, barmenden bir kadeh votka daha

istedi. Aslında Sovyetler'in terörist grupları himaye

ettikleri de bir gerçektir. O üç adamı sadece arkalarından gördüğü için Arap olup olmadıklarını da bilemiyordu. Malko masanın üzerine biraz para bırakıp kalktı. Şoförü onu tam bir sevinç gösterisiyle karşıladı. —Sovietskaya, dedi Malko.

* * *

Malko, Aija'nın otelde olup olmadığını bile bilmeden, Sovietskaya'nın girişini gözetliyordu. Belki de çantayı verdiği kişiyi ziyarete gitmişti. İki saat sonra Aija Sunblad, elinde birkaç tane paketle içeri girdi. Saat yediydi. Malko tedbirli davranmaya çalışarak saat dokuzaya kadar bekledi. Sovyet lokantaları erken kapanıyordu. Aija yemeğe inmemiştir. Malko altıncı kata çıktı. 1634'ün kapısı onu mıknatıs gibi çekiyordu.

* * *

Aija Sunblad makyaj yapmış, giyinmiş, kalbi deli gibi çarparak koridordan gelen sesleri dinliyordu. Saat on olmuştu ve Sovietskaya'da kalanların hepsi

58

restorana inmişlerdi. Kapı çalındığında o kadar ani kalktı ki bir bardak devirdi.

Kapı gıcırdayarak açıldı ve kısa boylu bir adam görüldü. Aija hemen ona doğru atılıp dudaklarını dudaklarına yapıştırdı. Vücudu heyecandan titriyordu. Bütün gücüyle adama sarılıp göğüslerini sürtmeye başladı. Vücudunda gezinen ve sutyenini açan elleri hissedebiliyordu.

Yumuşak bir bebek gibi kendini bırakmıştı. Beceriksiz hareketlerle yere çömelip erkeğin fermuarını açtı. O an vücudunu sıcak bir duygu kapladı. Sert bir hareketle adamın portakal rengi, gülünç külodunu indirdi. Sonra hayranlıkla açıkta bıraktığı vücudu seyretti. Henüz heyecanlanmamışken bile olağanüstü büyüktü. Adam, genç yaşından beri kadınların bu yönüne hayran olmasına alışmıştı. Vücudunu ve ruhunu politikaya adanmıştı. Aija bu şekilde kendine bağladığı ilk kadın değildi. Aklındaysa tek bir düşünce vardı: İsrail'i yok etmek. O kendine başka bir yol seçmişti. Elleriyle Aija'nın boynunu yakalayarak karnına yaklaştırdı.

İlk karşılaştıkları andan beri bu organ onun için

bir tutku halini almıştı. Sevgilisi ona en umulmayacak yerlerde sahip olmuş ve Aija hiç hayır dememişti. Adam kaba bir hareketle onu kaldırıp çevresine bakındı. Aija ateş gibi yanarak erkeği bekliyordu. Adam onu sürükleyerek masaya yatırdı.

* * *

Aija'nın çığlıkları asansörden bile duyuluyordu. Neyse ki "babuşka" henüz gelmemişti ve diğer müşteriler de yemektedirler.

Malko koridorda hem asansörleri, hem de oda kapısını gözlüyordu. Aija mutlaka çantayı verdiği

59

adamla birlikteydi. Adam Malko'nun burnunun ucundan geçmişti. Şimdi onun dışarı çıkmasını beklemesi gerekiyordu. Böylece yüzünü görebilir ve onu izleyebilirdi.

* * *

Aija ter içinde kalmıştı. Kalbi deli gibi çarpıyor ve karnından aşağısını hissetmiyordu. Adam kalkıp bir sigara yaktı ve yataklardan birine oturdu. Aija sendeleyerek ona doğru ilerledi ve gömleğinin altından kıllı göğsünü okşamaya koyuldu.

—Müzedede çok iyiydin, dedi adam.

—Teşekkürler.

Ondan seyrek olarak iltifat duyardı. Bazen saatlerce hiç konuşmadan düşündüğünü görmüştü. Aija onun hakkında kendisinin anlattığının dışında hiçbir şey bilmiyordu. Vücudundan yeterince yararlandığını düşünerek üzüldü. Fakat karşısındakinin zorlanmaktan hiç hoşlanmadığını biliyordu.

—Şimdi bana Helsinki'de neler olduğunu anlat.

Aija yaşadıklarını bütün ayrıntılarıyla anlatmaya koyuldu. Adam, önce hiç konuşmadan onu dinledi, sonra Avusturyalı gazeteci hakkında sorular sordu.

—Çok iyi davranmışsın, dedi.

—O adam... Fredrik ile birlikteydi, dedi güvensiz bir sesle. Ve onu müzedede gördüğümünden eminim.

Beni gözetliyordu. Seni görmüş olmalı.

—Emin misin?

Sesinde en ufak bir yumuşaklık bile yoktu. Aija'yı iterek çantasını açtı. İçinde her zamanki gibi bir sürü mektup vardı. Ali fazla seyahat edemediği için çok fazla mektup yazıyordu. Mektupların altındaysa

bir silah ve bir telsiz vardı. Hemen telsizi aldı.

* * *

Malko asansör kapılarının açılmasıyla dikkat kesildi. Dipteki odalardan birinden çıkmış gibi birkaç

60

adım attı. Aija'nın odasını geçtikten sonra o tarafa doğru gelen iki adamla karşılaştı. Tam yoluna devam edecekti ki böbreklerine inen bir diz darbesiyle, öne fırladı. İki adamın kendisi için geldiklerini çok geç anladı. Kalkmak için yerden destek almak istedi, fakat adamlardan biri ayakkabısıyla elini ezdi. Sonra bir şey söylemeden kolunu arkasından kıvırdılar ve onu koridor boyunca sürüklemeye başladılar. Malko adamların yapmak istediklerini anlayamamıştı. Koridorun sonuna gelmişlerdi. Göz açıp kapayınca kadar adamlardan biri pencereyi açtı. Sonra Malko'ya doğru gelip ayak bileklerinden kaldırdı. Malko altı kat aşağıdaki beton zemini farkettiler. Malko ümitsizce çırıyordu. Başını dışarıya çıkmıştı bile. Bütün gücüyle pencerenin kenarını yakaladı.

61

IX. BOLUM

—Serseriler gibi dövüşmeyi bırakın bakalım! İriyan "babuşka"nın sesi ıssız koridorda gök gürültüsü gibi yankılanıyordu. Malko Rusça bildiğine hiç bu kadar memnun olmamıştı. Bütün gücüyle haykırdı.

—Tovaritcha, polis çağır. Bunlar beni soymak istiyorlar.

iki saldırgan onu hâlâ pencerenin kenarında tutuyorlardı, fakat Malko onların tereddüt içinde olduklarını anlayabiliyordu. Son bir çabayla Malko'yu dışarı itmeyi bir kez daha denediler, ama "babuşka"nın gelmesiyle cesaret bulan Malko pencerenin kenarına daha sıkı tutundu. Kat görevlisi kadın sallana sallana onlara doğru yaklaşıyordu.

Adamlar ani bir hareketle Malko'yu yere fırlattılar ve servis merdivenlerine doğru koşmaya başladılar.

Malko ayağa kalkarken, "babuşka"nın ellerini beline dayamış hayranlıkla onların kaçışını sevret-

62

tiğini gördü.

—Hangi odada kalıyordun, tovaritcha?

Koridor fazla aydınlık olmadığı için Malko'nun Rus olduğunu sanıyordu.

—Sanırım gidip bir votka içeceğim. Neyse ki sen buradaydın.

—Ben hep buradayım, dedi kadın. Eğer tekrar gelirlerse po'is çağıracağım.

Malko asansörün düğmesine bastı. Burada daha fazla kalmasına gerek yoktu. Aija'nın yanındaki adamı ancak otelden çıkarken görebilirdi. O zaman da bütün geceyi pusuda bekleyerek geçirmesi gerekirdi.

Böyle bir maceranın sonu KGB'de bitebilirdi.

Taksinin hâlâ orada olması bir mucizeydi. Malko şaşkınlık içindeydi. Sovyet sistemi olmasaydı şimdi ölmüş olacaktı. Yaptığı yolculuktan pişmanlık duymuyordu. Bir sis perdesi ortadan kalkmıştı, fakat yine de Batı'ya dönmek için sabırsızlanıyordu.

* * *

Malko çok sinirliydi. Bir gece önceki şoku hâlâ üstünden atamamıştı. Aija'nın aşığı kimdi? Önemli biri olmasa kendisini ortadan kaldırmaya çalışmazlardı. Bekleme salonu çok kalabalıktı. Malko ancak uçağa bindikten sonra rahat bir soluk alabildi. Helsinki Havaalanı'nda normal bir taksiye binmek de ayrı bir zevkti. Malko hemen Amerikan Elçiliği'nin yolunu tuttu. Anlatacak çok şeyi vardı.

* * *

Donald Gast'ın bürosuna girdiğinde, Amerikalı onu kucaklamak için yerinden kalktı.

—Dönüşünüz, Başkan'ın seçilmesinden bu yana gördüğüm en güzel olay. Sizin için yine de en-

63
dişeleniyorduk. Nasıl gitti? Başardınız mı?

—Hemen hemen, dedi Malko hikâyesini anlatmaya başlayarak. Az sonra Jim Mac Lane de onlara katılmıştı.

Cinayet girişimini duyduklarında iki Amerikalı da çok şaşırdılar.

—Bu gibi adamlar KGB tarafından korunuyorlar, dedi CIA bölge şefi. Filistinli oldukları kesin, ama hangileri?

—Bilemiyorum, dedi Malko.

—Bu son derece sık rastlanan bir yönteme benziyor. Aija'nın aşığı yasadışı bir örgüte bağlı. Kızı

kurye olarak kullanıyorlar, sonra da karşılığını yatakta ödüyorlar. Tek sorun elimizde delil olmaması.

Fin polisinin bize pek yardımı olmayacaktır.

—Ben onların bir suikast hazırlığı içinde oldukları düşüncesindeyim. Kendilerine giden yolları kapamak için cinayet işlemekten çekinmiyorlar

—O halde Aija Sunblad da tehlikede, dedi Donald Gast.

—Ona güvenleri tam olmalı, dedi Malko. Zürih'ten haber alabildiniz mi?

—Henüz değil.

—O halde artık bana yapacak bir şey kalmıyor.

Leningrad'da olanlar beni tanıdıklarını gösteriyor.

Beni öldüreceklerini bilmese bile, varlığımı ancak Aija haber vermiş olabilir. Demek ki benden sakınmasını ona söylediler... Aija artık benimle görüşmek istemeyecektir.

—Denemekten ne çıkar? dedi Jim Mac Lane.

Malko'nun kulaklarından genç kadının zevk çığlıkları bir türlü silinmiyordu. Artık onu aynı gözle görebilmesi olanaksızdı.

Malko, diğerleriyle vedalaştıktan sonra, Intercontinental'e döndü. Tam banyodan çıkıyordu ki telefon çaldı.

64

—Merhaba, dedi Aija'nın yumuşak sesi.

—Ne güzel bir sürpriz! diye cevap verdi Malko.

O kadar meşgulsünüz ki sizi aramaya cesaret edemiyordum.

—Sizin hâlâ Helsinki'de olduğunuzu bilmiyordum, dedi genç kadın.

Konuşmaları tam bir ikiyüzlülük örneği idi.

—Sizinle tekrar yemeğe çıkmak benim için zevk olurdu.

—Bu akşam boş olup olmadığımdan emin değilim, diye iç geçirdi Aija.. Birazdan size haber veririm.

—Umarım olumlu olur, dedi Malko telefonu kapatırken.

Malko Aija'nın kendiliğinden arayacağını hiç düşünmemişti. Neler bildiğinden emin olmak istemişti herhalde. CIA bu işe sevinecekti.

Daldığı düşüncelerden henüz ayrılmamıştı ki telefon tekrar çaldı.

—Haberler iyi. Sizinle daha önce gittiğimiz Kulosaari Casino'da on buçukta buluşalım. O saate kadar

ajansta bitirmem gereken işler var.
—Mükemmel, dedi Malko. Görüşürüz.

* # *

Hava hâlâ aydınlıktı. Malko radyoyu açtı. Saat neredeyse on buçuktu. Dikiz aynasından Aija'nın arabasının gelip gelmediğine baktı. Fakat bulunduğu tarafa yürüyen bir adamdan başka hiç kimse görünmüyordu. Tam istasyonu değiştirmek için öne eğilmişti ki, gözlendiği hissine kapılarak başını çevirdi. Biraz önceki adam kapının hizasında durmuştu. Bir an adamın bir şey soracağını sanarak camı indirdi. Sonra yabancıнын gözünde bir ışık parladığını gördü.

İçgüdüsel bir hareketle sertçe kapıyı açtı. Adam
65

şaşıarak sendeledi. Malko o sırada onun elindeki susturucu takılmış, otomatik tabancayı farkettil. Adam silahı doğrulttu ve aynı anda boğuk bir ses duyuldu. Kurşun arka kapıya isabet etmişti. Yabancı biraz geri çekilerek bir kez daha tetiğe bastı. O sırada Malko geri vitesle takip gaza basmıştı. Bu kez kurşun ön camda bir delik açmıştı. Kafasına bir kurşun yemesi an meselesiydi. Göz ucuyla saldırganın tekrar nişan aldığını gördü. Artık isabet ettirememesi olanaksızdı.

O an bir silah sesi duyuldu. Malko şaşkınlık içinde adamın çok yorulmuş gibi silahını indirdiğini gördü. Frene basıp etrafına bakındı. Arabasının arkasında başı örtülü, gözlük takmış bir kadın vardı.

Onun da elinde uzun namlulu otomatik bir tabanca vardı. Malko tekrar saldırganına döndü. Adam elinden silahını bırakmadan uzaklaştı ve bir Mercedes'e bindi. Malko plakayı okudu: 25 CD 53 . Bu arabayı az önce İran Elçiliği'nden çıkarken görmüştü. Onu kurtaran kadın gri bir Golf e binmiş, Mercedes'i izliyordu. Malko da peşlerine takıldı.

* * *

Uzun bir süre yol aldıktan sonra, Mercedes uzaktan kumandayla açılan bir yeraltı garaj kapısından içeri girdi ve kapı arkasından kapandı. Golf kapının önünde durdu. Direksiyondaki kadın arabadan inerek binanın girişine doğru koştu. Malko oraya vardığında kadın gözden kaybolmuştu. Hemen posta

kutularının üzerindeki isimlere baktı. Sadece birinde yabancı bir isim vardı: Mr. Moktar Godzadeh, daire 120.

Malko hemen on ikinci kata çıktı. Asansörün kapısı açıldığında kendisini kurtaran kadını gördü. Kadın gürültüyü duyarak arkasına baktı. Gözlüklerini çıkarmıştı. Bu Samira Beai'dan başkası değildi.

66

Genç Libyalı Malko'ya işaret etti.

—Çabuk gel.

Malko soru sormaya fırsat bulamadı. Birden asansörün kapısı açıldı ve Moktar Godzadeh'in morarmış suratı görüldü. Samira kolunu dimdik tutarak tetiğe bastı. Kurşunlardan ikisi adamın yüzüne, ikisi de göğsüne girmişti. Libyalı Malko'ya döndü.

—Hemen gitmeliyiz, dedi. Benim evimde buluşuruz.

Sana her şeyi anlatacağım.

Genç kadın merdivenleri inerek uzaklaşırken, Malko da az önce yukarı çıktığı asansöre bindi. Golf çoktan orayı terketmişti. Görünüşe göre kimse İranlı'nın öldürüldüğünü farketmemişti. Aklında bir sürü soru vardı. Aija Sunblad ve Godzadeh arasındaki ilişki neydi? Godzadeh kimdi? Ve özellikle Samira Beai'nın asıl kimliği neydi?

Saatine baktı: on bir buçuktu. Kenarda bir telefon kulübesi farkederek, Aija'nın numarasını çevirdi.

Cevap veren olmayınca aklına ajans geldi. Bu kez telefon açıldı.

—Aija?

Uzun bir sessizlikten sonra gazetecinin titrek sesi duyuldu.

—Kim.. Kimsiniz?

—Randevumuzu unuttunuz mu? diye sordu

Malko.

Malko genç kadının içinde bulunduğu şaşkınlığı anlayabiliyordu.

—Aman Allahım, saatin nasıl geçtiğini farketmemişim.

O kadar işim vardı ki!

—Hiç de nazik değilsiniz. Açlıktan ölüyorum.

—Ama bütün lokantalar kapanmıştır.

—Dinleyin, az sonra gelir sizi alırım. Bir şeyler atıştıracağız bir yer buluruz.

Ona itiraz etmesi için zaman bırakmadan telefo-

67

nu kapattı. Samira Beaj bir süre bekleyebilirdi.

* * *

Aija Sunblad dışarıya çıktığında, gülümsemek için büyük çaba sarfettiği her halinden belli oluyordu. —Evde biraz tuzlu balığım var, dedi kendini zorlayarak. Eğer isterseniz votkayla pek fena olmaz. —Mükemmel, dedi Malko.

Eve girdiklerinde, Aija pikaba klasik müzik koyup mutfığa gitti. Döndüğünde elinde tepsi içinde bir şişe içki ve tuzlu balık vardı. Kadehleri doldurup, sahte bir harekede kendisinininkini kaldırdı.

—Buluşmamıza.

Aralarında korkunç bir gerilim vardı. Ne de olsa Aija onu bir daha hiç görmeyeceğini düşünüyordu. Genç kadın kahve yapmaya gittiğinde Malko bir süre yalnız kaldı. Sonra kalkarak mutfığın kapısını açtı. Aija arkasını döndüğünde gözlerinde bir panik ifadesi vardı. Malko yaklaşarak onun göğüslerini avuçlarına hapsetti.

—Uslu durun.

Malko'nun sakinleşmeye hiç niyeti yoktu. Aija onu ölüme göndermişti. Bunu bir şekilde ödemek zorundaydı. Onu kucakladığında genç kadının dudakları hemen aralandı. Fakat az sonra kurtulmayı başarıp oturma odasına kaçtı.

Malko onu kanepede yakaladı. Artık karşı koymuyordu. Hemen bluzunun düğmelerini çözerek iri ve dik göğüslerini açıkta bıraktı. Malko'nun okşayışları karşısında biraz kasılmış, fakat sesini çıkartmamıştı. Bu pasif direniş Malko'yu daha da heyecanlandırmıştı. Aija inatla gözlerini kapalı tutuyordu.

Malko bu boyun eğişin nereye kadar gideceğini merak ederken genç kadın kendiliğinden arkasını döndü.

—Bana böyle sahip olun, dedi soğuk bir sesle.

68

Fakat kendisini o kadar kasmıştı ki Malko ona sahip olmakta güçlük çekti. Yaptığının tecavüzden farkı yoktu. Bitirdiğinde yine hiçbir tepki göstermeden aynı şekilde kaldı. Sonra boş bakışlarla Malko'ya baktı.

—Çok güzeldi.

Genç kadın banyoya gittiğinde, Malko karmaşık duygular içindeydi. Aija, bir süre sonra pembe bir bornozla geri döndü.

—Çok yorgunum, beni yalnız bırakabilir misiniz? dedi zavallı bir gülümsemeyle.

—Görüşürüz, dedi Malko ısrar etmeyerek. Dudakları bir ölününki gibi soğuktu.

—Görüşürüz.

* * *

Samira Beaj Malko'nun geldiğini görünce hemen kapıyı açtı.

—Aija' yi görmeye gittiniz, değil mi?

—Doğru, dedi Malko. Kontrol etmek istediğim bir şey vardı.

—Edebildiniz mi bari?

—Kısmen.

—Gerektiği zaman değişmesini iyi bilir. İnanılmaz derecede akıllı bir kadın o. Böyle tehlikeli insanlarla işbirliği içinde olması çok yazık..

—O adamı niçin öldürdünüz? Siz kimsiniz? Aija Sunblad hakkında nasıl bilgi edinebildiniz?

—Ben dostunuzum.

—Ya başka?

—Sizinle meslektaşız. Ülkem İsrail adına çalışıyorum. Ve aylardan beri Aija Sunblad'ı izliyorum.

69

X. BÖLÜM

Mossad!

Her şey açıklığa kavuşmuştu. Malko bu mesleğin sürprizlerle dolu olduğunu düşündü. Donald Gast'ın bunu daha önce öğrenmiş olması gerekirdi.

—Libyalı değil misiniz?

—Yahudi'yim, dedi genç kadın gururla. Bir Arap gibi Arapça konuşurum. Üstelik gerçekten Libya'da yaşadım. Biliyorsunuz, bizi çok sıkı elemelerden geçirirler, fakat ülkeme hizmet edebildiğim için mutluyum. Bu görevden sonra bir kampta birkaç ay dinlenip başka bir göreve çıkacağım. Biz hep tehlikedeyiz, şimdi her zamankinden daha fazla.

—Niçin?

—Filistinliler uzun bir süreden sonra bizi rahatsız etmek için diğer ülkelerin desteğine ihtiyaçları olduğunu anladılar. Yavaş yavaş müttefiklerimizden

bazılarını kaybediyoruz.

—Hâlâ sizi tutanlar var.

70

Genç kadın buzdolabına doğru gitti, giderken konuşmayı başka yöne çekti.

—Sizin bütün zevklerinizi biliyorum, dedi dolaptan votka ve Cointreau çıkartarak. Bazı hedeflerimiz değişik olsa bile, size hayranım. Görevlerim arasında sizin metresiniz olmam yoktu, fakat neticede ben de kadınıym. Tabîi bunu şeflerime anlatmak zorunda kaldım. Onlann gözünde ilişkimiz tehlike yaratabilirdi.

—Peki Helsinki'ye niçin geldiniz?

—Önceleri buraya bir FKÖ delegesini izlemek için gönderildim. Sonra birkaç ay önce ekiplerimizden biri Kıbrıs'ta terörist bir grubun peşine düştü. Şeflerinin kimliğini tesbit edemediler, çünkü ellerinden kaçtı. Ekibimiz teröristlerin içinde bulunduğu aracı havaya uçurdu. Arabadan çıkan belgelerin arasında yarısı yanmış bir fotoğraf vardı.

—Aija Sunblad'ın mı?

—Evet. Önceleri kim olduğunu bilmiyorduk tabîi. Onun dört komandodan hiçbirleriyle bağlantısını saptayamadık.

—Hangi gruba bağlıydılar?

—Hiçbirine. Paralı askerdiler.

—Ya şefleri?

—İşinin ehli biriydi. Fotoğrafın arkasında Helsinki damgası vardı. Sonunda Aija Sunblad'ı bulduk. Şeflerim onunla ilgilenmemi istediler.

—Peki ne buldunuz?

—Şimdiye kadar hiçbir şey. Görevimin amacı onunla içli dışlı olmaktı. Fakat o kadar tedbirli ki bunu bile başaramadım. Hatta henüz evine bile giremedim.

—Fakat niçin onun teröristlerle işbirliği yaptığını düşündünüz? O fotoğraf başka sebeplerle de orada bulunabilir.

—Finliler gibi konuşuyorsunuz. Aija Sunblad

71

hiçbir zaman Ortadoğulu biriyle tanıştığını söylemedi. Bütün tanıdıklanıyla konuştum. Arapçayı röportajlarında kolaylık sağlasın diye öğrendiğini söylüyor. Oysa Finliler o bölgeyle hiç ilgilenmezler.

Bu durumda, eğer bir Arap ile ilişkisi olduğunu saklıyorsa bunun iyi bir nedeni var demektir. Ayrıca, sonraki gelişmeler de var.

—Ne gibi?

—Halil Aynam cinayeti. Onun Amerikalılar için çalıştığını biliyorduk. Sonra da Fredrik Skytten'in öldürülmesi.

—Onun niçin öldürüldüğünü biliyor musunuz?

—Hayır. Ama kimin öldürdüğünden eminim.

—Kim?

—Moktar Godzadeh, bu akşam size saldıran adam. İran İçişleri Bakanı'nın yarattığı sahte bir diplomat. Tam bir terör uzmanı. Ayrıca Aija'nın Zürih'e ve Leningrad'a yaptığı seyahatler de, onun önemli bir yeraltı örgütüne bağlı olduğunu gösteriyor.

—Neden ülkeniz Fin polisinden yardım istemedi?

—Onlar hırsız kovalamaktan başka işe yaramazlar. Teröristleri sadece televizyonda görmüşler. Ülkelerinde çok az yabancı bulunduğundan emniyette olduklarını düşünüyorlar.

—Anlamadığım, bir şey var. Nasıl oldu da tam zamanında Casino'nun önüne gelebildiniz?

—Bizim Merkez sayesinde. Tahran ile Moktar Godzadeh arasındaki konuşmaları dinlemişler ve bugün için özel bir görev aldığını öğrenmişler. Benden onu izlememi istediler. Siz orada ne yapıyordunuz?

—Aija Sunblad'ı bekliyordum, dedi Malko.

—Sanırım sebep belli. Yalnız niçin Fredrik Skytten'i ve sizi ortadan kaldırma tehlikesini göze

72

aldıklarını anlayamıyorum.

—Ben niçin öldürülmek istendiğimi biliyorum.

Aija beni Leningrad'da gördü. Kiminle buluştuğunu öğrendiğimi sanıyor olmalı. Skytten'e gelince, o da Aija hakkında fazla şey biliyordu.

—Mutlaka hazırladıkları önemli bir suikast var.

Yer olarak, polisin terörizm konusunda tecrübesiz olduğu, Finlandiya gibi temiz bir ülkeyi tercih ettiler.

—Bu akşam olanlardan sonra tehlikeye girmediğiniz mi?

—Kimse benim kimliğimi bilmiyor, hatta şüphelenmiyor bile, dedi genç kadın gülümseyerek.

Kullandığım tabanca çoktan elçilik binamıza ulaştı

bile.

—CIA kim olduğunuzu biliyor mu?

—Hayır. Müttefik olmamıza rağmen birbirimize her şeyi anlatmayız.

Son derece askeri bir dille konuşuyordu. Malko bu kadar seksi bir kadının iki saat önce birini öldürdüğüne inanamıyordu.

—Adınızı olmasa bile, en azından bana kim olduğunuzu söyleyin bari.

—Tsahal'a bağlıyım. Yüzbaşı rütbem var. Mossad'ın askeri kanadında bile görev yaptım. Size sadece bu kadarını söyleyebilirim.

—Ya şimdi?

—Soruşturma devam ediyor. Aija'nın aşığını bulup, hazırladıkları suikaste engel olmak gerekiyor.

Birkaç hafta sonra Yaser Arafat Finlandiya'ya geliyor. Belki de onu öldürmek istiyorlardır.

—Buna üzüleceğinizi hiç sanmam, dedi Malko gülümseyerek.

—Ben bütün Filistinlilerden nefret ediyorum.

Naziler'in savaş sonrasında yaptıkları gibi bizi ortadan kaldırmak istiyorlar. Fakat hükümetimin Yaser

73

Arafat'a şimdilik zarar vermemek için geçerli sebepleri var.

Malko kalktı. Dostlarının ve düşmanlarının kim olduklarını biliyordu.

—Yarın yine konuşuruz, dedi giderken.

—Telefonda değil, dedi İsraili. Telefonların dinlenip dinlenmediğini kimse bilemez.

* * *

—Mossad ha! Köpekler!

CIA bölge şefi İsraililer'in burnunun dibinde olup da, bundan kendisinin haberi olmamasına çok kızmıştı.

—O İsraili'nin varlığı en azından doğru yolda olduğumuzu gösteriyor, dedi Jim Mac Lane.

—Onlarla birlikte çalışmayı hiç sevmem. Geçmişte de bize çok kazık attılar, dedi Donald Gast.

—Güçlerimizi birleştirmeliyiz, dedi Jim Mac Lane. Onlarla veya onlarsız teröristleri ortaya çıkarmalıyız.

—Şu anda sadece Aija'nın aşığının Arap olduğunu tahmin ediyoruz. Bunun dışında hiçbir şey bilmiyoruz.

—Langley ile konuşmalıyım, dedi Donald Gast.
Saat üçte burada buluşalım.

* * *

Donald Gast'in ifadesinden Malko önemli bir şeyler olduğunu anladı.

—Meselemizi iki saat boyunca önce genel müdürümüzle, sonra Başkan'ın Güvenlik Danışmanı'yla tartıştım. Bütün olanaklarımızı o teröristi bulmak ve hazırladıkları suikasti ortaya çıkarmak için kullanmamız emredildi. Bu görev sizin Malko.

—Sanırım elimizden geleni yaptık. Yeni bir şey bulacağımı sanmam.

74

—Ben bir şeyler yapabilirim, dedi CIA bölge şefi.
Zürih'e döneceksiniz.

75

XI. BOLUM

—Ne yapacağım ben Zürich'te? diye sordu Malko pek istekli görünmeyerek.

—Bern büromuz iyi çalıştı, dedi Donald Gast gülümseyerek. Aija'nın büyük miktarda para çekmek ve kasadan bir şeyler almak için gittiğini biliyorlar. O hesapla ilgilenen memurların kimliklerini de tesbit ettiler.

—Memurların bizimle konuşacaklarından emin misiniz? Orası İsviçre...

—Biliyorum, fakat adamlarımız bu İsviçreli'lerden birinin eroin müptelası olduğunu öğrendiler.

—Yani?

—Onu evine kapatacaksınız ve hafta sonu boyunca dayanamayacak hale gelene kadar bekleyeceksiniz. Sonunda konuşacaktır.

—Bunun için bana mı güveniyorsunuz? diye sordu Malko soğukça gülerek.

—Sevgili dostum, sizin huylarınızı biliyoruz.

76

Dostlarımız Chris Jones ve Milton Brabeck şu anda valizlerini topluyorlardır. Sizinle Zürich'te buluşacaklar. Onlara emir vermeniz yeterli. Üstelik uyuşturucu kullananlardan nefret ederler..

Malko gülümsemekten kendini alamadı. Chris Jones ve Milton Brabeck hem çok güçlü, hem de idaresi çok kolay insanlardandı. Senelerden beri

"Gizli Servis"te çalışıyorlardı. Amerikalı olan her şeye büyük bir hayranlık duyarlardı. Şiddetten korkmazlardı. Yeryüzünde onları ürküten tek şey egzotik yemeklerdi. Bu yüzden hamburgerden şaşmazlardı. —Unuttuğunuz bir şey var, dedi Malko. İsviçre son derece uygar bir ülkedir ve siz bana adam kaçırmaktan bahsediyorsunuz.

—Pek de adam kaçıрма denilemez. Hem bunun Başkan'ın emri olduğunu unutmayın. O teröristlerin para kaynaklarını keşfetmek çok önemli. Bu akşam yola çıkıyorsunuz. Yeriniz Dolder'de ayırıldı. Chris ve Milton yarı sabah geliyorlar. Bern bürosu onlara gereken malzemeyi sağlayacak.

—Peki memurun adı nedir?

—Anton Birch. Sonnenbergstrasse'da küçük bir dairede oturuyor. Büyük bir olasılıkla homoseksüel. Societe de Banque Suisse'in Bahnhofstrasse şubesinde çalışıyor, işte fotoğrafları.

* * *

Chris Jones uçak yakıtı kokusunu içine çekti.

—İnsan kendini ülkesinde sanıyor! diye iç geçirdi. Sonunda uygar bir yere geldik. Ne kadar temiz olduğunu gördün mü?

—Kaliforniya'ya benziyor, dedi Milton hayranlıkla. Çıkışta, Birleşik Devletler Bern Elçiliği'nin kartını gösteren esmer biriyle karşılaştılar.

• 77

—Beni izleyin.

Havaalanının otoparkında duran bir Chevrolet'den genç adam önce bir Magnum çıkartıp Milton'a uzattı, sonra da Chris'e bir Herstell verdi.

—Şurayı imzalayın. Size bu silahları ancak çok gerekli olduğunda kullanmanız gerektiğini hatırlatırım. Resmi görevde olsanız bile İsviçreliler hiç aldırılmazlar. Burada silah kullanma izniniz yok.

—Bayağı kaliteli insanlar var, dedi Milton şehre doğru ilerlerken.

—Ben yine de birkaç Arap gördüm, dedi Chris dudak bükerek.

Dolder'e girdiklerinde, lobideki ihtişamdaki gözleri kamaşmıştı.

—İkinize bir oda tutuldu, dedi elçilikten yollanan rehberleri. Burası çok pahalı. Lokantaya giderseniz,

sipariş vermeden önce karttaki fiyatına bakın.

—Prens nerede? diye sordu Chris.

—122 no'lu odada. Siz 128'de kalacaksınız.

128'in fındık kabuğundan farkı yoktu. Anlaşılan Bern bürosu daha ucuz bir yer bulamamıştı. Hemen Malko'nun odasına gittiler.

—Burası çok güzel! dedi hayranlıkla Chris.

—Ne zaman harekete geçeceğiz? diye sordu Milton.

—Bu akşam, diye cevap verdi Malko. Saatlerini ayarladınız mı?

—Evet, dedi Milton esneyerek. Anlaşılan havyar burada bizdeki kadar pahalı.

—Her şey pahalı. Şu demir paraya bakın. Değeri üç dolar.

İki goril hayranlıkla paraya baktılar. Milton başını salladı.

—Burası gerçekten güzel bir ülke.

:fc * *

78

Saat beşe beş vardı. Chris, kiraladıkları Audi'nin direksiyonunda, yayalara aynlan alanın girişinde bekliyordu. Önce iki banka görevlisi demir parmaklığı kapattı, sonra memurlar yavaş yavaş yan kapıdan çıkmaya başladılar.

Malko hepsine teker teker bakıyordu. Sonunda saçlarını arkaya taramış sansin adamı farketti.

—İşte Anton Birch, dedi.

Anton Birch otobüs durağına doğru yürüyüp bir sigara yaktı. Yerinde duramıyor gibiydi. Tramvay gelince, yolculann inmesini bile beklemeden içeri daldı. Audi'deki üç adam da tramvayın peşine takıldı.

—Nereye gidiyor? diye sordu Milton sabırsızlıkla.

—Eğer alışkanlıklarından vazgeçmiyorsa evine, dedi Malko.

Sonunda, Anton Birch evine giden sokağın başında indi. Malko bu sakin mahallede farkedilmemeleri için dua ediyordu. İsviçreliler her şey için polis çağırmaya bayılırlardı. Normalde Anton birch'in evde fazla kalmaması gerekiyordu. Gerçekten de fazla beklemeleri gerekmedi. Uzaktan bile yüzünün kasıldığı belli oluyordu.

—Krize girmiş, dedi Malko.

—Dejenere herif, diye homurdandı Milton midesi bulanarak.

Ona göre uyuşturucu kullananların hepsini fırınlarda yakmak gerekirdi..

—Artık izlememize gerek yok, dedi Malko. Nereye gideceğini biliyorum. Biraz öne geçelim.

* * *

Zayıf bir çocuk, yere oturarak bluzunu çıkardı ve şırıngayı koluna sapladı.

—İnanılır gibi değil! diye mınıldandı Chris Jo-

79

nes.

Zürih'in göbeğinde bir parktaydılar.

—Polisler aldırıyor, dedi Malko. Uyuşturucu kullananların nerede olduklarını bilmek onlara yetiyor.

—İşte geliyor, dedi Milton Anton Birch'i göstererek. Anton Birch parka girerek, tahta bir barakaya yöneldi.

—Uyuşturucu arıyor, dedi Malko.

Gerçekten de banka memuru orada fazla kalmadı ve aceleyle parkın ortasında, müzik sesinin yükseldiği bir büfeye yöneldi. Büfede sadece uyuşturucu satılıyordu. Sessizlik çok etkileyiciydi. Alışveriş alçak sesle yapılıyor ve sadece birkaç saniye sürüyordu.

Çevrede asık yüzlü adamlar dolaşüyor, yeni beliren tiplere bakıyorlardı. Uyuşturucu satanlar ve onların korumaları, saklanmaya bile gerek duymuyorlardı. İki adam tehditkâr bir ifadeyle onlara doğru yürümeye başladı. Chris Jones öne doğru bir adım attı.

—Uzaklaşalım, dedi Malko. Mesele çıkarmanın anlamı yok.

Anton Birch iğnesini bitirmişti. Kalkıp metal köprüye doğru yürümeye başladı. İzlendiğinin farkında bile değildi.

* * *

Anton Birch daire kapısını kapatmakta çok geç kalmıştı.

—Was... Sie sind?

Anlaşılan Chris'i polis sanmıştı.

—Bay Birch, sizinle konuşmak istiyoruz, dedi Malko Almanca. Federal polisiz. İçeri girebilir miyiz?

80

Anton Birch çok korkmuştu, itiraz bile edemedi.

Görünüşe göre bir skandal çıkmasından korkuyordu.

—Ne istiyorsunuz? Ben kötü bir şey yapmadım.

—Sizi parka kadar izledik, dedi Malko ciddi bir sesle.

—Bu... Bu yasak değil, dedi Anton Birch başını indirerek. Elimde değil. Bir kıza rastladım... Şimdi... Eroin onu daha da sinirli yapmıştı. Malko adama doğru eğildi. Chris ve Milton avlarının üzerine atılmaya hazır kediler gibi adamı izliyorlardı.

—Eroin almak için parayı nereden buluyorsunuz? Müşterilerinizden mi alıyorsunuz?

Anton Birch bu hakareti duyunca irkildi.

—Ben dürüst bir insanım bayım! Çalışıyorum ve iyi para kazanıyorum. Başka zevklerimden fedakârlık ediyorum, hepsi bu.

—Bay Birch burada size ahlâk dersi vermek için bulunmuyorum. Size bir bilgi karşılığında çok para vermeye hazırız.

—Ne bilgisi? dedi Anton Birch gözlerinde yaşlarla.

—İşlemini sizin yaptığınız bir hesabın sahibini öğrenmek istiyoruz.

—Fakat bu olanaksız! diye itiraz etti Anton Birch. Size bunu söylersem hapse düşebilirim. Polis olduğunuza göre beni anlamanız lâzım.

—Aslında biz polis değiliz. Ama bu bilgiye ihtiyacımız var.

Chris bu aptalları hiç anlamıyordu. Ceketinin önünü açarak tabancasını okşadı. Anton Birch hemen bir çığlık attı.

—Ama siz gangstersiniz. Polis çağıracağım. Kalkmak istedi, ama Milton Brabeck'in eli onu koltuğuna çiviledi.

81

—Pekâlâ, dedi Malko. Birkaç gün önce Aija Sunblad adında bir kadın bankaya gelip para çekti.

—Madem biliyorsunuz, bana ihtiyacınız yok.

—Hesabın bir başkasına daha ait olduğunu tahmin etmemiz için geçerli sebeplerimiz var, dedi soğukça Malko. O hesap hakkında her şeyi öğrenmek istiyorum: kodunu, numarasını, sahiplerini... Kısacası her şeyi.

—Bu olanaksız.

—Pek çok hayat kurtarmak sizin elinizde.

—On bin hayat kurtarmak için bile bunu yapamam,

dedi İsviçreli. Bizim, kendimize has prensiplerimiz var. Müdürlerimin güvenini kötüye kullanmam. —Şunun ceplerini boşaltın, dedi Malko adamlarına. İsviçreli bir kedi gibi yerinden sıçradı. Milton Brabeck üstünü ararken, Chris Jones da kollarından tutmak zonında kaldı. Anton Birch öfkeyle çırpınıyordu. Malko, adamın ceplerinden çıkan beyaz toz dolu küçük paketlerden birini alıp, pencereden dışarı boşalttı. —Durun, diye bağırdı Anton Birch boğuk bir sesle. Sadistler! Aptallar! —Konuşana kadar sizi burada tutacağız. Bizim zamanımız çok. —Sizler birer canavarsınız, sadistsiniz! dedi Anton Birch korkuyla. —Hayır. Sadece birçok kişinin hayatını, kurtarmaya çalışıyoruz. Sizinkiye beni hiç ilgilendirmiyor. Chris Jones vahşice sırttı. —Beni banyoda yarım saat onunla yalnız bırakın, size bankadaki bütün müşterilerin adlarını geti-

82

reyim.

—Kötü niyetlerinize hakim olun, dedi Malko. Bu iş kendiliğinden halledilir.

* * *

Anton Birch kanapede iki büklüm olmuş, alını ter içinde kalmıştı. Soluk soluğa haliyle hayvandan farkı yoktu. Birden sıçrayıp pencereye doğru atıldı.

Tam aşağı atlamak üzereyken Chris yolunu kesti.

—Bırakın çıkayım! diye yalvardı banka memuru.

—Hayır.

Anton Birch yerde yuvarlanmaya başlamıştı.

Çok acı çektiği belli oluyordu. Birden ellerini karnında kenetleyerek yere kustu. Chris ve Milton endişeyle birbirlerine baktılar.

—Dayanamayacak mı acaba?

—Bilemiyorum.

Saat sabahın altısı olmuştu.

—Hâlâ direniyor, dedi Malko. Şirket'in doktoru bana, gün bitiminden önce pes etmeyeceğini söylemişti.

Anton Birch gittikçe daha çok çöküyordu. Bir hayvan gibi köşeye büzülmüş muhafızlarına bakıyordu.

Sonra birden dudakları kasıldı ve delice bir

çığlık atarak Milton'un üzerine yürüdü. Tam tırnaklarını

gorile geçireceği sırada Milton tabancanın kabzasıyla ensesine vurdu. Adam halıya düşerek hareketsiz kaldı.

—Kahretsin, öldürdün onu! diye bağırdı Chris Jones.

Tam üzerine eğilmişti ki, Anton Birch kükreyerek yüzünü tırmaladı. Dehşete kapılan Chris adamın üstüne abanarak kafasını halıya bastırdı. Bir süre sonra, Anton Birch'in vücudu gevşedi ve hüngür

83 hüngür ağlamaya başladı.

—Ne istiyorsanız söyleyeceğim. Yalvarırım, iğne olmam gerekiyor... Ölmek üzereyim. Saat akşamın altısıydı.

XII . BOLUM

—Beni oraya götürün, yoksa öleceğim, diye yalvardı Anton Birch.

—Önce bilgi, diye cevap verdi Malko soğuk gözlerle bakarak.

—Birini zaten tanıyorsunuz, ama öbürünü Arap ismi olduğu için aklımda tutamadım.

—Ya kodu? dedi Malko yüreği deli gibi çarparak.

—Amar, diye cevap verdi İsviçreli bir solukta.

Amar, Arapça zafer demektir.

—Pekâlâ, sizi parka götüreceğim. Pazartesi sabahı müşteri gibi bankaya geleceğim ve siz bana hesap hakkında her türlü bilgiyi vereceksiniz.

—Evet, evet.

Anton Birch parka varana kadar hep inledi. Sonra hemen arabadan fırlayarak uyuşturucu aldı ve çimenlere çömelerek iğnesini yaptı. Sonra Malko'yla gözgöze geldi. Yüzünde sinsî bir gülümseme belir-

85

misti. Birden, büfenin çevresinde dolaşan uyuşturucu müptelalarına doğru atıldı.

—Bunlar polis! Bana işkence yaptılar, hepinizi tutuklayacaklar, diye bağırmaya başladı.

Malko kâbus gördüğünü sandı. İsviçreli çıkışa doğru koşmaya başlamıştı bile. Chris Jones, etraflarını saran eroinmanların nefret dolu gözlerini gördüğünde, onca yıllık tecrübesine rağmen endişelenmekten kendini alamadı. Sonra tabancasını çıkartarak tetiğe bastı. Saldırıya hazırlanan uyuşturucu satıcısının

kafası dağılmıştı. Az sonra eroinmanlar şırıngalarını arkalarında bırakarak kaçmışlar ve orada Malko ile arkadaşlarından başka kimse kalmamıştı. Malko, Anton Birch'in uzaklaştığı tarafa baktı. —Yakalayın onu! diye bağırdı Chris'e. Ona ilk yetişen Milton Brabeck oldu. Malko bir eroinmanla işlerin normal yürümesinin beklenemeyeceğini biliyordu. Onu ayağa kalkmaya zorlayarak büfeye kadar sürükledi ve başını az önce öldürdükleri satıcıya eğdi. Anton Birch o an cesedin üzerine kismaya başladı. —Eğer size söyleneni yapmazsanız, sonunuz bunun gibi olur. Şimdi hep birlikte sizin evinize gidiyoruz. Yarın bankaya gideceğiz ve bana bütün istediklerimi söyleyeceksiniz. Ondan sonra beni bir daha görmeyeceksiniz. —Fakat dediğinizi yaparsam bankadaki işimi kaybederim, dedi Anton Birch konuşacak cesareti bularak. —Kimse bunu bilmeyecek. Hem zaten başka şansınız da yok. Birlikte kparktan çıktılar. Sıra operasyonun sön bölümüne gelmişti.

* * *

86

Bankaya yirmi metre kadar kalmıştı ki Anton Birch Malko'ya döndü. —Yapamam, dedi yakınarak. Bana sizin kim olduğunuzu sorarlar. —Müdürünüze gidip sizin küçük zevklerinize bahsetmemi mi istersiniz? —Hayır, diye inledi adam. İzin verin ben önden gireyim. Siz daha sonra gelirsiniz. —Pekâlâ. Malko onun basamakları tırmanışını seyretti. Beş dakika sonra Malko da bankaya girdi. Üniformalı bir koruma görevlisi gülümseyerek yolunu kesti. —Bay Anton Birch'le görüşeceğim. —Kim arıyor diyelim? —Mr. Amar. Görevli Anton Birch ile görüşürken, Malko sakince bekliyordu. Az sonra banka memuru kolunun

altında bir dosyayla yanına geldi.

—İşte! dedi titreyerek.

Malko hesap sahiplerinin adlarının yazıldığı ilk zarfı açtı. Fişlerden birinin üzerinde Aija Sunblad, diğerinde Ali Muganieh yazıyordu, imzalardan başka zarfta bir de fotoğraf vardı. Esmer, koca bıyıklı bir adamın fotoğrafıydı.

—Buna niçin gerek duydunuz? diye sordu Malko.

—Arap müşterilerimiz için böyle bir tedbir alıyoruz.

Bizim için hepsi birbirine benziyor.

Malko gülümseyerek fotoğrafı cebine yerleştirdi.

—Bunu size sonra veririm.

—Başka bir şey istiyor musunuz?

—Evet. O kadın geldiğinde ne kadar para çekti?

— İ k i yüz bin dolar. Kasadan da bir şeyler aldı

87

ama ne olduğunu bilmiyorum. Anahtarı yalnızca onda var. Şimdi lütfen çabuk olun.

Malko üstü sayılarla kaplı bir başka zarfı açtı. Hesabın miktarını gördüğünde, şaşkınlıktan küçük dilini yutacakmış gibi oldu: 11.674.932 dolar 45 cent. Bu bir servet demektir.

—Bu para nereden geliyor?

—Libya'daki bazı kuruluşlardan. Şurada yazılı hesaplara geçiyor.

Başka bir deyişle paranın kaynağına ulaşmak olanaksızdı.

—Teşekkürler, dedi Malko. Ziyaretimi unutun ve kimseye bahsetmeyin.

Ali Muganieh için verilen adres batı Beyrut'taydı.

İsim mutlaka sahteydi, fakat resim sayesinde CIA onun kim olduğunu ortaya çıkarırdı. Soruşturmasında bir ilerleme olmuştu, ama hâlâ açıklanması gereken pek çok soru vardı.

—Neler oldu? diye sordu Chris ve Milton yanına gelerek.

—Helsinki'ye dönüyorum. Siz de benimle geliyorsunuz.

—Orası da temiz mi? diye heyecanla sordu Chris.

—Son mikrobunu otuz yıl önce öldürmüşler.

Ali Muganieh ile aralarındaki tek bağlantı olan Aija Helsinki'deydi.

* * *

Donald Gast, on dakika önce Langley'den gelen teleksi uzattı.

—İşte, dedi, Mahmut Celil. Savaş adı Ali Muganieh. 1946'da Yafa'da doğmuş. İki çocuklu ve dul.

Karısı bir Filistin kampındayken İsrail bombardımanı sırasında ölmüş. Eskiden Suriye ordusunda subaymış. Doğu Berlin'de mühendislik tahsili yap-

88 mış. Arap milliyetçiliği için savaşan bir militan. Suriyeliler'in yardım ettiği ve Libya'nın koruduğu bir örgüt kurmuş. Patlayıcı madde uzmanı. Genellikle Suriye'de yaşıyor. Daha önce Beyrut ve Atina arasında bir uçak düşürme olayına karışmış. En tehlikeli teröristlerden biri, çünkü önemli bir özelliğe sahip: son derece çekici ve pek çok dil biliyor. Genellikle kendini Libyalı bir işadamı olarak tanıtıyor.

Avrupa'nın değişik kentlerinde izine rastladık. Şu anda nerede olduğu hakkında bilgimiz yok. Leningrad'da olabilir, zira KGB kendisini koruyor.

—Mutlaka bir suikast hazırlıyordun Banka patlayıcı saklamak için ideal bir yer. Para da donatımına yardımcı olmak içindir. Geriye yalnızca Aija kalıyor. Mutlaka onunla bağlantı kuracaktır, dedi Malko.

—Belki de hiç buluşmazlar, dedi Jim Mac Lane. Suikastın ne dereceye kadar hazır edildiğini bilmiyoruz. Belki de çok geç kalmışızdır. Elimizde ise ne havayollarını uyarma, ne de Aija'yı sorguya çekme olanağımız var.

Bütün çabalarına rağmen köşeye sıkışmışlardı.

—Samira'ya Aija'nın aşığının kimliğini açıklayacak mıyım?

Görünüşe göre Amerikalılar küçük sırlarını kendilerine saklamayı tercih ediyorlardı. Fakat dostluğun da kuralları vardı.

—Söyleyin, diye iç geçirdi. Donald Gast. Yoksa mesele çıkarırlar.

Malko camdan dışarıyı seyrediyordu. Aija gibi bir kadını böyle bir olaya karışmaya iten neydi?

—Ben yine Aija'nın peşine düşeceğim, dedi Malko.

* * *

Anton Birch berbat bir halde bankadan çıktı.

89

Korkunç bir gün geçirmişti. Kendisini bu işe zorlayanların

Gizli Servis'in ajanları olduğundan emindi,

Ateş eden adam, bir polis kadar kendinden emindi.

Bunlar serseri değillerdi, fakat çok daha tehlikeliydiler.

Telefon kulübesine yürüyüp içeri girdi. Gizli

defterini çıkararak müşterilerinin bıraktıkları, tehlike

durumunda aranması gereken numaralardan ilkini

çevirdi. Meslek ahlakı ağır basmıştı.

Telefon çaldı, ama cevap veren olmadı. Aradığı

yer Almanya'ydı. Sonra Beyrut'taki numarayı denedi.

Orada da hatlar kesikti. Neyse ki son numara cevap

verdi. Anton Birch kuru bir sesle mesajını ilettili.

90

XIII. BOLUM

Donald Gast, Malko'nun Jim Mac Lane ile birlikte beklediği büroya girdi.

— A l i Muganieh hakkında başka bilgiler edindik,

dedi. Yüksekliğe göre patlayan ve radyo içinde

gizlenen patlayıcılar yapmakta ustaymış. Alman

polisi üç ay önce, adamlarından birine ait bir evde

bu tür patlayıcılardan bulmuş.

—Ayrıca nisan ayında İran'daymış. Bu da Moktar

Godzadeh'in varlığını açıklıyor. İran'dan yönlendirilen

bir suikastle karşı karşıyayız. Görünüşe

göre, bomba bir uçağa yerleştirilecek.

Malko sırtından buz gibi ter boşandığını hissetti.

—Donald, dedi. Fredrik Skytten işte bu yüzden

öldürüldü. Göl kıyısındaki evinde bulunan Toshiba

marka radyolu teyp. Bomba o radyonun içindeydi

ve onu almak için Finli'yi öldürdüler. Sonra da Aija'ya

teslim ettiler.

91

Halil Aynam'ın öldürülmesi haricinde düğüm

çözülmüştü.

—Bana Ilnari Kaarnola'yı arayın, dedi Donald

Gast sekreterine.

Az sonra telefon çaldı.

—Ilnari, Aija Sunblad orada mı?

—Hayır, dedi Finli. İki gündür izinde. Bir hafta

veya daha uzun bir süre için tatile çıktı. Beni araması

gerekiyor.

—Hemen SUPO'ya haber vermeliyiz, dedi Jim Mac Lane, telefon kapanınca.

Aija Sunblad elinde patlayıcı yüklü Toshiba'yla ortalıkta dolaşıyordu. Tatil zamanı olduğundan bir suikast için ideal bir dönemdi.

—Havayolları şirketlerine, Aija'nın adıyla birlikte, uyarı mesajları göndereceğim.

—Bekleyin, dedi Malko. Onun intihar edeceğini mi düşünüyorsunuz? Bu tip cihazlar bagaja verilmezler. Yolcular yanlarında taşır. Onu taşıyacak olanın da o olmadığı kesin. Her şeyden önce kadının Helsinki'yi terkedip etmediğini bilmiyoruz. Belki Samira nerede olduğunu biliyordur.

—Pekâlâ. Chris ve Milton onun evini gözetlesinler. Siz de Samira'yla konuşursunuz. SUPO'ya haber verilmeden önce Aija'yla biz kendimiz ilgileniriz.

—Yani?

—Orada olsun ya da olmasın dairesine girilmesini istiyorum.

* * *

Samira, zili ilk çalışta kapıyı açtı.

—Zürih'te bir şeyler öğrenebildiniz mi? diye sordu Malko'yu öperek.

—Evet. Aija'nın aşığı, Ali Muganieh adıyla bilinen Mahmut Celü'miş. Çok tehlikeli biri.

92

—Bu ismi hiç duymadım. Fakat şeflerim mutlaka tanıyorlardır. Ya suikast hakkında bir şeyler biliyor musunuz?

—Hayır, diye itiraf etti Malko. Aija'yı hâlâ izliyor musunuz?

—Tam olarak değil. Son günlerde hiç görmedim, ama yarın senenin son defsinde yapılacak kutlamaya gelmesi gerekir.

—Evvvelki günden beri tatildeymiş. Yanında patlayıcı Toshiba'yı taşıdığını sanıyoruz.

—Araştıırım, siz de yeni bir şey olursa arayın. Soğuk denilebilecek bir şekilde birbirlerinden ayrıldılar. Beş dakika sonra Malko, Aija Sunblad'ın evinin önünde pusuda bekleyen Chris ve Milton'ı buldu.

—Hiç bir şey görmedik, dedi Chris.

—Gidelim, diye cevap verdi Malko.

iki, üç defa Aija'nın zilini çaldılar, ama cevap veren olmadı.

—Siz sessizce kapı açma yöntemlerini bilirsiniz, dedi Malko. •

Chris cebinden çıkardığı maymuncukla daire kapısını on saniyede açtı.

—Siz arabaya dönün, dedi Malko. Eğer gelen olursa beni uyarın.

Gazetecinin dairesine girip kapıyı kapattı. Aceleyle etrafa bir göz attı. Salondaki masanın üzerinde bir lale buketi duruyordu. Demek ki Aija hâlâ Helsinki'deydi.

Mutfaktaki plastik torbaların arkasında aradığını buldu. Toshiba marka radyolu teyp buraya saklanmıştı. Malko'nun bunun Fredrik Skytten'in evinde gördüğü alet olduğundan hiç şüphesi yoktu. Mutfaktaki çekmecelerden birini açıp bir tornavida aldı. Sanki aletin içinde sallanan ağır bir metal parça var gibiydi. Tam iki vidayı sokmuştu ki, kapıda bir anahtarın döndüğünü duydu. Radyoyu masanın

93 üzerinde bırakıp yan odaya geçip bekledi. Sonra çıkış kapısına doğru sessizce ilerledi.

—Durun, yoksa sizi öldürürüm, dedi arkasındaki ses.

Gelen Aija Sunblad'dı. Güzel, yeşil gözleri nefretle parlıyordu. Nereden geliyordu acaba? Sokaktan gelseydi adamları onu görürlerdi.

—Her şeyi biliyorum, dedi sakın bir sesle Malko. Kaçmaya çalışmanızın yaran yok. Çok tehlikeli bir teröriste, Ali Muganieh'e yardım ediyorsunuz. Zürih'ten geliyorum.

—Biliyorum, dedi genç kadın. O yüzden tedbirli davranıyordum. Arabanızı görünce gizlendim. Şimdi size söyleyeceklerimi yapın, yoksa ölürsünüz. Mutfağa dönün.

Malko denileni yaptı. Zaman kazanmalıydı.

—Kapıyı açın, dedi servis asansörünün kapısını göstererek.

Birlikte binanın ortak saunasına gelmişlerdi.

—Girin, diye emretti gazeteci kadın.

Malko bir an tereddüt edince genç kadın delice bir bakışla tabancayı yüzüne çevirdi.

—Beni' sizinle sevişmeye zorladınız. Bunu pahalıya

ödeyeceksiniz, dedi.

Malko'ya cevap vermek için fırsat bile vermedi.
Kapıyı kilitleyip ısıyı yükseltti. İçerisi 80 derece kadardı.
Bu ortama birkaç dakikadan fazla dayanmak
olanaksızdı. Aija çok sakindi. Sauna beşte açılıyordu.
Yani daha iki saat vardı.

* * *

Chris ve Milton meraklanmışlardı. Malko gideli
yanm saate yakın olmuştu.

Genç kadının binaya girdiğini de görmemişlerdi.
—Ben bir bakayım, dedi Chris.

Kapıyı çaldı, fakat açan olmadı. Bu kez kapıyı
94

maymuncukla açıp içeri girdi, ama daire boştu.

* * *

Malko tekmeleyerek saunanın kapısını kırmaya
çalışıyordu. Tuzağa düşmüş bir sinek gibi başını cama
dayayarak gözlerini kapattı. Kalbi hızla çarpıyor,
güçlkle soluk alıyordu. Bütün vücudu yanıyordu
ve elbisesi üstüne yapışmıştı. Birkaç dakika
sonra kendini kaybedecekti.

Aija Sunblad, hatlar kötü olduğundan, telefonda
bağırarak konuşuyordu.

Saatine baktı: çok az zamanı kalmıştı.

Zürih'ten gelen haber çok işlerine yaramıştı.

Yoksa bu sonlan olabilirdi. Ahizeyi yerine koyup
arabasına bindi. Artık bütün iyi niteliklerini yitirmişti.

Düşündüğü tek şey sevgilisine hoş görünmekti.

Onun yanında uyumak, öyle bir erkekle sevişmek

her şeye değerdi. Onu o tabancayı almaya

zorlayan sevgilisiydi. Zamanla kendisi de bu tehlikeli
hayatın kurallanna uyum sağlamıştı.

Sevdiği erkek, Yahudiler'in pek çok arkadaşını
öldürdüğünü söylemiş ve ölümüne bir savaşa girdiğini
anlatmıştı.

Aija da, çocukluğundan beri Yahudiler'den nefret
ederek yetiştirildiğinden, onun konuşmasını kolay
sindirmişti. Birkaç gün sonra sevgilisine yardım
etmeye karar verip, yanından ayrıldığında kendisini
faydalı bir insan olarak görmüştü.

* * *

—Olanaksız bu, uçmadı ya!

İki goril iyice endişelenmişler, Malko'yu aramaya

başlamışlardı. Sonunda asansörle aşağı indiklerinde Milton bir çığlık attı.

95

—Chris!!!

Malko saunanın içinde baygın yatıyordu. İki Amerikalı hemen kapıyı açtı.

—Nefes alıyor, dedi Milton, onu hastaneye götürmeliyiz.

Birkaç dakika sonra hastaneye varmışlardı. İngilizce bilen bir hemşire Malko'yu acil bölümüne götürdü.

Akciğerleri ödem yapmıştı.

Bir saat sonra Chris ve Milton odasına girdiklerinde oksijen maskesi çıkartılıyordu.

—Tam zamanında geldiniz, dedi Malko.

—Sizi oraya kapatan o muydu?

Malko onlara olanları anlattı.

:—Donald Gast ve SUPO'ya haber vermeliyiz, dedi sonunda. Ben yarına kadar burada dinleneceğim.

* * *

Anton 500 frank ödeyip beş paket eroini aldıktan sonra büfeden ayrıldı. Geçen hafta olanlardan sonra sakinleşebilmek için uyuşturucunun dozunu arttırmıştı. Dalgın adımlarla yürürken, satıcıya benzeyen iki adam arkasından yaklaştı.

— Anton Birch sen misin?

—Evet. Niçin sordunuz?

O an ikinci adam arkasına geçerek başından yakaladı ve yere yatırdı. Anton Birch daha korkmaya bile fırsat bulamadan, adamlar usturayla boynundaki iki büyük daman kestiler. Kimse olanları farketmedi.

* * *

Malko hastaneden yeni çıkmıştı. Kendini hâlâ çok bitkin hissediyordu.

—O sürtük sizi tuzağa düşürdü, dedi Donald Gast. Yeterince tedbirli davranmıyorsunuz.

—Hayır, onun silahlı olduğunu düşünmemiştim.

96

Bodruma veya garaja saklanmış olmalı, izini buldunuz mu?

—Evet. SUPO arabasını Almanya'ya giden feribot iskelesinin otoparkında buldu.

—Ya Toshiba?

—Kayboldu. Yanında götürmüş.

Sekreter elinde bir teleks mesajıyla odaya

girdi.

—Anton Birch'i öldürmüşler, dedi Amerikalı.

Hâlâ bulmacada çözülmemiş yanlar vardı.

Aija Sunblad patlayıcıyı kendi kullanacak olamazdı.

Birden Fredrik Skytten'i hatırlayınca bilmecenin çözümünü buldu.

—Aija'nın Toshiba'yı yanında götürdüğünü kim söyledi? dedi.

97

XIV. BOLUM

—Ne demek istiyorsunuz?

Donald Gast de en az Jim Mac Lane kadar şaşkındı.

—Suikasti yapacak olan kişi Aija olamaz, diye anlattı Malko. Yoksa bunun intihardan farkı kalmaz.

Ali Muganieh de olamaz.. Demek ki üçüncü bir kişi var. Açığa çıkarttığımız noktalan düşününce, Fredrik Skytten'in neden öldürüldüğünü anlıyorum.

Ali Muganieh içinde bomba bulunan Toshiba'yı Aija'ya emanet etmiş olmalı. O da aleti evinde saklamak istemediği için arkadaşı Skytten'e vermiştir.

Fredrik'in katil olarak polis tarafından arandığını duyunca deliye dönmüştür. Hem Fredrik'in konuşma olasılığını, hem de bombanın bulunacağı olasılığını düşünmüştür. Onu benim varlığım mı korkuttu yoksa Skytten'i gerçekten öldürtmek niyetinde miydi, bunu asla bilemeyiz. Sanırım Moktar Godzadeh...

98

—Aynı fikirdeyim, diye sözünü kesti Donald Gast; SUPO Fredrik'i öldüren silahın Moktar Godzadeh'in olduğunu tesbit etti.

Aija daha önce bombalı aleti saklaması için bir arkadaşını kullandıysa, şimdi suikast için yine bir arkadaşını kullanmaması için bir sebep yoktu.

—Aija'ya kur yapan genç bir Libyalı. Onunla tesadüfen karşılaşmıştım.

Jim Mac Lane başını salladı.

—Bir deneyelim. Nasılsa Aija ile ilgili teleks bütün havayollarına ulaşmıştır. O adamı nerede bulabileceğimizi biliyor musunuz?

—Hayır, fakat Samira bilebilir. Bugün bir kutlamaya gitmesi gerekiyor.

—Gidelim, dedi Donald Gast.

* * *

Samira Malko'yu görünce bir çığlık attı.

—Ne oldu size?

—Dostumuz Aija'nın son hüneri. Artık başı iyice belaya girdi. Walid Jaafar'ı nerede bulabileceğimi biliyor musunuz?

—Linnankatu 17. Buradan pek uzak değil. Niçin sordunuz?

Malko düşüncelerini ona da anlattı.

—Belki de haklısınızdır, dedi Malko'yu dinledikten sonra. Walid partiye gelemediği için arayıp özür diledi. Bugün hareket ediyor. Önce Londra'ya sonra New York'a gidecek. Umarım yetişirsiniz.

Malko çıkar çıkmaz planını bir kez daha gözden geçirdi. Linnankatu'ya gelince 17 numarayı buldu ve Libyalı'nın adının yazılı olduğu kapının zilini çaldı, fakat cevap veren olmadı. Tam oradan ayrılmak üzereyken yandaki kapı açıldı ve güzel bir sansın görüldü.

—Walid'i mi arıyorsunuz? Ben komşusuyum.

99

—Evet, nerede olduğunu biliyor musunuz?

—Yolculuğa çıktı.

—Çok oldu mu?

—Bir saat kadar. Amerika'daki ailesinin yanına gidiyor. Sizi bekliyor muydu?

—Hayır, sadece ona ödünç verdiğim radyolu teybi almak istiyordum.

—Eve bakabiliriz, fakat bana sanki yanında götürdü gibi geliyor.

—Önemli değil, dedi Malko midesine yumruk yemiş gibi sarsılarak.

Dışarı çıkınca bir telefon kulübesinden hemen Donald Gast'i aradı.

—Libyalı şu sırada havaalanında olmalı, dedi. SUPO'ya haber verin Aija'nın radyolu teybi de yanında. Ben oraya gidiyorum.

—Kahretsin, dedi Amerikalı. Polisi arayıp hemen geliyorum.

* * *

Donald Gast'in yanında kır saçlı bir adam vardı.

—SUPO'nun müdürü, Gert Pienar, diye tanıştırdı Donald Gast. Acele etmenize gerek yok. Onu tanımadığımız

için gelmenizi bekledik.

Malko gözünü uzayan kuyruklarda gezdirdi. Sonunda üçüncü kuyrukta genç Libyalı'yı gördü. Sonunda rahat bir nefes alabilmişti. Ali Muganieh'in çabalan boşa gitmişti.

—İşte Walid Jaafar. Elinde de Aija 'nın aleti var.

SUPO müdürü Gert Pienar iki sivil polise işaret etti. Adamlar Libyah'ya kimliklerini gösterip birlikte bir büroya girdiler.

—Ne istiyorsunuz? diye sordu Jaafar şaşırarak.

—Sadece bu radyolu teybin nereden geldiğini öğrenmek istiyoruz.

100

—Onu bana Aija Sunblad adında bir arkadaşım verdi. Niye sordunuz?

—O aletin içinde bomba olduğunu sanıyorum, dedi Malko.

—Bomba mı? diye tekrarladı genç Libyalı çenesi titreyerek.

* * *

Sınır Polisi'nin bürosunda derin bir sessizlik vardı. Artık ne Malko Donald Gast'in yüzüne, ne de Donald Gast SUPO müdürünün yüzüne bakabiliyordu. Polis aletini bıraktı.

—Yanılmışım, dedi Malko. Bu teyp ne zamandan beri sizin?

—En az iki aydan beri. Aija gibi birinden nasıl şüphelenebilirsiniz?

—Demek ki iki Toshiba var, diye bağırdı Malko öfkeden deliye dönerek. Bombalı olan geçen gün gördüğüm olmalı.

Herkes o kadar sessizdi ki, Malko sözlerine inanılmadığını anladı.

—Komşunuz, tatile çıktığınızı söyledi. Nereye gidiyorsunuz?

—New York'a. Ama bir, iki gün Londra'da kalıp kuzenimle buluşacağım.

—Bu radyolu teyp nasıl sizin oldu?

—Aija'nın babası fabrikada çalışıyor. Benim için çok ucuza aldı.

—Siz haklısınız, dedi Donald Gast. Aija Sunblad'ı korkuttunuz ve burada Toshiba'lan değiştirme

planına engel oldunuz.

Malko hayal kırıklığına uğramıştı. Galiba .artık Liezen şatosuna dönme zamanı gelmişti.

* * *

Samira, Intercontinental'de onu bekliyordu.

—Walid Jaafar'ı buldunuz mu? diye sordu.

101

—Evet. Bara gelin de size anlatayım.

Genç İsraili, hiç sözünü kesmeden Malko'yu dinledi.

—Bu insanların şeytandan farkı yok, dedi sonunda.

Ben artık bu işi bırakıyorum. Sizinle vedalaşmaya gelmiştim. Merkez beni Tel - Aviv'e çağırdı.

Siyah, iri gözleri ısrarla Malko'yu süzüyordu.

Malko bakışlarını dimdik göğüslerine kaydırınca, genç kadın okşanıyormuş gibi titredi.

—Yukarı gelin, dedi Malko.

—Odaya girer girmez, Samira üzerindeki çıkartarak yatağa uzandı. Sonra eğilerek Malko'yu ağzına aldı.

—Beni böyle al, dedi kendini geriye atarak.

Malko onun dediğini yaptı. Samira onu bacaklarının arasına sıkıştırmıştı. Uzun süre yavaşça seviştiler.

Sonunda Samira küçük çılgınlık atarak sarsıldı.

—Birbirimizi bir daha hiç görmeyeceğiz. Sana ne ismimi, ne adresimi verebilirim, dedi bir süre sonra.

—Ama sen benim şatomu biliyorsun.

—Şeflerim gelmeme izin vermez, dedi üzüntüyle gülümseyerek. Hem senin de kendine göre hayatın var...

Malko cevap vermedi. Onun doğruyu söylediğini biliyordu.

* * *

Malko bir türlü uyuyamıyordu. Walid Jaafar'a önemli bir soruyu sormayı unutmuştu. Acaba Aija'yla buluşacak mıydı? Birden sıkıntıyla yatağından fırlayarak Donald Gast'in numarasını çevirdi.

—Ben Malko.

—Ne oldu ki bu saatte? diye sordu Donald Gast uyku mahmurluğuyla.

102

—Sanırım Londra'ya gideceğim, iki alet olduğuna

göre, Aija Sunblad bombalı Toshiba'yı sağlamıyla başka yerde de değiştirecek olabilir.

—Aman Allahrm! Haklı olabilirsiniz. Hemen Londra bürosuna haber vereceğim.

—Tamam, dedi Malko. Ama ben yine de oraya gideceğim. Onlar ne Aija'yı, ne de Walid'i tanıyorlar.

—Pekâlâ. Haklıysanız, iyi bir iş yapmış olacağız. Muganieh hakkında daha başka şeyler öğrendim. İtalya, İsviçre, Fransa ve FBI tarafından aranan teröristlerin başındaymış.

—Onun da Londra'da olması ufak bir olasılık. Fakat en azından düzenlediği suikaste engel olunabilir, dedi Malko.

103

XV. BÖLÜM

Malko sabah 8.30'da CIA 'nın ABD Elçiliği'nin dördüncü katındaki Londra bürosuna girdiğinde, içeride bir şifre uzmanı ile bir analistten başka kimse yoktu. Analist, CIA'nın böylesine efsaneleşmiş bir adamını görmekten heyecanlanarak, işini bırakıp Malko'yla ilgilendi.

—Sizin için ne yapabilirim?

—Havayolu şirketlerinden yolcu listelerini alabilir misiniz?

—Tabîi. Hangisinden?

—Bilmiyorum. Bugün ve yarın New York'a gidecek uçaklarda olabilecek birini arıyorum. Mümkün mü?

—Sorun değil. Siz Bay Butler'ın bürosunda bekleyin. Ben sonucu getiririm. Aradığınız kişi kim?

—Walid Jaafar.

Tam Malko deri koltukta uyuklarken, CIA memuru içeri girdi.

104

—İşte, ilgilendiğiniz kişi Pan Am 103'te. Saat 11'de kalkıyor. Onu görmek istiyorsanız Heafhrow'a giden bir taksiye atlamanız gerekiyor. Sizin için yapabileceğim başka bir şey var mı?

—Evet. Aija Sunblad adında birine daha bakabilir misiniz? Ama onun nereye gittiğini bilmiyorum.

—O zaman bu epeyce zamanımı alır. Daha sonra beni şu numaradan ararsanız size bilgi verebilirim.

* * *

Heathrow oldukça kalabalıktı. Malko çevreyi dikkatle inceledi. Sonunda dördüncü kuyrukta Walid Jaafar'ı gördü. Malko butiklerin çevresinde bir tur atıp yine salona döndüğünde, Walid Jaafar'ın elinde Toshiba'sıyla bara gittiğini gördü. Genç Libyalı, uçağının kalkmasına daha bir saat olmasına rağmen sık sık saatine bakıyordu.

Az sonra Malko'nun kalbi deli gibi çarpmaya başladı. Jaafar'ın yanında Aija Sunblad vardı. Görünüşe göre Jaafar'ın beklediği oydu. Şu anda Chris ve Milton'un orada olmaları ne kadar iyi olurdu! Polise haber vermesi olanaksızdı. Libyalı'nın teybinin temiz olduğunu biliyordu. Aija Sunblad ise resmi olarak aranmıyordu bile.

Birden Walid Jaafar ayağa kalktı ve freeshopa yöneldi. Aija sigara yakıp birkaç nefes çektikten sonra yere eğildi. Malko dehşet içinde onun çantasından bir başka Toshiba çıkarttığını ve Libyalı'nınkiyle değiştirdiğini seyretti. Böyle şeyler ancak filmlerde olabilirdi. Olay kimse tarafından farkedilmemişti. Güvenlikle sorumlu olanlar ise ban değil,

daha tehlikeli olabilecek yerleri kontrol ediyorlardı. Az sonra Libyalı elinde beyaz bir torbayla geri döndü ve onu Aija'ya verdi.

Genç kadın eğilip Jaafar'ın yanağına bir öpücük
105

kondurdu. Malko onun ne kadar heyecanlandığını bulunduğu yerden bile görebiliyordu. Sonunda Libyalı saatine baktı ve Aija başını salladı. Birbirlerine sarılıp ayrıldılar.

Artık olaya karışmanın tam zamanıydı. Aija Sunblad, genç Libyalı'yı ölüme gönderiyordu. Kalabalığı yarararak, pasaport gişesindeki Jaafar'a yetişmeye çalıştı. Tam Libyalı'yı omuzundan yakalayacaktı ki, arkasında bir kadın sesi duydu.

—Malko!

İlk düşüncesi bunun Aija olduğuydu. Sonra kendisine yaklaşan Samira'yı gördü. İranlı'yı öldürdüğü günde olduğu gibi siyah gözlüklerini takmış, başına da eşarp bağlamıştı.

—Seni gördüğüme o kadar memnun oldum ki !

Malko da onu kucakladı, fakat hemen geri itti. Şaşırılmıştı. Genç kadın Londra'da ne yapıyor olabilirdi?

—Samira...

—Biliyorum.,.

Aynı anda iki adam Malko'nun çevresini sardılar. Onlar da Samira gibi gülümsüyorlardı. Sonra Malko hafif bir çığlık attı. Kalçasına bir şey batmıştı. Samira hâlâ onu kucaklıyordu. Bağırıp, polislerden yardım istemeye çalıştıysa da, tam ağzını açacakken İsraili'nin dudakları dudaklarına kapandı. Birkaç dakika içinde bacakları tutmaz olmuştu, rüyada gibiydi.

—Önemli değil, sıcaktan... Kısa süre önce ameliyat olmuştu da..., diye açıkladı Samira yaklaşan polislere.

İki arkadaşı Malko'yu çıkışa doğru sürüklemeye başlamışlardı bile. Malko bilincini tamamen yitirmemişti, fakat ağzından tek bir kelime bile çıkmıyordu. Kafasında her şey karmakarışıktı...

* * *

106

Walid Jaafar manyetik kapıdan geçiyordu. Toshiba'sını yürüyen halıya bıraktı. Polis Toshiba'yı birkaç saniye durdurup ekrana yansıttı, fakat özel hiçbir şey yoktu. Genç adamın teröriste benzer bir tipi yoktu.

Genç Libyalı hâlâ Aija'yı gördüğü için sevinç içindeydi. Bu kez onun yeşil gözlerinde geleceğe ilişkin vaatler görebilmişti.

* * *

Malko'nun vücudu, elektrik veriliyormuş gibi kasılıyordu Bir arabanın arka koltuğunun önünde, yerde olduğunu anladı. Kalkmak istedi ama başaramadı. Olup bitenler hızla aklından geçiyordu. Bütün bunların kâbustan farkı yoktu. Jaafar'ın çıkış kapısından geçişi gözlerinin önüne gelince inledi.

Sonra yine karanlıklara daldı.

Tekrar uyandığında artık acı bile hissetmiyordu.

Biraz doğrulunca, içine bırakıldığı arabanın anahtarlarının üzerinde olduğunu gördü. Hemen direksiyona geçti. Araba sorun çıkarmadan hareket etti.

Mutlaka bir telefon bulmalıydı. Birden yol kenarında bir telefon kulübesi olduğunu gördü. İçerideki adamı kolundan tutup dışarı çıkardı.

—Polis. Acil bir durum var.

Hemen CIA'nın Londra bürosunun numarasını çevirdi.

—John Butler orada mı?

—Bir saniye.

Kalbi deli gibi çarpıyordu. Sonunda Amerikalı'nın sesi duyuldu.

—Malko! Nerelerdesiniz? Sabahtan beri sizi arıyoruz.

—Neler oldu?

—Ne demek istiyorsunuz?

—Mümkün değil! Olanları bilmiyor musunuz?

107

Pan Am'ın 103 sefer sayılı uçağı infilak etti. 300 ölü var. Patlamanın nedeni, bilinmiyor.

—Ben ne olduğunu biliyorum, dedi Malko. Korkunç bir şey. Hemen geliyorum.

Arabasına binip Londra yönüne doğru sürmeye başladı. Bu olaydan sorumlu olanlardan biri de Samira Beaj'dı. Kendini hiç bu kadar çaresiz hissetmemişti.

* * *

Amerikan Elciliği'nin dördüncü katında gergin bir hava vardı.

—Neler oluyor? diye sordu John Butler. Ölü gibisiniz. Malko gözlerini kapattı. CIA bölge şefinin doktor çağırıldığını duydu.

Birkaç dakika sonra doktor gelmişti. Malko'nun anlattıklarını dinledi, tansiyonunu ölçtü.

—Ağrınız var mı? diye sordu.

—Hayır, diye cevap verdi Malko.

—Katelar kullanmış olmalılar. Bol kahve içmekten başka çaresi yok.

—Niçin yaptılar bunu? diye söylendi Malko kahvesinden bir yudum alarak.

—Onların ne yapacağı hiçbir zaman belli olmaz, dedi CIA bölge şefi. Daha önce de küçük suikastleri desteklediklerinden şüpheleniyoruz. Kaddafi'den ya da Ebu Nidal'den tamamiyle kurtulmayı hiç istemediler.

Böylece İsrail daha iyi bir görüntüye sahip olurken, Araplar da kötülenmiş oluyor.

—Arafat yüzünden ümitsizdiler, dedi Malko.

Tedbirimi almalıydım. Bu olay sayesinde Arafat'ın sözünü tutmadığını ilan edecekler. Belki de ABD ve FKÖ arasındaki ilişkiler de bozulacak. Peki Jaafar bombayı nasıl geçirdi? ihbarda bulunmamış mıydınız?

—Elbette bulundum. Fakat neler olduğunu tahmin bile edemezsiniz. Güvenlikten sorumlu olanlar tehditi ciddiye almamışlar. Birkaç ay önce de Toshiba'lar içinde bomba olduğu ihbarı yapılmış ve hiçbir şey olmamıştı.

Malko dehşet içindeydi.

—Elimizde sadece Aija Sunblad var. Sizin tanıklığınız sayesinde onu yakalayabiliriz, dedi Amerikalı.

Birden kapı açıldı ve içeriye arkalarında Milton Brabeck ve Chris Jones olduğu halde Jim Mac Lane ile Donald Gast girdi.

—Siz haklıydınız, dedi Donald Gast. Biz körmüşüz.

—İsrailliler ile görüştünüz mü? diye sordu Malko.

—Hiçbir şeyden haberleri olmadığına yemin ediyorlar.

—Korkunç bir şey, dedi Malko. Kolları bile kıpırdamadan 300 kişinin ölümüne karar verdiler. Benim her şeyden haberim olduğunu biliyorlardı. Acaba beni niçin öldürmediler? Eğer cesedimi bulsaydınız, şüpheli olarak aklınıza ilk olarak Ali Muganieh gelirdi, değil mi?

—Doğru. Ben de anlayamıyorum, dedi Amerikalı.

Malko kendini çok yorgun hissediyordu.

—Gidip yatın. Bu beylere de, size de Plüton'da yer ayırttım, dedi bölge şefi.

* * *

Telefon uzun zamandır çalıyor olmalıydı. Malko kolay uyanamamıştı.

—Bay Malko Linge? diye sordu tanıdık olmayan bir ses.

—Benim. Siz kimsiniz?

—Doktor Perciy Rigwell. Birkaç saat önce servisime bir hasta getirildi. Samira Beaj adında biri. intihara teşebbüs etmiş. Adınızı sayıklıyor.

—Nasıl bulabildiniz beni?

—Daha önce diğer büyük otelleri de aradım. Sanırım Helsinki'den tanışıyormuşsunuz. Özür dilerim, fakat...

—Geliyorum! dedi Malko. Durumu nasıl?

—Siz akrabası mısınız?

—Sadece arkadaşım.

—Fazla miktarda hap içmiş. Elimizden geleni yapıyoruz.

Acaba Samira onu niçin aramıştı? Hemen giyinip Chris Jones'un kapısını çaldı.

—İkiniz de beş dakikaya kadar aşağıda olun, dedi. Gömleğini iliklerken havaalanında olanları düşünüyordu ve bunun yeni bir tuzak olup olmadığını merak ediyordu. Ölümünden en çok yararlanacak olan kişi Ali Muganieh'di.

110

XVI. BÖLÜM

—Yanında fazla kalmayın, diye fısıldadı doktor. Henüz çok zayıf.

Malko odaya girince şaşırırmaktan kendini alamadı. Birkaç saat içinde Samira inanılamayacak kadar yaşlanmıştı. Chris Jones ve Milton Brabeck park yerinde kalmışlardı. Samira'nın üzerine eğildi.

—Samira... Benim, Malko.

Genç kadın gözlerini araladı, sonra çok yorulmuş gibi yeniden kapattı. Çarşafın üzerindeki eliyle Malko'nun elini yakalayarak, onu kendine doğru çekti.

—Ben... Böyle düşünmüyorduk. Korkunç bir Şey.

—Neden yaptınız bunu? diye fısıldadı Malko.

—Böyle olsun istemiyordum, yemin ederim...

—Öyleyse neden? dedi Malko şüpheyle.

—Sizi saf dışı bırakmak için emir aldığımız doğru, fakat şeflerim suikastin gerçekleşmesini hiç iste-

111

mediler.

—İşime kanşmasaydınız hiçbir şey olmayacaktı.

Walid Jaafar'ı polise ihbar edecektim.

Samira hemen cevap vermedi. Sonra tekrar dudaklarını araladı.

—Bombalı Toshiba'yı İngiliz Gizli Servisi'nin ajanlarının bulması gerekiyordu. Şeflerim böyle söylemişlerdi. O zaman bunun bizim tarafımızdan oynanan bir oyun olduğunu düşünmeyeceklerdi.

--Fakat bu durumda göze alınan tehlike çok büyük.

—Hayır, hayır! Sizin sayenizde bütün güvenlik güçlerinin alarma geçirildiğini biliyorduk. Hiç tehlike yoktu.

—En azından çıkışa kadar Walid Jaafar'ı izleyebilirdiniz. Samira'nın başı yorgunlukla yastığa düştü.

—Hiç tehlike yoktu, ama yine de suikast gerçekleşti ve yaklaşık üç yüz kişi öldü. Bu olanaksız. Bana bütün gerçeği anlatmıyorsunuz. Peki, Aija'nın Walid Jaafar ile buluşacağını nereden biliyordunuz?

—Sizin anlattıklarınızdan tahmin ettik. Tekrar söylüyorum, Toshiba'nın yakalanacağından emindim. Öncelikle içinde normal bir cihazdan çok daha fazla elektrik donanımı vardı. Ayrıca bomba içine yerleştirilmemişti. Eğer şöyle bir sallasalardı içinden anormal bir ses geldiğini duyarlardı.

Malko Samira'nın kendisini masum olduğuna inandırmaya çalıştığının farkındaydı.

—Samira, bana her şeyi söylemiyorsunuz. Böyle durumlarda hiçbir şeyden kesinlikle emin olunamayacağını iyi bilirsiniz.

—Doğru, dedi Samira gözleri yaşla dolarak. Fakat inanmak istemiyordum. Beni Moşe ikna etti.

—Moşe kim?

112

—Şefim, fakat gerçek adı bu değil. Savaş sırasında toplama kampındaymış. Bütün ailesi Naziler tarafından öldürülmüş. Bana Tel-Aviv'deki merkezin böyle emrettiğini söyledi. Şimdi bana doğruyu söylediğinden emin değilim.

—Bunu nasıl anladınız?

—Radyo felaketi duyurduğu zaman. Sizi otoparka beraber götürmüştük ve Londra'ya ayrı ayrı dönmüştük. Daha sonra Moşe telefonla beni aradı. Kendimi kaybetmişim, uzun süre tartıştık. Öfkeden deliye dönmüştü. Bana olayların böyle gelişmesini istemediğini, sadece emirlere uyduğunu, fakat sonuç olarak bu suikastin bizim yararımıza olduğunu söyledi. O zaman telefonu suratına kapattım ve ...

Heyecandan sesi kısılmıştı. Sessizce ağlıyordu.

—Beni niçin çağırttınız?

—Moşe beni tekrar aradı. Çok nazikti. Fazlasıyla nazik. O zaman her şeyi anladım Eğer emirlere karşı geldiyse iki tanıktan kurtulması gerekiyor: sizden ve benden. Artık durumu biliyorsunuz. Dikkatli olun.

Tekrar gözlerini kapattı. Malko artık gerçeği yakaladığından

emindi.

—Ya Aija? diye sordu. Onun nerede olduğunu biliyor musunuz?

—Hayır.

Yine de bu işten herkesten çok o Finli kadın sorumluydu. Samira artık anlatacağı bir şey kalmadığından uykuya dalmıştı. Malko sessizce ayağa kalktı ve odadan çıktı. Doktor Peray Rigvvel koridorda ona yetişti.

—Hastanızın sağlığından şüpheliyim, dedi Malko doktora.

—Fakat size anlattım...

—İntiharından bahsetmiyorum. Size daha fazla anlatamam. Hemen polise haber verin ve birileri
113

onu korumaya gelene kadar odasında yalnız bırakmayın.

Doktoru şaşkınlık içinde bırakarak uzaklaştı.

Chris ve Milton sokağın karşı tarafında, arabada bekliyordu. Malko, içinde bir şeyler olacağına dair bir hisle o tarafa doğru yürüdü. Tam karşıya geçmişti ki onları gördü. İki adam bir kamyonun arkasına saklanmışlardı. Onu yalnız zannediyorlardı. Malko'yu ortadan kaldırmaya niyetli oldukları belliydi, fakat olay ile Samira arasında bağlantı kurulmasın diye bunu hastane bahçesinde yapmazlardı. Malko onlara seslendi.

—Ne bekliyorsunuz? Samira dediğiniz kişiyle konuştum. Her şeyi biliyorum. Artık çok geç, Londra bürosuna haber verdim. Beni öldürmeye mi geldiniz? Çok şaşırdıkları her hallerinden belli oluyordu. Kendi aralarında İbranice bir şeyler konuştular, sonra içlerinden biri Malko'ya döndü.

—Sizinle konuşmak istiyorduk.

—Siz mi, Moşe mi? Pişmanlık mı duyuyor?

—Saf olmayın, dedi İsraili soğukça. Böyle bir şey hiç olmayacaktı. Her şey İngilizlerin aptallığı yüzünden.

—Belki. Fakat sizler katilsiniz. Suikastten sorumlu olanlar sizlersiniz.

Malko onların sıkıldıklarını anladı. Artık onu öldürmeye geldiklerinden emindi. Arkasına dönünce

Chris ve Milton'ın tedbirlerini aldıklarını gördü.

Yavaşça katillere, arkasını dönerek uzaklaşmaya

başladı. Tam o sırada arkasında metalik bir ses duydu. Birden yüreği ağzına geldi. Hemen ardından bir silah patladı. Geri dönüp baktığında elinde otomatik bir tabanca tutan İsraililer'den birinin düştüğünü gördü. Chris'in kurşunu tam göğsüne isabet etmişti. Diğer İsraili kaçacağı yerde, cebinden silahını çı-
1.14

kararak yırtıcı bir hayvan gibi Malko'nun üzerine atıldı. Fakat aynı anda iki el silah sesi daha duyuldu. Adam yere düşmeden ölmüştü bile. Chris ve Milton ellerinde silahlarıyla yaklaştılar.

—Gidelim, dedi Malko Chris'e .

İsraililer 'in ölümü için rahatlatmamıştı. Bir an Walid Jaafar'ı hatırladı. Acaba bir şey hissetmiş miydi? Hiç sanmıyordu. Sorun henüz çözüme kavuşmuş sayılmazdı. Malko son olayları anlatmak için John Butler'ı görmeye gitti.

—İsraililer yaptıkları işi temizleyebilmek için izlerini silmeye çalışıyorlar.

—Haklılar, dedi Amerikalı düşünceyle başını sallayarak. Scotland ve MI5, Lockerbie 'ye düşen enkaz sayesinde bir şeyler keşfedeceklerdir. Normalde patlamanın Atlantik üzerinde olması gerekirdi.

—Niçin? Yeni bilgiler mi edindiniz?

—Sadece teknik bilgi. 747'nin uçuş planı son anda pilot tarafından kötü hava nedeniyle değiştirildi. Zamanından çok daha önce yükselmek zorunda kaldı. Bomba mutlaka yüksekliğe göre ayarlanmış olmalı. Atlantik'te düşseydi, kimsenin bir şey öğrenme şansı olmayacaktı.

Telefon çalınca konuşmasını kesmek zorunda kaldı. Ahizeyi yerine koyduğunda yüz hatları gerilmişti.

—Scotland Yard'daki arkadaşımız. Polis İsraililer'in cesetlerini bulmuş. Üzerlerinde hiç belge bulamayınca casusluk işi olduğundan şüphelenmişler.

Şu anda hastanedeki doktorla konuşuyorlarmış. Sizi tarif edecektir. Hemen ülkeyi terketmelisiniz.

Şirket'e ait bir Falcon uçağımız var. Bir saate kadar yola çıkacak. Chris ve Milton da sizinle gelecek.

—Tamam, dedi Malko.

Artık Londra'da yapılacak işi kalmamıştı. CIA şefi

115

başını kaldırdı.

—Liezen'e mi gitmek istiyorsunuz?

—Hayır. Helsinki'ye.

—Orada ne yapacaksınız?

—Aija mutlaka Helsinki'ye dönecektir. Benim için bu olay henüz bitmedi.

—Siz delisiniz. Ömrünüzün geri kalanını o iki aptalın peşine düşerek harcayamazsınız. FBI bu olayla ilgilenir.

—FBI'nin teröristlerle uğraşma olanağı yok.

—Pekâlâ. Helsinki'ye gidin. Langley ile aranızda hesaplaşırsınız.

* * *

Chris Jones yerinden kalkıp Malko'nun yanına oturdu. Uçakta, pilotların dışında, üçünden başka kimse yoktu.

—Orada ne yapacağız? diye sordu Chris.

—Fil avından bahsedildiğini duymuş muydunuz? Çok uzun ve yorucudur. Sabır ve güç ister. Fakat onca uğraşa değer. Bizim yapacağımız da bu...

—Ne demek istediğinizi anlıyorum, dedi goril. Fakat Ali Muganieh böyle bir olaydan sonra hemen bir Arap ülkesine sığınacaktır.

—Biliyorum. O tutuklandıktan sonra da başka uçaklar düşürülecek, başka insanlar ölecektir.

—Ne yapılması gerektiğini bilmiyorum, dedi Chris iç geçirerek.

—En azından elimizde Aija var. Aşığıyla sonsuza kadar kalmayacaktır. Geri dönmesini sağlayacağız. Ölen kişiler geri gelmeyecek. Fakat bir yerlerde adalet olmalı.

—israillileri mi kastediyorsunuz?

—Moşe denilen adam Rus ruleti oynadı. Fakat CIA onlara yaptıkları gafı ödetir. Geriye bu korkunç 116

olayı planlayan nefret dolu adam kalıyor.

—Ali Muganieh mi?

—Evet. O ölene kadar rahat edemeyeceğim.

—Haklısınız. Fakat bunu nasıl yapacaksınız?

Şimdiye kadar önemli teröristlerden hiç yakalanan olmadı. Tehlikeli zamanlarda hep Libya, Lübnan, Suriye gibi ülkelere saklandılar.

—Doğru, dedi Malko. Fakat onu ortaya çıkartacağım.

Umanm o gün siz de benimle birlikte olursunuz.

117

XVII. BOLUM

Malko sıçrayarak uyandı. Saat daha sabahın dördüydü, fakat güneş odayı doldurmuştu bile. Belki de o sırada Aija Sunblad ve sevgilisi sevişiyorlardı. Planını bir kez daha gözden geçirdi. Düşündüklerini CIA ve FBI'a kabul ettirmesi gerekiyordu. Kendi başına bir şey yapması olanaksızdı. CIA şefi ile randevusu saat dokuzdaydı.

* * *

—Aija Sunblad'ın iki gün içinde dönmesi gerekiyor. Ilari Kaarnola nerede olduğunu bilmiyor, fakat dün haber alabilmek için onu aramış.

—SUPO onun hakkında ne düşünüyor?

—Bize bağlı, dedi Amerikalı. Sizi öldürmeye teşebbüs edip kaçtıktan sonra, onlara Aija'nın bir terör olayına karışmış olduğunu düşündüğümüzü söyledik. Resmi bir şey yok.

—Demek ki yanıldığımızı söylersek bir şeyden

118

şüphelenmeyecekler.

—Çok doğru... Zaten sizin şahitliğinizden başka onun aleyhinde delil yok.

—Telefon etmesi yine de onun endişeli olduğunu gösteriyor, dedi Malko. Kötü bir gelişme olsaydı, Kaarnola'nın kendisine söyleyeceğini düşünmüştür. Bu durumda, hiçbir şey olmamış gibi buradaki hayatına devam etmemesi için sebep yok. Şirket'ten yeni haber var mı?

—CIA bürolarının hepsini alarma geçirdik. O da, Ali Muganieh de aranıyorlar. Fakat Lübnan ve Suriye gibi ülkelerde bulunmadığı zaman hep sahte kimlikle dolaştığı için izini bulmak olanaksız.

—Ali Muganieh'in başını ne pahasına olursa olsun istiyorum, dedi Malko.

—Aptallık etmeyin, diye cevap verdi Amerikalı. Ona ulaşamayacağımızı biliyorsunuz. Yoksa bir planınız mı var?

—Beni tanıyorsanız bunun bir hayal olmadığını anlarsınız. Tabii her şey Aija Sunblad'ın dönmesine bağlı.

--Fikriniz nedir?

—CIA kaynaklarını şüphelerin Ebu Nidal üzerinde toplanması için kullanın. Detayları verip, inandırıcı bir hikâye uydurun. Böylece Âli Muganieh kendisini daha rahat hisseder.

—Hepimiz o caninin yakalanması için hayatımızın birkaç yılını veririz. Eğer milyonda bir şans bile varsa kullanmaya değer. Dediklerinizi yapacağız.

* * *

Aija Sunblad teknenin arka tarafında uzanmış, Akdeniz'in pırlıl pırl gökyüzünü seyrediyordu. Kıbrıs'ın güneyindeki Limasol açıklarında demirlemişlerdi. Biraz daha ilerideki ikinci teknede ağır makineli tüfek ve tepeden tırnağa silahlanmış adamlar

119

vardı.

Ali Muganieh de gözünü gökyüzüne dikmişti. Genç kadın onun kıllı göğsü ve geniş omuzlarını görünce büyülenmişti. Buldukları teknede içki servisi yapmak için getirdikleri genç Filistinli Amina'dan başka kimse yoktu. Bannağından çıkmakla büyük bir tehlikeyi göze almıştı. Fakat arada bir Aija'yı ödüllendirmesi kaçınılmazdı.

Genç kadın onunla buluştuğunda hâlâ şok geçiriyordu.

Ali Muganieh Aija'nın acısını paylaşmış, uçağı havaya uçurmayı asla düşünmediğini, sadece düşmanlarını korkutmak istediğini söylemişti. Pan Am'a telefon ederek Toshiba'nın içinde bomba olduğunu haber verdiğini anlatmıştı. Aija ya ona inanmış, ya da inanmış gibi yapmıştı.

—Sevgilim.

Ali Muganieh başını çevirdi. Genç Finli ona gözlerinde anlaşılmaz bir ifadeyle bakıyordu.

—Evet?

—Gerçekten gitmem gerekiyor mu?

Filistinli kadercı bir hareket yaptı.

Helsinki'den kaçtığında, bir daha uzun süre oraya dönmeyeceğine kendini inandırmıştı. Muganieh ona bütün olanları anlattırılmış, sonunda Helsinki'yle telefon konuşması da yaptıktan sonra, hiçbir tehlike olmadığına ve geri dönebileceğine karar vermişti.

—Yine buluşacak mıyız?

—Hemen değil. Yapacak çok işim var. işgal altındaki topraklara gireceğim. Senin benimle buluşarak

tehlikeye girmeni istemiyorum. Yahudiler'in benim başımı istediklerini biliyorsun.

Aija iç geçirerek yüzükoyun döndü. Ali Muganieh onun hafifçe kıvınlı kalçasına baktı. Sonra bann yanında ayakta duran Amina'ya işaret ederek onu içeri gönderdi. Aija başını kaldırdı ve sevgilisinin arzulu bakışlarıyla karşılaştı. O an bütün endişeleri-
120

ni unuttu. Muganieh'e yaklaşarak ağzını onun mayosuna doğru indirdi. Çevrede nefes ve dalga seslerinden başka hiçbir şey duyulmuyordu. Muganieh doğrularak çevresine bakındı. Onun için uçağın düşürülmesi sadece bir taktik zaferiydi. Asıl amacı FKÖ'nün ve israil'in işgal altındaki topraklar konusunda anlaşmaya varmalarını önlemektir. Filistin'i, Filistinliler'e geri vermek istiyordu. Bu onun savaşıydı ve bu amaca ulaşmak için her yol geçerliydi. Diğer teknedeki adamlar yerlere serilmiş uyukluyorlardı. Sadece iki nöbetçi dikkatle ufku gözlüyordu. Gemidekilerin görebileceği şekilde durarak elini genç kadına uzattı.

—Gel, burası çok sıcak.

Klimalı kamaraya girerek, Aija'yı yatağa sürükledi. Aija sevgilisinin ne istediğini bilerek arkasını döndü. Böyle itaatkâr davranmanın onu deliye çevirdiğini biliyordu.

Ali Muganieh zevkle inledi. Elini genç kadının beline geçirerek kendisine sunulan yere yerleşti. Aija başını yastıklara gömmüş derin derin nefes alarak acıya katlanmaya çalışıyordu. Lüzumsuz inlemelerle sevgilisinin keyfini kaçırmak istemiyordu. Muganieh zevk anını uzatmak için biraz durup bekledi. Başını yukarı kaldırdığında Amina'nın kamaranın penceresinden onları izlediğini gördü. Biraz daha heyecanlanarak sevişmeye devam etti. Cinsel ilişkiler onun tek eğlencesiydi. Diğer zamanlarda hep çalışıyordu. Aija ise onun eli ayağı olmuştu. Bütün teröristler, onun gibi birine sahip olmayı düşlerlerdi. Muganieh Aija'ya güvenebileceğini biliyordu. Böylece kendisi için tehlikeli olabilecek Batı yolculukları yapmasına gerek kalmamıştı. İşlerini Aija'ya gördürüyordu. Fakat genç kadın artık değerli olduğu kadar da zararlı bir hale gelmişti. Son

olaylar yüzünden, Batı'daki gizli servisler peşine

121

düşmüş olmalıydılar .Onun yerine bir başkasını bulmalıydı, fakat bu kolay iş değildi.

Aija mutluluktan parlayan gözlerle ona bakıyordu.

—Ne düşünüyorsun?

—Seni, dedi Muganieh kalçasını okşayarak.

Ali Muganieh'in pek fazla seçeneği yoktu. Aija kendisine bu kadar aşıkken onu yanında tutması, hayatını çekilmez hale getirirdi. Onu önceden korkmasına zaman bırakmadan ortadan kaldırmanın yolunu bulmalıydı. Kendisine işadamı görüntüsü veren altın saatine baktı.

—Artık gitmeliyim.

Aija hemen genç adamın göğsüne kapandı.

—Bekle biraz!

—Hayır, dedi Muganieh kendini kurtararak.

Güvenliği söz konusu olunca son derece kırıncı ve kaba olabiliyordu. Ayağa kalkıp giyindi ve güverteye çıktı. İşaret edip öbür tekneyi çağırdı. Kaptan motoru çalıştırıp yanaştı.

—îradj ve Bekir, siz onu Limasol'e kadar götürün.

Diğerleri benimle gelsin.

Adamları, içinde silah dolu plastik torbalan hazırlarken, onları seyretti. Küçük bir orduya kimse karşı koyamazdı. Sonra kamaraya döndü.

—Aija, hazır mısın?

Genç kadın üzgün bir ifadeyle dışarı çıktı. Hiç konuşmadan sevgilisine yapışıp dudaklarından öpmeye çalıştı, fakat Filistinli onu uzaklaştırdı.

Adamlarının önünde bu tür sahneler yaratmaktan hoşlanmazdı.

—Ben seni ararım, dedi. Görüşürüz.

Aija ordan aynılıp merdiveni indi. Otuz saniye sonra iki tekne birbirinden uzaklaşmıştı. Amina bann yanında duruyordu.

—Bir şey istiyor musunuz?

122

Filistinli durup onun hayranlık dolu gözlerine baktı. Filistinlilerin gözünde, Ali Muganieh yenilmez bir kahramandı. Bütün kadınlar kendilerini ona vermeye hazırdılar. Amina'ya gülümsedikten sonra bakışları küçük göğsüne ve plili eteğine indi.

—Evet, dedi.

Karşısına geçerek kızı kalçalarından yakaladı. Aija ile başlayan heyecan Amina'yla geliyordu. Filistinli kız geri çekilmeye çalıştı, fakat Muganieh'in eli otoriter bir tavırla eteğine yapışmıştı. Genç adam göz açıp kapayıncaya kadar külodunu çıkardı. Amina gördüğü şeyin büyüklüğü karşısında kurtulmaya çalışmaktan kendini alamadı.

Ali Muganieh ona düşünmesi için fazla zaman bırakmadı. Bacaklarını ayırıp ani bir hareketle ona sahip oldu. Amina gözlerini kapatarak kendini bıraktı. Daha önce içinde hiç bu kadar büyük birini hissetmemişti.

* * *

Donald Gast gelen teleks haberini Malko'ya uzattı.

—Haklıymışsınız. Aija Sunblad Atina-Paris uçağında. Bu akşam 17.30'da Helsinki'de olacak.
123

XVIII. BOLUM

Malko, havaalanındaki butikte, şapka ve kürklerin arasına gizlenmiş çevreyi gözlüyordu. Paris'ten gelen yolcular çıkmaya başlamışlardı. Sonunda Aija Sunblad'ı görebildi. Bir elinde büyük bir seyahat çantası, diğerinde de Walid Jaafar'dan aldığı Toshiba vardı. Yine güzelliğiyle bütün bakışları üzerinde topluyordu. Pasaport ve gümrük işlemlerini tamamladıktan sonra taksilerin bulunduğu yere yöneldi. Malko'dan başka onu karşılamaya kimse gelmemişti.

Volvo'suna binip kente doğru hareket etti. Artık gerçek savaş başlıyordu. CIA ve FBI kendisine her türlü yetkiyi tanımıştı. Neyse ki Aija'nın patronu da CIA için çalışıyordu. Yoksa Malko'nun planı yürümezdi.

Chris, Malko'nun geldiğini görünce arabadan çıktı. Göz açıp kapayıncaya kadar Aija'nın dairesine girdiler. Malko ışığı açmadan kanepeye yerleşti. On
124

beş dakika sonra anahtar kapıda döndü ve ışığı yakınca Aija içeride oturan Malko'yu gördü.

—Siz... siz burada ne yapıyorsunuz?

Yüzü sapsarı olmuştu.

—Niçin burada olduğumu gayet iyi biliyorsunuz, dedi Malko soğuk bir sesle. Kim olduğumu da. Komedi bitti Aija.

Genç kadın kapıya dönünce eklemek zorunda kaldı:

—Kaçmaya çalışmayın. Yalnız olmadığımı tahmin edersiniz...

—Polisi arayacağım. Evime girmeye hakkınız yok.

—Arayın, en az otuz yıl, belki daha fazla hapislerde çürürsünüz... Onlara öncelikle son karşılaşmamızdan bahsetmeniz gerekecek.

Aija buz gibi olmuştu. Sonunda kendini bir sandalyeye bıraktı.

—Ne istiyorsunuz? dedi bitkin bir sesle.

—Atina'dan geliyorsunuz. Ondan önce de Kıbrıs'ta sevgilinizle beraberdiniz. Ali Muganieh ile birlikte. Ne yazık ki müdahale etmek için çok geç kaldık...

—Bu benim özel hayatım, sizi ilgilendirmez.

—Doğru, dedi Malko. Fakat Ali Muganieh tehlikeli bir terörist ve son olarak sizin yardımınızla 200 kişiden fazla insanın ölümüne sebep oldu.

Bu kez genç Finli'nin omuzlan düştü, ama hâlâ mücadeleye devam ediyordu.

—Neden bahsettiğinizi anlamıyorum.

Malko ayağa kalkarak onun karşısına dikildi.

—Aija, Heathrow Havaalanı'nda sizden birkaç metre uzaktaydım. Toshiba'lan değiştirirken fotoğrafınız çekildi. O bombalı Toshiba, size aşık olan zavallı Libyalı'yla birlikte daha pek çok kişiyi ölüme götürdü.

125

—Siz yanılıyorsunuz... Siz..

—Yeter! diye bağırdı Malko. Ben sizi gördüm.

Bu kez Aija gözlerini indirdi ve ağzından birkaç kelime döküldü.

—Bilmiyordum... Bana bombanın belli olacak şekilde yerleştirildiğini söylemişti. Kontrol sırasında yakalanacaktı. Sadece korkutmak içindi. Üzgünüm... Korkunç bir şey bu...

Birden başını ellerinin arasına alarak ağlamaya başladı. Malko onu san saçlarından yakalayarak

ayağa kaldırdı. Öfkeden deliye dönmüştü.
—Aija, dedi, konuşmamız teybe kaydedildi.
Finlandiya'nın sizi ABD'ye vereceğinden emin olabilirsiniz.
Nerede olursa olsun sizin aleyhinize tanıklık
edebilirim. Kimse, yardımınıza gelmeyecek,
hatta Suriye'de sizin gibi aptal bir kadın bularak rahatça
yaşayacak olan arkadaşınız bile.

Aija Sunblad yaş dolu gözlerini kaldırdı ve bir
çığlık atarak bayıldı.

Malko onu kaldırmadı. Acaba blöfüne ne dereceye
kadar inanmıştı? Onu polise vermekle hiçbir şey
kazanmazlardı.

Kapıyı açıp, sahanlıkta bekleyen Chris ve Milton'ı
içeriye aldı. Milton'ın elinde doktorlarınkine
benzer siyah bir çanta vardı.

—Haydi, dedi Malko.

Mil ton çantasını açarak, içinden küçük bir şırınga
çıkardı. Chris' in yardımıyla iğneyi genç kadının
koluna batırdı. Az sonra Aija tamamen kendini kaybetmişti.

—Götürüyor muyuz? diye sordu Chris.

Malko başını "evet" anlamında salladı. Milton
çevreyi gözlemek için önden gidiyordu. Malko
genç kadının çantasını aldı. Dairenin kapısını kapatmadan
önce, bir gün evvel Milton tarafından yerleştirilen
aleti çalıştırdı. Bundan Aija arandığında tele-
126

fon o evde değil, başka bir yerde çalacaktı.

İki araç arka arkaya Helsinki limanına girdiler.

Aija Sunblad birkaç dakika içinde Lady B. adındaki
gemiye taşındı ve goriller arabalara binip uzaklaştılar.
Panama bandıralı gemi hemen hareket etti. Aija
Sunblad bir kez daha tatile çıkıyordu.

 # # *

Helsinki'den biraz uzaktaki Suomenlinna Adası,
lumbozdan bakınca görülebiliyordu. Havalarda düzeline
buraya pek çok tekne demir attığından, dikkat
çekmeleri olanaksızdı.

Malko Aija'nın solgun yüzüne baktı. Pentotal
enjekte edildiğinden beri uyuyordu. Bu sadece başlangıçtı.
CIA ve FBI ilk kez İsraililerin yöntemlerini
izlemeye karar vermişlerdi.

Langley'den gönderilen doktor, yarım saat önce
ona büyük bir bardak votkayla 50 mg Halcion yutturmuştu.

Doktor Aija'nın üzerine eğilip, genç kadını hafifçe sarstı. Aija gözlerini açtı. Bakışları bulanıktı, uyuşturucu etkisini gösteriyordu. Bilinçsiz değildi, fakat beyni iradesinden bağımsız olarak çalışıyordu.

—Onunla konuşabilirsiniz, dedi Malko'ya.

Malko Aija'ya yaklaştı.

—Beni tanıyor musunuz?

—Evet, dedi genç kadın ağır bir sesle.

—Korkunç bir suça ortaklık ettiğinizin farkında mısınız?

—Evet.

Ne pişmanlık duyuyordu, ne de yakınıyordu. Robottan farkı yoktu.

—Arkadaşınız Ali'yi terkettiğinizde hiç güvenlik önlemi istemediniz mi? O sizi merak etmiyor muydu?

—Ediyordu. Her şeyin yolunda olduğunu bildir-

127
mem için aramamı bekliyordu.

—Nereden?

—Atina'dan. 30 94 24 138. Tekrar etti: 30 94 24 138.

Aija'nın mümkün olduğu kadar çabuk o numarayı araması gerekiyordu. Dışarı çıkarak Milton'a numarayı verdi.

—Servis bu numarayı araştırsın.

Tekrar kamaraya döndü. Aija boş bakışlarla tavana bakıyordu. Onun yanına oturup gülümsedi.

—Şimdi daha iyi misiniz?

—Evet. Neredeyiz?

—Bir Amerikan gemisinde. Size bir önerim var.

Eğer bize yardımcı olursanız serbest bırakılacaksınız ve kimse suikastteki rolünüzü bilmeyecek. Eğer reddedersemz biraz daha açılacağız ve bir helikop-, ter sizi alıp uçak gemisine götürecektir. Oradan doğruca Amerika'ya götürüleceksiniz. Bu da senelerce hapiste kalmanız demektir. Finlandiya'nın sizi kurtarmak için hiçbir tehlikeye girmeyeceğini biliyorsunuz.

Seçim sizin...

Aija hiç itiraz etmeden onu dinliyordu.

—Ne istiyorsunuz?

—Ali Muganieh'i.

İlk kez yeşil gözlerinde heyecan dolu bir ışık

yandı.

—Ona ne yapacaksınız?

—Yargılanmasını sağlayacağız. Bütün yasal haklardan yararlanacak.

—Doğruyu söylediğinizi nasıl bilebilirim? diye sordu başını sallayarak.

—Bana inanmak zorundasınız.

—Kendimi çok kötü hissediyorum, dedi Aija. Sanki ben, ben değilim.

—Sizi buraya getirmek için uyuşturucu vermek zorunda kaldık, diye anlattı Malko. Birkaç saat için-
128

de düzelirsiniz. Teklifimi duydunuz mu?

—Evet, düşünmem gerekiyor.

Malko ona doğru eğildi.

—Aija, Ali Muganieh'i bir daha hiç görmeyeceksiniz.

Eğer yardım etmezseniz ona çok acımasız davranmak zorunda kalacağız. Ve onu öldüreceğiz.

Düşünmeye zamanınız yok. Ona hemen telefon etmelisiniz. Yoksa şüphelenir.

—Bunu nereden biliyorsunuz?

—Anlamak hiç zor değil. Düşünmek için sadece on beş dakikanız var? Sonra demir almalarını söyleyeceğim.

Malko onu yalnız bırakarak dışarı çıktı. Tekrar içeri girdiğinde Aija uyuyor gibiydi. Fakat gürültüyü duyunca gözlerini açtı.

—Telefon edeceğim. Ama ona bir şey yapmayacağınıza söz verin.

—Yemin ediyorum.

Atina'nın numarasını çevirdi. Sesi çok normaldi, yalnız biraz peltekti.

—Her şey yolunda. Umarım yakında beni ararsın. Seni seviyorum.

Telefonu kapattı.

—Bu numara kime ait? diye sordu Malko kuşkuyla.

—Bilmiyorum. Sık sık numara değiştiriyor.

Şimdi ne istiyorsunuz?

—Benim dediklerimi harfi harfine yerine getirin.

Sonra sizi koruruz.

* * *

Ali Muganieh yatağa oturmuş, dördüncü kez aynı numarayı çeviriyordu. Sonunda alet çalıştı. Sadece tek bir mesaj vardı. O da Aija'nınkiydi. Sesi biraz

ağırdı, fakat Aija'ya ait olduğu kesindi.

129

Gazetelerde suikast hakkında yazılanları okudu.

Hepsinde Ebu Nidal'den şüphelenildiği yazıyordu.

Kapı çaldı. Gelen Amina'ydı. Sessizce yatağa yaklaşp bluzunun düğmelerini çözdü. Teknede seviştikleri günden beri Ali ondan her gün yararlanıyordu.

* * *

—Atina'daki numara boş bir stüdyoya yerleştirilmiş basit bir kayıt cihazı, dedi Donald Gast. Sahte bir isme kayıtlı. Uzaktan kontrol edilebiliyor.

—Bunu bekliyordum, dedi Malko, tam bir profesyonelle karşı karşıya olduğunu düşünerek. Yine de farketmez.

—Aija nasıl?

—Sakin. Şimdi biraz daha ciddi olmamız gerekiyor. Görüşürüz.

Kamaraya indi. Aija hiç kıpırdamıyordu. Sabahleyin bir doz daha Halcion verilmişti. İşin içinde Muganieh'i yakalamak olmasa, Malko bu yaptıklarından utanç duyardı. Genç kadın gözlerini açtı ve yatağın yanındaki bir koltuğa oturdu.

—tşte, dedi Malko. Artık işbirliğine başlıyoruz.

—Nasıl?

—Ali Muganieh'i, tutuklayabileceğimiz bir ülkeye getirmeceğiz. Sizin yardımınızla.

Aija hafifçe güldü.

—Hayal kuruyorsunuz. Asla gelmez. Bunu ben istesem bile. Çok şüphelidir.

Malko bu itirazı bekliyordu.

—Size güveni yok mu?

—Elbette var, dedi Aija kızarak.

—O zaman gelecektir. Size nedenini anlatacağım.

130

XIX, BOLUM

Aija Sunblad yavaşça başını salladı. Halcion hareketlerinin yavaşlamasına sebep olmuştu.

—Size inanmıyorum, dedi.

—Onun hangi isimle seyahat ettiğini biliyor musunuz?

—İstedığı bütün pasaportlar onundur. Hiçbir zaman hangi ismi kullandığını bilmem.

—Batı Avrupa'ya sık sık gelir mi?

—Çok seyrek gelir ve çok az kalır.

—Onunla haberleşme olanağınız var mı?
—Atina'daki numara ve sadece telefon kulübesinden kullanmam gereken Beyrut'taki numara var.

—Çok iyi, dedi Malko. Önce Atina'yı arayıp Zürih'teki bankayla bir sonun çıktığını söyleyin.

—Ama sorun yok ki, diye karşı çıktı Aija birkaç saniye sonra.

Malko gülümsedi.

—Tabîi yok. Ona FBI 'in bankadaki şüpheli hesaplarla ilgilendiğini, sizin hesabınız hakkında da pek çok soru sorulduğunu söyleyin.

—Bütün bunları telefonda anlatamam, dedi Aija onun sözünü keserek. Sadece acil bir sorun olduğunu söylerim. Sonra o beni arar. Tabîi o zaman eve dönmem gerek.

Bu o kadar basit değildi.

—Gerek yok, dedi Malko gülümseyerek. Hattınız bu gemiye bağlandı. Ona size söylediğim her şeyi aktarabilirsiniz. Bankanın sizi arayıp hesabınızı transfer etmenizi ve kasayı boşaltmanızı istediğini söylersiniz.

—Ya sonra? diye sordu genç kadın sinirli bir tavırla.

—Sonra mı? Gelmezse çok şaşırıyorum. Sizinle yeni bir hesap açması gerektiğine göre, mutlaka orada bulunup imza atmak zorunda. Yoksa tamamen sizin ellerinize düşer. Onun gibi bir adam böyle bir durumu asla kabul etmez. Ona Avusturya'da bir banka bulduğunuzu da söyleyin.

—Bana nasıl bulduğumu sorar.

—Zürih'teki bankanın tavsiyesi olduğunu anlatırsınız. Eli telefonda, sessizce oturuyordu. Malko'nunkilerle karşılaşan yeşil gözleri yaş içindeydi. Sonunda ahizeyi kaldırıp numaraları çevirmeye başladı. Bir süre sonra Aija'nın titreyen sesi duyuldu.

—En kısa zamanda beni ara. Zürih'te sorun çıktı. Ahizeyi yerine koydu. Artık zarlar atılmıştı.

* * *

İki gün çok sıkıntılı geçti. Malko'nun aklında tek bir düşünce vardı: Acaba Ali Muganieh ne yapıyordu? Eğer Aija Sunblad'ın evini-gözleyen adamları varsa, dairenin kapalı olduğunu anlayıp bir daha or-

talıkta görünmezdi. Bunlan düşünürken Donald Gast içeri girdi.

—Gelin, dedi Amerikalı. Adam telefonda.

Saat gecenin on biriydi. Birlikte, dinleme merkezi haline getirilen kamaraya girdiler.

Aija, söylenen her şeyi anlattıktan sonra uzun bir sessizlik oldu. Öyle ki genç kadın onun telefonu kapattığını sandı.

—Orada mısın? diye sordu Aija sıkıntıyla.

—Evet.

:—Ne yapmayı düşünüyorsun?

Yeniden bir sessizlik oldu. Malko'nun sırtından buz gibi terler boşanıyordu. Sonunda Muganieh'in sesi duyuldu.

—Yalnız mısın?

—Tabîi, dedi Aija.

—Tamam, tamam, dedi Ali Muganieh. Ben seni ararım.

—Seni seviyorum, çok özlüyorum, diye bağırdı Aija.

Çok geçti, telefon kapanmıştı bile.

—'Memnun musunuz? diye sordu Aija gözlerinde komik bir ifadeyle.

Davranışları tamamen değişmişti. Sanki Malko'nun hoşuna gitmek ister gibi bir hali vardı. Genç kadının bir "efendi"ye ihtiyacı vardı ve değişen şartlar onu kendisine hükmeden kişiyi değiştirmeye zorlamıştı.

—Neden size yalnız olup olmadığınızı sordu?

—Her zaman böyle yapar, çok kıskançtır.

Malko rahatladığını gizlemedi.

—Niçin bu zahmetlere giriyorsunuz? diye sordu Aija.

—Çünkü 300'e yakın insan sebepsiz yere bu suikaste hayatını kaybetti. Ali Muganieh hasta bir insan.

Kana susamış bir cani. Normal gibi görünen

133 psikopat bir katil. Tıpkı...

—Tıpkı benim gibi mi? diye sordu genç kadın gözlerini kırpıştırarak.

—Hayır, diye cevap verdi Malko.

—Her şey o kadar karmaşık ki ! Bana bombanın patlamayacağını söyledi. Ben de aptal gibi inandım.

Şimdi her gece rüyalarımaya giriyor. Bana biraz daha votka verir misiniz?

Aija, Malko'nun uzattığı bardağı bir dikişte boşalttı. Yanakları kızarmıştı. Sanki aşığını tuzağa düşürmekten hoşlanır gibi bir hali vardı.

—Dışarı çıkmak istiyorum. Buraya dayanamayacağım.

-Olur, diye kabul etti Malko.

Üstündeki örtüyü açtı. Üzerinde sadece dantel bir külot ve sutyen vardı. Hafif bir elbise giydikten sonra dışarı çıktılar. Genç kadın önce başını, sonra vücudunu Malko'ya dayadı. Onun titrediğini hissediyordu.

—Girelim mi? diye sordu Malko.

—Hayır.

Aija'nın yeşil gözlerinde garip bir pırıltı vardı.

Başını ona doğru kaldırdı ve sert bir hareketle Malko'nun dudaklarını dolgun dudaklarına hapsedti.

Sonra uzaklaştı. Gözlerinden yaşlar süzülüyordu.

—Girelim, dedi. Üşüdüm.

Kamaraya girince hiç konuşmadan elbisesini çıkardı ve yatağa uzandı. Sonra doğrulup Malko'yu

soydu ve vücudunu erkeğinkiyle birleştirdi. Malko onun karnının sıcaklığını hissetti.

Bunun ilk ilişkileriyle hiçbir benzerliği yoktu.

Malko bu ateşe daha fazla dayanamadı. Genç kadının içine boşaldığında, onun da bütün vücudu kasıldı.

Bakışları karşılaşıncaya Aija kısık bir sesle konuştu.

—İlk: kez benimle olduğunda, senden nefret et-

134

mistim, dedi. .

—Niçin kabul etmiştin o zaman?

—Deliden farkım yoktu. Seni inandırmaya çalışıyordum.

Sonra başı yana düştü ve uykuya daldı.

* * *

Aija Sunblad tekrar gözlerini açtığında, bakışları Malko'nunkilerle karşılaştı. Önce nerede olduğunu anlayamadı, sonra gözlerinden yaşlar boşandı.

—Neyiniz var? diye sordu Malko.

—Olanların kâbustan farkı yok, diye mırıldandı

Aija. Oysa her şey ne güzel başlamıştı.

—Bütün bunları bir erkek için nasıl yapabildiniz?

—Ona delicesine aşık olmuşum. Siz anlayamazsınız.

Her zaman sekse çok düşkün olmuşumdur.

Fakat Finlandiya'da erkekler içmekten başka

bir şey düşünmezler. Onunla seviştiğimde, öylesine şiddetli duygular yaşıyordumki bunun devam etmesi için her şeyi yapardım. Bana ülkesini kurtarmak için yaptığı gizli savaşı anlattığında ona daha da bağlanmışım. Bana karşı hep çok nazikti. Fakat benden suikastten önce hiçbir şey istememişti. "Telefonunu bana o verdi. Mossad'ın kendisini öldürmek istediğini, eğer ona yardım ettiğimi öğrenirlerse, beni de öldürmek isteyeceklerini ve sorunla karşılaştığımda hemen kendisini aramamı istedi. Fredrik sorunu çıktığında arayıp bildirdim. Fakat onu öldüreceğini bilmiyordum... Sonra da geri çekilemedim. Malko şaşkınlıkla dinliyordu. Genç kadın ona yaklaşmış kollarına atıldı.

—Kendimi çok yalnız hissediyorum. Lütfen sarılın bana.

* * *

135

Ali Muganieh iki gün sonra telefon etti.

—Benim, dedi Filistinli. Berlin'deyim.

—Benim gelmemi ister misin? diye sordu Aija-Sesi çok normaldi. Malko her akşam onun kamarasında kalıyordu. Ne geçmişten, ne gelecekte konuşuyorlar, sadece sevişiyorlardı.

—Sen Viyana'ya git, dedi Muganieh. Yarın sabah yola çıkmaya çalış. Bristol Oteli'ne gidip beni bekle. Patronlarına başka bir şehre gittiğini söyle.

—Olur, dedi Aija, ben...

Telefon kapanmıştı.

—Doğu Berlin'e gitmesi çok normal, dedi Donald Gast. Onun patlayıcılar konusunda Doğu Alman gizli servisi tarafından yetiştirildiğini biliyoruz. Aralarında bir bağlantı olmalı. Böylesi hiç sorunla karşılaşmadan Batı'ya geçebiliyor.

—iyi bir fikrim var, dedi Malko. Aija, onun seyahatlerinde hep kendi adına bir araba kiraladığını söylemişti. Nasıl davranacağımızı biliyorum. Ali Muganieh herhalde yalnız gelmeyecektir. Bir katliam çıkmasını istemiyorum.

—Ne yapacaksınız?

Malko planını Amerikalı'ya anlattı. CIA şefi hayranlıkla, fakat aynı zamanda endişeyle onu dinledi.

—Şeytanca bir fikir! Neyse ki sizinle ayrı saflarda

çarpışmıyoruz.

Aija kendini zorlayarak gülümsemeye çalışıyordu.

—Korkmayın, dedi Malko. Her şey yolunda gidecek.

—Korkmuyorum, dedi genç kadın omuz silkerek.

Fakat onun karşısında nasıl davranacağımı bilmiyorum.

Umanın bir şey anlamaz.

—Umarım, dedi Malko. Yine de sizi korumak

136

için orada olacağız.

—Benden beklediğiniz nedir?

—Pek fazla bir şey değil. Bir araba kiraladıktan sonra onu alacaksınız. Sonra kararlaştıracığımız bir zamanda kaçacaksınız.

İkisi de kalkıştıkları işin çok tehlikeli olduğunu biliyorlardı.

—Ona bir şey yapmayacağınıza söz veriyor musunuz?

—Söz, dedi Malko.

—Korkuyorum.

Malko da korkuyordu. Karşısındaki adam çok tehlikeli ve tedbirli biriydi. Planları her an geri tepebilirdi.

137

XX. BOLUM

Chris ve Milton, kollarını sıvamışlar, Aija'nın kiraladığı arabanın kaputunu açmış çalışıyorlardı.

Her yandan elektrik telleri sarkıyor ve bazen tornavidayı uyduramadıklarında iki gorilin küfürleri duyuluyordu.

Viyana'da, Amerikan Elçiliği'nin

CIA'ya ayrılmış özel bir garajındaydılar.

Aija Bristol'de bekliyordu. Üç oda ileride, Malko'nun ve gorillerinin odası bulunuyordu. Polise haber verilmemişti. Fakat CIA'nın Viyana bürosu alarma geçirilmişti.

—Sizinle otelde buluşuruz, diye teklifte bulundu Chris. Arabayı otoparka bırakıp anahtarı bekçiye veririm. Avis'te çalıştığımı söylerim.

—Olur, dedi Malko. Sonra ortalıkta gözükmeyin. Onu izletiyor olabilir.

Aija görünüşte sakin duruyordu, fakat Malko onun ne kadar gergin olduğunu hissedebiliyordu.

* * *

138

—Geliyor!

Aija Sunblad'ın sesi tuhaftı, gözleri ise biraz fazla

parlıyordu.

—Sizi aradı mı?

—Hayır, adamlarından biri haber getirdi. Bir saate kadar havaalanında olması gerekiyor. Onunla orada buluşacağım.

—Hepsi bu mu? diye sordu Malko.

—Hayır. Otelle hesabı kesmem gerekiyor. Şehre dönmeyeceğiz. Hemen Zürih'e doğru yola çıkacağız. Bu size sorun yaratıyor mu?

—Hayır, tam tersine, diye cevap verdi Malko. Bir CIA ajanı kapıyı açıp, konuşmak istediğini söyledi.

—Adamlarımız havaalanından aradılar, dedi. Macaristan plakalı bir Mercedes 190 ile dört Arap gelmiş. Alanın otoparkındalarmış. Herhalde koruyucuları. Ali Muganieh tedbirli davranıyordu...

—Bir saate kadar hangi uçağın ineceğini öğrenin, dedi Malko.

Tekrar odaya döndü. Aija çantasını kapatıyordu.

İşini yarım bırakıp Malko'nun kollarına atıldı.

—Her şeyin bitmiş olmasını o kadar çok istiyorum ki ! Hem korkuyorum, hem de utaniyorum. Bir erkeğe hiç bu şekilde ihanet etmemiştim. Ona kötülük yapmayacaksınız, değil mi?

—Size söz veriyorum. Kiraladığınız arabayla otelden ayrıldıktan sonra bir daha hiç bağlantı kuramayacağız. Ona bol bol soru sorun, çok konuşun.

Bizim varlığımızı bile unutun. Aşıkmişsiniz gibi gözükün, fakat aşırıya da kaçmayın. "Gideceğiniz yeri bilmediğinize göre, kesin bir plan yapmak olanaksız.

Daha sonra bir yerde durmak istediğinizi söyleyin. Sanırım nerede durulacağına kendisi karar verdikten sonra sorun çıkarmayacaktır. Büyük

139
olasılıkla sizi arabada bekleyecektir. Bir yerlerde saklanın ve gelip sizi bulmadıkça dışarı çıkmayın. Aija Sunblad bir şey söylemeden başını salladı ve makyajını tamamlamak için banyoya geçti. CIA ajanı tekrar gelmişti.

—Bir saate kadar Larnaka'dan bir uçak geliyor! O herif gerçekten çok tedbirli. Sevgilisine bile yalan söylüyor. Doğu Berlin'e hiç gitmemiş.

—Telefonların dinleneceğinden korkuyordur,

dedi Malko.

Aija banyodan çıkmıştı. Son bir kez Malko'ya sarıldı.

—Görüşürüz.

* * *

Chris ve Milton, Viyana plakalı bir Mercedes'te oturmuş, harekete geçmek için, Aija'nın yola çıkmasını bekliyorlardı. Milton'un kucağında bir telsiz vardı. Beş dakika sonra Schwechat yolundaydılar. Milton esnedi.

—Bir an önce bitse!

Ayaklarının dibinde bir sürü malzeme vardı:

Uzi'ler, göz yaşartıcı bombalar, bir M 16 ve iki kurşun geçirmez yelek. Karşılarındaki adamın kaybedecek bir şeyi yoktu.

* * *

Ali Muganieh çevresine bakındı. Ne zaman Avrupa'ya gelse huzursuz oluyordu. Banka olayını düşününce daha da kaygılandı. Sorun çıkacağını tahmin ediyordu, fakat bu kadar çabuk beklemiyordu.

Arak seçeneği yoktu. FBI banka hesabına kadar ulaşırsa, çok az zamanı kalmıştı. Sahte pasaportu sorun çıkarmamıştı. Zaten Avusturyalılar onun gibi bir adamı tutuklamadan önce düşünürlerdi. Üstelik en iyi adamlarını da yanında getirmişti.

140

Yola çıkmadan önce küçük Amina ona bir kez daha yeteneklerini sunmuştu. Halinden çok memnundu.

Arkadaşları onu kıskanıyorlardı, Amina da kendini savaş kahramanı gibi hissediyordu. Üzerine Muganieh'in tişörtünü giyip öyle uyumuşt.

Böylece onun kokusunu duyabileceğini düşünmüştü.

Ali Muganieh'e gelince, Aija'nın dolgun dudaklarına yeniden kavuşacağı için heyecan duyuyordu.

Beş dakika sonra Muganieh polis kontrolünü geçmişti. Bekleme salonunda ilk farketdiği kişi korumalarının şefi Hüseyin oldu. Demek her şey yolundaydı.

Rahat bir nefes alarak otoparka çıktı.

Aija otuz metre ilerideydi. Genç kadın hiç konuşmadan koşup, kendini onun kollarına attı. Muganieh, başını çevirince dört Filistinli'nin Macaristan plakalı bir Mercedes 190'a bindiklerini ve otoparkın çıkışında beklediklerini gördü.

—Her şey yolunda mı? dedi Aija'ya.

—Evet. Yolculuğun iyi geçti mi?

—Fena sayılmaz.

Arabaya binip torpido gözündeki kâğıtları kontrol etti. Küçük ayrıntılar insana hep sorun yaratırdı. Sonra direksiyona geçti. Otoparkın çıkışında yavaşlayarak durdu. Hüseyin Mercedes'ten inip ona bir torba uzattı. İçinde üç el bombası, bir Uzi, bir tabanca ve şarjörler vardı.

Muganieh Zagreb yoluna girmişti. 190 da arkasından geliyordu.

—Bu banka hikâyesi de ne demek oluyor?

Bir elini genç kadının bacağına koymuş gitgide daha yukarı çıkararak okşuyordu. Bu okşayış Aija'nın her zaman hoşuna giderdi, fakat bu kez dimdik duruyor, yolu seyrediyordu. Birden Ali Muganieh'in içine bir sıkıntı girdi. Altıncı hissi ona tehlike olduğunu söylüyordu. Aija telefonda anlattıklarını tek-

141

rarlıyor, ama Muganieh onu dinlemiyordu. Aija'nın bacağını bırakarak torbadan Browning tabancayı çıkardı ve beline yerleştirdi. Namlunun İçinde kurşun olduğunu biliyordu ve tehlike anında emniyetini açıp doğrultması yeterdi.

Ani bir hareketle arabayı kenara çekti. Mercedes'tekiler şaşırarak fren yapmak zorunda kaldılar ve hemen arkasına geçtiler.

Peşlerinden pek çok araba geliyordu. Muganieh bir süre onları izledi, sonra Aija'ya dönerek sol eliyle kadının saçlarını kavradı.

—Neler oluyor?

Aija başını sallıyor, fakat konuşmuyordu. Ali Muganieh başını kaldırdı ve kalbinin duracağını sandı. Beş yüz metre gerilerinde bir araba durmuştu, içinden bir adam indi ve kaputu açtı. Sanki arıza varmış gibi davranıyordu.

Rastlantının bu kadarı olmazdı.

Birden buz kesildi ve Aija'ya döndü. Genç kadının yeşil gözleri yaşlarla dolmuştu.

—Bana doğruyu söyle. Çabuk!

—Özür dilerim, affet beni! Kendini kurtar!

Muganieh tekrar arkadaki arabaya baktı. Bir gün böyle bir şey olacağını biliyordu. Birden kemerinden tabancasını çıkardı. Aija, adamın gözlerindeki

ifadeyi görünce niyetinin ne olduğunu anladı. Korkuyla çığlık atarak kapıyı açtı ve dışarı fırladı.

Yol kenarında koşmaya başlamıştı ki, Ali Muganieh tetiğe dokundu. Kurşun kadının böbreklerine girmişti, ikinci kurşun ise ensesine isabet etti ve yüzünden çıktı.

Ali Muganieh yerde yatan cesede bakmadan kapıyı kapattı ve arabayı çalıştırdı. Arkasındaki 190 da aynı şeyi yaptı. Ali Muganieh bir yandan da küfrediyordu. Acil olarak Macaristan'a, ya da Çekoslovakya'ya geçmeliydi.

142

Dikiz aynasından az önce kaputunu açmış olan arabanın da hareket ettiğini gördü. Artık hiç şüphesi kalmamıştı.

Aynı anda tok bir sesle yerinden sıçradı. Arabanın dört kapısı da kendiliğinden kilitlenmişti.

—Aptal herif! Onu öldürdü!

Malko bir şeylerin ters gittiğini anlamış, sinirleri iyice gerilmişti. Fakat bu bir şey değıştirmezd.

—Chris! Haydi! dedi.

Chris Jones, ona teröristin arabasının kapılarını kilitleyecek kumanda aletini uzattı.

Malko soldaki düğmeye basınca kırmızı bir ışık yandı.

—Çalıştı, dedi Amerikalı.

Malko, Aija'nın cesedinin yanından geçerken üzüntüyle baktı. Fakat ona tam anlamıyla acımak içinden gelmiyordu. Aşk felaketine sebep olmuştu.

Sonra arabayı yol kenarında durdurarak Uzi ile kapının kilidine ateş etti.

Yan tarafta korumaları bir şey anlamadan ona bakıyorlardı.

Radyodaki ses tekrar duyuldu.

—Şimdi, Mugarieh!

* * *

Aynı anda sağır edici bir patlama oldu.

Mavi araba bir alev yumağına dönmüştü. Ali Muganieh, patlamanın şiddetiyle paramparça olmuş ve yolun kenanna fırlamıştı. Yüzü tanınacak halde değildi.

190 Mercedes de içindeki dört kişiyle birlikte yanıyordu.

Chris Jones'un sürücü koltuğunun altına

yerleştirdiği patlayıcı iyi iş görmüştü.

—Gidelim, dedi Malko.

143

içinde hem huzur, hem de bir boşluk hissediyordu.

Görevi başarmışlardı ama bu suikastte ölenleri geri getiremiyordu.

* * *

Malko, Liezen şatosunun kütüphanesinde oturmuş gazete okuyordu. Arabanın infilak etmesi sekiz sütunluk bir haber olmuştu. Fotoğrafın altında, çok tehlikeli bir teröristin kaza sonucu havaya uçtuğu yazılmıştı. Hemen altında da Ali Muganieh'in hayat hikâyesi ve uçak suikastiyle ilgili üzerinde toplanan şüphelerden bahsediliyordu. Aija Sunblad hakkında hiçbir şey yazılmamıştı. Malko, Chris ve Milton, Donald Gast, CIA'nın üst düzey yöneticileri ye Beyaz Saray dışında kimse, Ali Muganieh'in nasıl öldüğünü bilmiyordu.

Elko Krizantem kapıyı çaldı. Elindeki tepside bir zarf vardı.

—Viyana'dan motorsiklefleri biri getirdi, dedi.

Malko zarfı açtı. İçinde Viyana bölge şefinin gönderdiği bir kart ve Jerusalem Post gazetesinden kesilmiş bir haber kupürü vardı. İşaretlenen yerde, Ulusal Coğrafya Enstitüsü'nün eski müdürü Menahem Rubin'in bir kalp krizi sonucu öldüğu yazıyordu.

Birisi haberin altına bir isim karalamıştı: Moşe.

Malko gazetesini katladı. Amerika ile Filistin arasındaki görüşmeler yeniden başlayacaktı. İki tarafında fanatikleri ortadan kalkmıştı, iki yüz yetmiş kişi, bir hiç yüzünden hayatını kaybetmişti.

144